OCTOIH

CE SE ZICE ELINEȘTE

PARACLITICHI.

TIPĂRIT

SUB PRIVEGHEREA ȘI CU BINECUVÂNTAREA
ÎNALT PREASFINȚIEI SALE DOMNULUI

IOAN MEȚIANU,

ARHIEPISCOP AL BISERICEI ORTODOXE ROMÂNE DIN TRANSILVANIA ȘI MITROPOLIT AL ROMÂNILOR DE RELIGIUNEA GRECO-ORT. DIN UNGARIA ȘI TRANSILVANIA.

Nr. inv.
192

SIBIU.
TIPARUL TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE.
1912.

Ioan

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al Românilor de religiunea greco-orientală din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordului Francisc Iosif I., și al Coroanei de fier classa II., proprietar al Crucii de aur pentru merite, Consilier intim de stat al Majestății Sale cesară-regească, și Membru în casa Magnaților.

In continuarea lucrării, ce mi-am impus-o de a tipări cu litere străbune, pe rând toate cărțile bisericești, cari au fost tipărite în tipografia diecezană înainte cu 50 de ani după trebuințele timpului, cu litere ciriliane, de fericitul antecesor al meu în scaunul mitropoliei noastre, Andreiu Baron de Șaguna, — mă simt fericit a puteà anunțà că, prea bunul Dumnezeu mi-a ajutat a edà în tipar cu litere străbune și „Octoihul cel mare“, adecă Cartea celor opt glasuri folosite în biserica ortodoxă orientală. Insemnătatea cea mare a acestei cărți în serviciul bisericesc reiese din cuprinsul ei sublim, care stă din stihiri de laudă și mărire, din rugăciuni de cerere, de mulțămită și de pocăință izvorîte din duh smerit și inimă înfrântă, însușiri alese creștinești, ce au caracterizat și împodobit pre autorii lor între cari se numără: Sfântul Ioan Damaschin, Sfântul Anatolie, Sfântul Teodor Studitul, Mitrofan, mitropolitul din Smirna, Sfântul Iosif făcătorul de cântări și Teofan arhiepiscop în Nicea.

Octoihul este deci o colecțiune de cântări compuse de mai mulți sfinți părinți ai bisericei, întocmită în sistem pentru serviciul bisericesc săptămânal după opt glasuri. Rugăciunile și cântările cuprinse în el sunt de o frumsețe rară izvorîte din o inspirațiune dumnezeească. Ele sunt îndreptate cătră Dumnezeu în trei fețe, cătră Domnul Christos Mântuitorul lumii, cătră Sfânta preacurata fecioară Maria, cătră cetele celor fără de trupuri puteri: Cheruvimi și Serafimi, Arhangheli și Ingeri, Sf. Ioan Botezătorul, cătră Sfinții apostoli, sfinții părinți și mucenici, Sf. Nicolae și alții.

Folosul cărții este neasemănat, de mare, pentrucă prin cetirea imnurilor cuprinse în ea se deșteaptă în inima creștinului sentimente de evlavie și devotament religios, de care au fost cuprinși și inspirați autorii lor. In Octoih sunt depuse învățături prețioase despre dogmele bisericii ortodoxe, cu explicări după sfinții părinți și după sfânta tradiție, de unde urmează deosebita însemnătate a cărții și pentru știința teologică. Mi-am ținut dară de datorință arhipăstorească a îngriji pentru edarea la lumină a acestei cărți în edițiune nouă modernă după trebuințele de astăzi; și acum mulțămesc lui Dumnezeu, care mi-a ajutat a terminà această lucrare, rugându-l totodată să-mi deà putere ca sub îngrijirea mea să se poată continuà tipărirea cu litere latine și a celorlalte cărți bisericești încă needate; iară dacă Provedința nu-mi va hărăzì mie, la vârsta mea înaintată, a duce la sfârșit lucrarea retipăririi tuturor cărților bisericești, mă mângăiu cu aceea, că următorii mei în scaunul mitropoliei noastre nu vor pregetà a completà o lucrare de atâta folos pentru cultura religioasă și morală a clerului și poporului român dreptcredincios.

Incredințând cu smerenie cele viitoare Provedinței dumnezeești, mă adresez, de încheiere, cu toată încrederea cătră clerul și poporul nostru credincios, ca pe lângă arhiereasca mea binecuvântare să primească cu dragoste și această carte și să înzestreze cu ea bisericile noastre din mitropolie.

Sibiiu, 21 Noemvrie 1912.

Ioan Mețianu m. p.,
arhiepiscop și mitropolit.

Prefață la ediținea primă.

ANDREIU, din mila lui Dumnezeu episcop al bisericii greco-răsăritene ortodoxe în marele principat al Ardealului, comandor al ordinului Leopoldin cesaro-regesc austriac, și sfetnic din lăuntru de stat al Majestății Sale cesaro-regești apostolice.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac, carele așa a binevoit a hotărî în sfatul său cel vecinic, ca tipografia noastră diecezană să fie în stare de a puteà tipărì cu spesele sale în restimp de unsprezece ani afară de mai multe cărți școlare și mirenești, toate cărțile bisericești, încă și însași Biblia și Chiriacodromionul, ce cuprinde cuvântări bisericești la toate Duminecile de peste an, compuse de cătră Nichifor Teotoche, arhiepiscopul Astraganului, precum și alte douăzeci și șase cuvântări întocmite de mine subscrisul arhiereu pentru cele mai mari sărbători de peste an, și ca aceeaș pronie dumnezeească să mă întărească pre mine, de a puteà revedeà, și a corege greșalele ce culegătorii din tipografie le făceau la culesul acestor cărți.

De acì se vede, că tipografia noastră diecezană a încheiat tipărirea cărților bisericești cu Octoihul cel mare, carele este vistieria cea mai bogată a teologiei Sfintei Maicei noastre biserici, întocmită în cântări de evlavie și de umilință spre slujirea tainelor dumnezeești, și spre îndulcirea preoților și a creștinilor de dogmele cele predate dela sfinții apostoli și alții mari dascăli ai lumei creștine.

Cartea aceasta de obște se chiamă „Octoih“, adecă cartea celor opt glasuri, iar deosebit se chiamă „Paraclitichi“, adecă cartea mângăitoare pentru cuvintele cele dulci, cu care Stihirile, ce se află în această carte, sunt întocmite, și care sunt înfrumsețate cu astfel de ritorică bisericească, încât Stihirile din Octoih mângăie încă și pre păcătosul cel mai mare, carele le cetește și le cântă acelea cu inima înfrântă și cu duh smerit.

Nu va fi de prisos a face preoților și creștinilor noștri cunoscut cu nume pe toți acei Sfinți Părinți, pre carii Duhul sfânt i-a luminat spre compunerea cântărilor duhovnicești din această carte a mângăierii sufletești.

În fruntea acestor Sfinți este:

I. Sfântul Ioan Damaschin Monahul, carele a întocmit pe opt glasuri slujbele învierei și ale Duminecilor.

II. Sfântul Anatolie, patriarhul Constantinopolei, carele a alcătuit Stihirile anatolești dela Vecernie, și ale lăudăciunilor „Toată suflarea“.

III. Sfântul Teodor Studit, sau cum zic alții, Sfântul Iosif mitropolitul Tesalonicului, carele a compus Antifoanele Duminecilor.

IV. Mitrofan mitropolitul din Smirna a întocmit canoanele Sfintei Treimi, ce se cântă la miezul uopții în zile de Dumineci.

V. Iar slujbele celorlalte șase zile ale săptămânei le-a compus Sfântul Iosif, făcător de cântări, și Sfântul Teofan, mărturisitorul și arhiepiscopul Nichiei.

Când am adus la cunoștința voastră, evlavioșilor preoți și cărturari creștini numele acelor vase alese ale lui Dumnezeu, care s'au învrednicit de darul cel mai bogat al luminării Duhului Sfânt, vă chem pre voi toți la îmbrățișarea acestei cărți de mângăiere, zicându-vă cu cuvintele cele dulci ale Sfântului Ioan Damaschin: Veniți popoarelor să lăudăm și să ne închinăm lui Christos, mărind învierea lui cea din morți, că acesta este Dumnezeul nostru, carele de înșelăciunea vrăjmașului a mântuit lumea".

Sibiiu, în 1 Ianuarie 1861.

ctoih mare.

Cu

Dumnezeu Sfântul.

se numește elinește Paraclitichi, ce se înțelege mângăitoare. Are întru sine cea cuviincioasă a sa slujbă.

bătă seara la Vecernia cea mică.

e strigat-am: Punem Stihiri 4. Și cântăm Stihirile învierii, ale Octoihului 3. Zicând pre cea dintâiu de douăori.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja:

Rugăciunile noastre cele de seara:
Încunjurați popoare Sionul:
Veniți popoare să lăudăm:

Mărire: Și acum: a Născătoarei, Dogmatică. Glas 1.

Fecioreasca prăznuire este astăzi fraților, să sălteze făptura, să dănțuiască omenirea, că ne-au chemat pre noi vistieria cea nespurcată a fecioriei, sfânta Născătoare de Dumnezeu, raiul cel cuvântător al lui al doilea Adam, lăcașul împreunării a două firi, sărbătoarea mântuitoarei împăcări, cămara, ru carea cuvântul cu adetrup și-au logodit, norul levărat ușor, carea l-au u trup pre celce este vimi. Pentru rugăciuristoase Dumnezeule noastre.

De acì: Lumină lină:
PROCHIMENUL:
Domnul s'au împărățit:
cu Stihurile lui. Și după Învrednicește-ne Doamne: Preotul Ectenia nu zice: Ci cântăm Stihira învierii, dela Stihoavnă, cea dintâiu.
Cu patima ta Christoase din patimi:
Apoi aceste Stihiri ale Născătoarei. Podobia:
Ceeace ești bucuria: Stih: Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Prea preamărită ești întru neamurile neamurilor, curată Maică fecioară, Născătoare de Dumnezeu Marie, folositoarea lumii, ceeace ai născut cu trup pre Fiiul Tatălui celui fără de început, cel împreună vecuitor cu Duhul adevărat, pre carele roagă-l să ne mântuim noi.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechia ta.

Fecioară curată cei ținuți de ne așteptatele năcazuri pre ti

una folositoare avându-te, cu mulțămită strigăm: Mântuiește-ne: pre noi Preasfântă dumnezeiască mireasă, că tu ești lumii scăpare, și sprijinitoarea neamului nostru.

Stih: Feții tale se vor rugà bogații poporului.

Lumea s'a înnoit întru nașterea ta Născătoare de Dumnezeu fecioară, ceeace ești credincioșilor mântuire, și sprijinitoare neadormită, a celorce se roagă ție cu bună credință Preacurată, nu încetà a te rugà cu deadinsul, pentru toți ceice te laudă pre tine.

Mărire: Și acum: Dogmatică. Glas acelaș.

Nor al luminii ceii deapururea vecuitoare, pre tine Fecioară te-a numit prorocul, că întru tine pogorându-se cuvântul Tatălui, ca ploaia pe lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat, și înșelăciunea a p dut, Christos Dumne stru, ne rugăm Prea încetà a-l rugà pre deadinsul pentru no mărturisim pre tine Născătoare de Dumn

Deci: Acum slobozești: Sfinte

După Tatăl nostru

Troparul învierii, Mărire: Și ac cătoarei, Ectenia cea mică și

Sâmbătă seara, la Vecernia cea mare.

După psalmul de seara și după obicinuita Stihologie a Psaltirii. La Doamne strigat-am Punem Stihiri 10. Și cântăm Stihirile învierii la Octoih 3. Și ale lui Anatolie 4. Și la Mineiu 3 (sau 6 de se prăznuește Sfântul). Mărire: la Mineiu. Și acum: a Născătoarei cea dintâi a Glasului. Stihirile învierii. Glas 1.

Rugăciunile noastre cele de seara primește-le Sfinte Doamne, și ne dă nouă iertarea păcatelor: că tu însuți ești, cela ce ai arătat în lume învierea.

Incunjurați popoare Sionul, și-l cuprindeți pre dânsul, și dați mărire într'ânsul celuice a înviat din morți, că acesta este Dumnezeul nostru, carele ne-a izbăvit de fărădelegile noastre.

Veniți popoare să lăudăm, și să ne închinăm lui Christos, mărind învierea lui cea din morți, că acesta este Dumnezeul nostru, carele de înșelăciunea vrășmașului a izbăvit lumea.

Alte Stihiri Anatolicești.

Veseliți-vă ceriuri, trâmbițați temeliile pământului, strigați munți veselie, că iată Emanuil păcatele noastre, pre cruce le-a pironit, și celce dă vieață, moartea a omorît, pre Adam înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Pre celace cu trupul de voie — pentru noi s'a răstignit, a pătimit, și s'a îngropat, și a înviat din morți, să-l lăudăm grăind, întărește întru dreaptă-credință biserica ta Christoase, și împacă vieața noastră, ca un bun și de oameni iubitor.

Stând înaintea mormântului tău, celui primitor de vieață, noi nevrednicii, cuvântare de mărire aducem milostivirii tale cei negrăite, Christoase Dumnezeul nostru, că crucea și moartea ai luat, celace ești fără de păcate, ca să dăruești lumii învierea, ca un iubitor de oameni.

Pre cuvântul cel împreună cu Tatăl fără de început, și împreună vecinic, carele din pântecele Fecioarei a ieșit negrăit, și cruce și moarte pentru noi de voie a luat, și a înviat întru mărire, să-l lăudăm grăind, dătătorule de vieață, Doamne mărire ție, Mântuitorul sufletelor noastre.

Mărire: Și acum: a Născătoarei.

Pre ceeace este mărire a toată lumea, carea din oameni a răsărit, și pre Stăpânul l-a născut, ușa cea cerească, pre Maria fecioara să o lăudăm; Cântarea celor fără de trupuri, și podoaba credincioșilor, că aceasta s'a arătat cer și biserică dumnezeirii, aceasta păretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat, pace a adus, și împărăția o a deschis: Deci pre aceasta având-o tărie credinții, apărător avem pre Domnul ce s'a născut dintr'ânsa; îndrăznească dar îndrăznească poporul lui Dumnezeu, că acesta va biruì pre vrășmași, ca un atotputernic.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira, glas 1.

Cu patima ta Christoase, din patimi ne-ai slobozit, și cu învierea ta din stricăciune ne-am izbăvit, Doamne mărire ție.

Stih: Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Să se bucure făptura, ceriurile să se veselească, cu mânile să bată neamurile cu veselie, că Christos Mântuitorul nostru pre cruce a pironit păcatele noastre, și moartea omorând, viață nouă ne-a dăruit, pre Adam cel căzut cu tot neamul înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Pentrucă a întărit lumea, carea nu se va clăti.

Impărat fiind ceriului și pământului, celace ești necuprins de voie te-a răstignit pentru iubirea de oameni, pre carele iadul întimpinându-te jos, s'a amărît și sufletele drepților primindu-te s'au bucurat, și Adam văzându-te pre tine făcătorul întru cele mai de desupt s'a sculat, o minune! Cum a gustat moarte viața tuturor; și precum a voit, lumea a luminat, carea strigă și grăiește: celace te-ai sculat din morți, Doamne mărire ție.

Stih: Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

Muierile cele purtătoare de mir, miresme aducând, cu sârguire și cu tânguire la groapa ta au ajuns. Și neaflând prea curat trupul tău, iar dela înger învățându-se acea nouă și prea mărită minune: au zis apostolilor, a înviat Domnul, dând lumii mare milă.

Mărire: Și acum: a Născătoarei.

Iată s'a împlinit prorocia Isaiei, că Fecioară ai născut și după naștere, ca și mai nainte de naștere ai rămas, că Dumnezeu eră, celace s'a născut, pentru aceasta și firile le-a înoit: Ci o, a lui Dumnezeu Maică, rugăciunile robilor tăi, ce se aduc ție în biserica ta, nu le trece, ci ca ceeace ai ținut în brațele tale pre cel îndurat, spre robii tăi te milostivește, și-l roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul învierii.

Piatra fiind pecetluită de jidovi și ostașii străjuind prea curat trupul tău, înviat-ai a treia zi Mântuitorule, dăruind lumii

vieață, pentru aceasta puterile ceriurilor strigà ție, dătătorule de vieață, mărire învierii tale Christoase, mărire împărăției tale, mărire purtării tale de grije unule iubitorule de oameni.

a Născătoarei.

Gavriil zicând ție Fecioară bucură-te, împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David, arătatu-te-ai mai desfătată decât ceriurile, ceeace ai purtat pre făcătorul tău, mărire celui ce s'a sălășluit întru tine, mărire celuice a ieșit din tine, mărire celuice ne-a slobozit pre noi prin nașterea ta.

Acestea si la Dumnezeu este Domnul:

Duminecă la Polunoștniță.

Începe preotul. Bine este cuvântat Dumnezeul nostru.

Mărire ție Dumnezeul nostru:

Împărate ceresc: Sfinte Dumnezeule: Prea Sfântă Treime: Tatăl nostru: Doamne miluește-ne: de 12 ori. Mărire: Și acum: Veniți să ne închinăm: Și psalm 50. Miluiește

Dumnezeule Și [illegible]

CANONUL TROICINIC.

Al căruia Stihul de pre margine este acesta la Greci.

Pre tine una te cânt firea cea în trei luminători.

Facerea lui Mitrofan.

Peasna 1. Glas 1. Irmos.

Dreapta ta cea purtătoare:

Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire ție.

Stăpânie una în trei Ipostasuri, Serafimii măresc fără tăcere, fără de început vecuitoare, făcătoare a toate neajunsă, pre carea și toată lumea cu credință o cinstește în cântări.

Ca să areți oamenilor pre dumnezeirea ta una cea întreit strălucitoare, zidind mai nainte pre om, după chipul tău l-ai închipuit, minte și cuvânt și duh dându-i lui, ca un iubitor de oameni.

Mărire:

De sus arătând o Stăpânire în trei Ipostasuri dumnezeește începătoare, Părinte ai zis fiiului tău celui întocmai lucrător, și duhului, veniți să ne pogorâm, limbile lor să le amestecăm.

Și acum: a Născătoarei.

Minte adecă Tatăl, cel nenăscut, cu închipuire mai nainte s'a zis de cei înțelepți, iară cuvânt împreună fără început, fiiul cel de o fire, iară Duhul Sfânt, celce a zidit în Fecioară întruparea Cuvântului.

Peasna 3. Irmos.

Insuți celace ști.

Când tu de demult te-ai arătat lui Avraam în trei Ipostasuri, și singuratec cu firea dumnezeirii, pre prea adeverîciunea

teologiei cu închipuire o ai arătat, și cu credință te lăudăm pre tine Dumnezeule cel însuți Stăpânitor, și în trei sori.

Din tine născându-se cu dumnezeiască cuviință, fără stricăciune Părinte, a strălucit lumină din lumină, Fiiul fără de schimbare, și Duhul dumnezeiască lumină s'a purces, și razei ceii în trei Ipostasuri a unei Dumnezeiri, ne închinăm cu credință și o mărim.

Mărire:

Unime, Treimea mai presus de fire, negrăit mai presus de gând, de ființele cele înțelegătoare se mărește, care strigă cu glasuri întreit Sfinte: Laudă fără de tăcere, cu care și de noi cu un glas se laudă Domnul în trei Ipostasuri.

Și acum: a Născătoarei.

Din tine după vreme fără sămânță a ieșit cel mai presus de vreme, închipuindu-se nouă cel neînchipuit și o dumnezeire și domnie, a Tatălui, și Fiiului, și a Duhului ne-a învățat, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceasta te mărim.

Doamne miluiește de 3 ori.

Sedealna, Glas 1. Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule:

Tatălui și Fiiului să ne închinăm toți, și Duhului celui drept și întocmai cinstit cu Mărirea, Treimii cei nezidite, și Puterii cei mai presus de dumnezeire, pre carea o măresc cetele celor fără de trupuri, pre aceasta astăzi și pământenii cu [illegible] cu credință să o lăudăm.

Mărire: Și acum: a Născătoarei.

Povățuiește-ne la calea pocăinții, pre noi ceice ne abatem pururea la calea răutăților, și mâniem pe prea bunul Domn, ceeace ești neispitită de nuntă, Binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor desnădăjduiți, lăcașul lui Dumnezeu.

Peasna 4. Irmos. Munte umbrit.

Strălucește-mi dumnezeiască începătorie ceeace ești în trei Luminători, cu razele strălucirilor tale celor dumnezeește lucrătoare ochii inimei, ca să nălucească podoaba strălucirii tale cei mai presus de minte dumnezeiește Stăpânitoare, și de lumină lucrătoare și a împărtășirii celei dulci.

Mai întâi Ceriurile ai întărit Doamne, și toată puterea lor, cu cuvântul tău cel a tot lucrător, și cu Duhul gurii cel de o ființă, cu carii împreună toate le stăpânești. Intru o Stăpânie în trei străluciri a Dumnezeirii.

Mărire:

Precum m'ai zidit după chipul tău și după asemânare, Treime dumnezeiește Stăpânitoare, și a tot lucrătoare, unime neamestecată, înțelepțește-mă, și mă luminează, ca să fac voia ta cea sfântă și bună, întru tărie și desăvârșit.

Și acum: a Născătoarei.

Născut-ai pre unul din Treime Preacurată, pre Fiiul cel [illegible]ea dumnezeește Stăpânitor, [illegible]ntrupat din tine pentru noi,

pre celce luminează pre pământeni cu lumina cea neînserată, și cu strălucirile dumnezeirii cei în trei luminători.

Peasna 5. Irmos.

Celace ai luminat.

Ceeace podoaba îngerilor cea dintâi fără mijlocire o ai luminat cu razele cele neapropiate ale frumseții tale, luminează cu razele tale Treime singură Preastăpânitoare, pre ceice cu dreaptă credință te cântă pre tine.

Acum Dumnezeiască Stăpânie, ceeace ești una în trei luminători, firea te laudă, carea o ai înființat pentru bunătatea izbăvire de greșale și de ispite cerând, și de nevoi și de năcazuri.

Mărire:

Pre Tatăl, și pre Fiiul, și pre Duhul Sfânt, o fire și o dumnezeire cu credință o mărim, împărțită și nedespărțită, pre un Dumnezeu al făpturii cei văzute și nevăzute.

Și acum: a Născătoarei.

Toate zisele Prorocilor, mai nainte au scris, Preacurată, nașterea ta cea negrăită și netâlcuită, pre carea noi am cunoscut, în taină învățătoare de o dumnezeire în trei luminători.

Peasna 6. Irmos.

Incunjuratu-ne-au pre noi:

Ca ceeace ai putere întocmai, Treime mai presus de ființă, întru aceeași tocmire a voì, una ești chiar și nedespărțită, Tu dar ne păzește pre noi cu puterea ta.

De 2 ori.

Mărire:

Tu toate veacurile cu voia ta ca o bună le-ai tocmit din ce n'au fost, Treime necuprinsă, apoi și pre om l-ai zidit, ci și acum mă izbăvește de toată încunjurarea.

Și acum: a Născătoarei.

Soarelui celui neapus ai fost casă, a celuice a zidit și a rânduit pre luminătorii cei mari, cu puterea a toate, Preacurată Fecioară mireasă a lui Dumnezeu, ci și acum de întunecarea patimilor mă izbăvește.

Doamne miluește: de 3-ori:

Sedealna, glas 1. Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule:

Treimei cei cinstite, și firii cei nedespărțite, ce se taie în trei fețe fără tăiere, și petrece nedespărțită după ființa dumnezeirii, să ne închinăm pământenii cu frică și să o mărim, ca pre Făcătorul și Stăpânul, Dumnezeul cel prea bun.

Mărire: Și acum: a Născătoarei.

Chivernisește Curată ticălosul meu suflet, și te milostivește spre dânsul, celce se alunecă de mulțimea greșalelor întru adâncul pierzării, ceeace ești cu totul fără prihană, și în ciasul cel înfricoșat al morții, tu mă răpește dela dracii ceice mă clevetesc, și din toată munca.

Peasna 7. Irmos.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu:

Cuvântule a lui Dumnezeu, raza cea de o Ființă a lui Dumnezeu Atottțiitorului, precum te-ai făgăduit, locuința ta cea

dumnezeiască lucrătoare fă-o ca un milostiv cu Părintele Tău și cu Duhul, și mă arată înfricoșat dracilor și patimilor. De 2-ori.

Mărire:

Ca să areți nouă, noianul milostivirii tale Stăpâne, ai trimis pre Fiiul tău la a noastră smerenie, și iarăși ne-ai închipuit spre strălucirea cea dintâi, ci și acum mă înțelepțește cu Duhul cel dumnezeesc.

Și acum: a Născătoarei.

Celace se poartă pre scaun de Heruvimi, și Impăratul tuturor, în pântecele tău cel fecioresc s'a sălășluit Preacurată, izbăvind pre toți din stricăciune ca un iubitor de oameni, ci și acum cu rugăciunile tale mă păzește.

Peasna 8. Irmos.

In cuptor tinerii lui Israil:

Cu voia cea dumnezeește lucrătoare Doamne al tuturor, cela ce ești în trei Ipostasuri, și a tottțiitor, ceriurile ai întins ca o piele, apoi și adâncul pământului ai spânzurat, cu palma ta cea a atotputernică, pentru aceasta și pre robii tăi întărește-i cu dragostea ta și cu credința ta, iubitorule de oameni, ca să te mărim cu dorire în veci. De 2-ori.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiiul, și pre Sfântul Duh Domnul.

Mărire.

Luminează lumina cea dumnezeește stăpânitoare pre cei ce te laudă pre tine lumina cea cu trei sori în fețe, și iarăș una în ființă, ca să privească la razele tale cele dătătoare de lumină, prin care mă voiu sătură de mărirea ta cea dulce, și de lumină lucrătoare și prea bogată, și te voiu înălță cu credință în veci.

Și acum: a Născătoarei.

Inălțat-a la ceriuri pre firea omenească, luându-o neschimbată Fiiul tău Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pentru mulțimea bunătății, izbăvindu-o de stricăciunea cea de demult, căruia și cu mulțămită îi cântăm, bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, și să-l prea înalțe întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-l pre dânsul întru toți vecii.

In cuptor tinerii lui Israil, ca „întru o topitoare, cu podoaba „bunei credințe, mai curat decât „aurul au strălucit grăind: Bine„cuvântați toate lucrurile Dom„nului pre Domnul, lăudați-l și-l „prea înălțați întru toți vecii.

Peasna 9. Irmos.

Chipul curatei nașterii Tale, „l-a arătat rugul cel aprins „cu foc rămânând nears, și acum „te rugăm, ca să stingi cuptorul „ispitelor cel sălbătăcit asupra „noastră. Ca să te mărim pre „tine de Dumnezeu Născătoare „neîncetat.

Mântuiește Mântuitorul făpturii cei simțite, și cei de gând pre robii tăi, de supărarea vrășmașilor, Preasfântă Treime și de o ființă, și păzește turma ta totdeauna fără bântuială.

De 2-ori.

Mărire:

Ca să arăți adâncul cel nemăsurat al bunătății tale ceii firești, datune-ai nouă, robilor tăi, Dumnezeule atotputernice, celace ești în trei luminători, și însuți Stăpânitor, făgăduințele cele mântuitoare, pre cari ca să le plinim, ne învrednicește.

Și acum: a Născătoarei.

Caută spre rugăciunile noastre, celace ești un Dumnezeu adevărat, crezut în trei Ipostasuri dumnezeești stăpânitoare, și dă robilor tăi mângăiere, pentru rugăciunile Preacuratei, și prea lăudatei Maicii lui Dumnezeu.

După Canon cântăm Măririle Treimei. Cade-se cu adevărat: Caută la sfârșitul cărții. Apoi Sfinte Dumnezeule: și după Tatăl nostru. Că a ta este Impărăția: Și Ipacoi al glasului: Și celelalte ale Polunoștniții și Otpustul.

Duminecă la Utrenie.

După cei șase Psalmi, Dumnezeu este Domnul: pe glas 1. Și zicem Troparul Invierii de 2-ori. Mărire: Troparul Sfântului de este. Și acum: a Născătoarei, asemenea glasului aceluiaș. Deci obicinuitele Stihologii ale Psaltirii, și după întâia Stihologie, Sedealna Învierii. Glas 1. Însași Podobia.

Mormântul tău Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat, carele a vestit muierilor Invierea, pre tine te mărim surpătorul stricăciunii, la tine cădem, celace ai înviat din mormânt, și unul Dumnezeul nostru.

Mărire: asemenea.

Pre cruce te-ai pironit de voie îndurate, în mormânt te-ai pus ca un mort dătătorule de vieață, stăpânirea morții ai sdrobit cu moartea ta Puternice, că de tine s'au cutremurat portarii iadului: Tu împreună ai sculat pre morții cei din veac, ca un iubitor de oameni.

Și acum: a Născătoarei.

Maica lui Dumnezeu pre tine te știm toți, carea Fecioară cu adevărat și după naștere te-ai arătat, ceice cu dragoste alergăm la a ta bunătate, că pre tine te avem păcătoșii folositoare, pre tine te-am agonisit întru ispite mântuire, pre una cea cu totul fără prihană.

După a 2-a Stihologie, Sedealna: Podobie:

Piatra fiind pecetluită:

Muierile mânecând au venit la mormânt, și vedere îngerească văzând, s'au cutremurat, mormântul a strălucit vieața, minunea le-a spăimântat pre ele. Pentru aceasta mergând au vestit învățăceilor Invierea, iadul a prădat Christos, ca celce este unul tare și puternic, și pre cei stricați i-a sculat pre toți, frica osândirii deslegând cu puterea crucii.

Mărire: Asemenea:

Pre cruce te-ai pironit vieața tuturor, și întru morți fiind socotit Domnul cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi Mântuitorule, și ai sculat pre Adam din stricăciune. Pentru aceasta puterile cerești strigă ție, dătătorule de vieață. Mărire patimilor tale Christoase, mărire învierii tale, mărire plecăciunii tale, unule iubitorule de oameni.

Și acum: a Născătoarei. Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule.

Marie ceeace ești cinstit lăcaș al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți în prăpastia cumplitei desnădăjduiri, și a greșalelor și a năcazurilor, că tu ești mântuirea păcătoșilor, și ajutătoare și folositoare tare, și mântuiești pre robii tăi. Apoi

Fericiți cei fără prihană în cale:

Și Tropare.

Bine ești cuvântat Doamne:

De aicia Ectenia cea mică, și Ipacoi:

Pocăința tâlharului raiul a răpit, iar plângerea mironosițelor bucurie a vestit, că ai înviat Christoase Dumnezeule, dând lumii mare milă.

Apoi Treptele: ANTIFON 1.

Când mă năcăjesc, auzi durerile mele, Doamne cătră tine strig.

Pustnicilor neîncetată dorire dumnezeiască se face, celorce sunt afară de lumea cea deșartă.

Mărire: Și acum:

Sfântului Duh, cinstea și mărirea se cuvine împreună, precum Tatălui și Fiiului. Pentru aceasta să cântăm o stăpânie a Treimei.

ANTIFON 2.

La munții legilor tale m'ai înălțat, cu fapte bune luminează-mă Dumnezeule, ca să te laud pre tine.

Cu mâna ta cea dreaptă luându-mă tu cuvântule, păzește-mă, ferește-mă, ca să nu mă arză focul păcătosului.

Mărire: Și acum:

Cu Sfântul Duh toată făptura se înoiește, iarăș alergând la cea dintâi, că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

ANTIFON 3.

De ceice mi-au zis mie, să mergem în curțile Domnului, veselitumi-s'a Duhul, împreună mi-s'a bucurat inima.

In casa lui Davic frică va fi mare, că acolo scaunele puindu-se, se vor judecà toate semințiile pământului și limbile.

Mărire: Și acum:

Sfântului Duh cinste, închinăciune, mărire și putere, precum Tatălui se cade și Fiiului se cuvine să-i aducem, că unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Prochimenul.

Acum mă voiu sculà zice Domnul, pune-mă-voiu întru mântuire, îndrăzni-voiu întru el.

Stih:

Cuvintele Domnului cuvinte curate.

Apoi

Toată suflarea să laude pre Domnul.

Evangelia Invierii.

Invierea lui Christos văzând: Și Psalm 50.

CANONUL INVIERII.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare de biruință cu dumnezeiască cuviință întru tărie s'a preamărit, că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate pre protivnici a sdrobit, Israiltenilor prin adânc cale nouă făcându-le.

Celace cu mânile cele preacurate, din țărână cu lucrare dumnezeiască din început m'ai făcut, mânile ți-ai întins pre cruce, din pământ iarăș chemând trupul meu cel stricat, carele din Fecioară l-ai luat.

Omorîre ai luat pentru mine, și sufletul morții ți-ai dat. Celace cu însuflare dumneze-

iască suflet înlăuntru mi-ai pus, și deslegându-mă din legăturile cele vecinice, și împreună învi-indu-mă, cu nestricăciune m'ai preamărit.

A Născătoarei.

Bucură-te izvorul darului, bucură-te scară și ușă cerească, bucură-te sfeșnic și năstrapă de aur, și munte netăiat, carea pre dătătorul de vieață Christos, lumii l-ai născut.

Alt Canon al Crucii cu al·Invierii. Irmosul.

Christos se naște:

Christos m'a îndumnezeit, întrupându-se, Christos m'a înălțat, smerindu-se, Christos nepătimitor m'a făcut, pătimind dătătorul de vieață cu firea trupului. Pentru aceasta îi cânt cântare de mulțămită, că s'a preamărit.

Christos m'a înălțat, răstignindu-se, Christos împreună m'a înviat, omorându-se, Christos vieață mi-a dăruit. Pentru aceasta întru vecie cu mânile plesnind cânt Mântuitorului cântare de biruință, că s'a preamărit.

A Născătoarei:

Pre Dumnezeu Fecioară l-ai zămislit, pre Christos în feciorie l-ai născut, pre celce s'a întrupat din tine Preacurată, pre unul-născut Fiiul, cel cunoscut întru un Ipostas, în două firi, că s'a preamărit.

Alt Canon cătră Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare:

Ce cântare vrednică îți va aduce ție neputința noastră? fără numai pre cea de bucurie, carea pre noi Gavriil cu taină ne-a învățat, bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei și Maicii Impăratului puterilor celor de sus, din preacurată inimă credincioșii duhovnicește să-i strigăm: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Maică nenuntită.

Nemăsurat este adâncul nașterii tale ceii necuprinse cu mintea Preacurată. Deci credință neîndoită, cu dragoste aducem ție grăind: Bucură-te Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Maică nenuntită.

Peasna 3. Irmosul.

Insuți celace știi neputința ființei omenești, și cu milostivire te-ai închipuit într'ânsa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig ție: Sfântă este biserica cea însuflețită a mărirei tale ceii preacurate, iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind bunule, pre mine cel căzut m'ai miluit, și a te pogorî la mine bine ai voit, înălțându-mă prin răstignire, ca să strig ție: Sfânt este Domnul Mărirei, cel neamestecat întru bunătate.

Vieață Ipostatnică fiind Christoase, și întru mine cel stricat ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-te în țărâna morții pogorându-te Stăpâne, stricăciunea ai sfărâmat, și a treia zi înviind, pre morți întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

A Născătoarei.

Pre Dumnezeu în pântece zămislind Fecioară prin Duhul cel prea Sfânt, ai rămas nearsă, fiind că rugul, carele aprins nu ardeà, pre tine arătat mai nainte te-a vestit lui Moisi puitorului de lege, pre ceeace ai primit focul cel nesuferit.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Fiiului celui mai nainte:

Celuice a luat pre umere oaia cea rătăcită, și a surpat prin lemn păcatul ei, lui Christos Dumnezeu să-i strigăm: Celace ai înălțat cornul nostru, Sfânt ești Doamne.

Celuice a scos din iad pre Christos păstorul cel mare, și cu Arhieria lui prin apostoli arătat, pre neamuri le-a născut, cu adevărul și cu dumnezeeasc Duh să-i slujim.

A Născătoarei:

Fiiului celuice din Fecioară s'a întrupat fără de sămânță de voie, și pre Născătoarea după naștere, cu putere dumnezeiască, Fecioară curată o a păzit, lui Dumnezeu celuice este peste toate să-i strigăm: Sfânt ești Doamne.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

Insuți celace ești:

Nor ușor, fără de minciună Fecioară pre tine te numim, urmând ziselor prorocești, că a venit Domnul la tine, să surpe cele de mâni lucrate ale înșelăciunii egiptenești, și să lumineze pre ceice slujeau acelora.

Pre tine ciata prorocilor cu adevărat izvor pecetluit, si usă încuiată te-a numit, semnele fecioriei tale prea lăudată luminat scriindu-le nouă. Pre carea o ai păzit și după naștere.

Mintea cea mai presus de ființă a o vedeà, cât erà cu putință învrednicindu-se Gavriil, Fecioară cu totul fără prihană, glas plin de bucurie ți-a adus, zămislirea cuvântului luminat vestindu-o și Nașterea cea negrăită propoveduindu-o.

Peasna 4. Irmosul.

Munte umbrit cu darul cel dumnezeesc, privindu-te Avvacum, cu ochii cei de departe văzători, mai nainte a vestit pre Sfântul lui Israil, ce vrea să iese din tine, spre mântuirea și înoirea noastră.

Cine este Mântuitorul acesta ce vine din Edom, purtând cunună de spini, roșit fiind cu haina, pre lemn fiind spânzurat, Sfântul lui Israil este acesta, spre mântuirea și înoirea noastră.

Vedeți poporul celor nesupuși și vă rușinați, că pre carele voi ca pre un făcător de rele, a-l răstignì pre cruce l-ați cerut la Pilat, cu vătămare de minte, acela stricând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

A Născătoarei:

Pom al vieții pre tine Fecioară te știm, că n'a răsărit din tine rodul mâncării cel aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții cea pururea vecuitoare spre mântuirea noastră celorce te lăudăm pre tine.

Al Crucii cu al Invierii.
Alt Irmos.
Toiag din rădăcina lui Ieseiu:

Cine este acesta frumos din Edom, și a acestuia roșala hainelor din viia Vossor; frumos, că este Dumnezeu, iară ca un om cu sânge roșit la haina trupului, căruia cântăm credincioșii: Mărire puterii tale Doamne.

Christos arătându-se Arhiereu bunătăților celor viitoare, păcatul nostru a risipit. Și arătând cale străină prin sângele tău, a întrat în cortul cel mai bun și mai desăvârșit, mergător înainte al nostru întru cele sfinte.

A Născătoarei.

Datoria cea de demult a Evei o ai plătit Prealăudate, celui ce s'a arătat pentru noi nou Adam, că împreunându-și din curată zămislire trup înțelegător însuflețit din tine a ieșit Christos, un Domn după amândouă.

Al Născătoarei de Dumnezeu.
Alt Irmos.
Munte umbrit cu darul:

Auzi ceriule minuni și ascultă pământule, că Fiica căzutului Adam celui din țărână, s'a făcut lui Dumnezeu, și făcătorului său Născătoare, spre mântuirea și înoirea noastră.

Lăudăm Taina ta cea mare și înfricoșată, că tăinuindu-se de căpeteniile cetelor celor mai pre sus de lume, celce este deapururea, s'a pogorît la tine Prealăudată, ca ploaia pre lână, spre mântuirea și înoirea noastră.

Sfânta sfintelor de Dumnezeu Născătoare Prealăudată, așteptarea neamurilor, și mântuirea credincioșilor, din tine a răsărit, izbăvitorul și dătătorul de vieață și Domnul pre carele roagă-l să mântuiască pre robii tăi.

Peasna 5. Irmos.

Celace ai luminat cu luminarea venirii tale Christoase, și ai strălucit cu crucea ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței dumnezeirii tale inimile celorce te laudă cu dreaptă credință.

Pre păstorul oilor cel mare și Domnul, jidovii pre lemnul Crucii l-au omorît, și acela însuș ca pre niște oi, pre cei morți în iad îngropați, de stăpânia morții i-a izbăvit.

Cu crucea ta pace ai vestit, și ai propoveduit celor robiți Mântuitorul meu slobozire, pre celace stăpânia rușinându-l Christoase, gol și sărac l-ai arătat, cu scularea ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei.

Cererile celorce cer cu credință, ceeace ești cu totul lăudată, nu le trece, ci le primește și pre acestea le adă Fiiului tău Preacurată, lui Dumnezeu unuia făcătorului de bine, că pre tine folositoare te-am agonisit.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.
Dumnezeu fiind păcii:

O bogăția și adâncul înțelepciunii lui Dumnezeu, pre cei înțelepți prinzându-i Domnul, de viclenia lor ne-a izbăvit, că pătimind de voie din neputința

trupului, cu puterea sa mort de vieață făcător s'a sculat.

Dumnezeu fiind s'a împreunat cu trupul pentru noi, și s'a răstignit și a murit, și s'a îngropat și iarăș s'a sculat, și la Tatăl s'a suit luminat Christos cu trupul său, cu carele va venì și va mântuì pre ceice slujesc lui cu credință.

A Născătoarei.

Sfânta sfinților Fecioară curată, pre Sfântul sfinților ai născut, pre Christos izbăvitorul, celce toate le sfințește: pentru aceasta pre tine împărăteasa și stăpâna tuturor, ca pre Maica ziditorului făpturilor te propoveduim.

Al Născătoarei de Dumnezeu.

Alt Irmos. Celace ai luminat:

Veselescu-se puterile ceriurilor văzându-te, bucură-se cu dânsele adunările oamenilor, că prin Nașterea ta s'a împreunat Fecioară Născătoare de Dumnezeu, pre carea după credință o mărim.

Să se miște toate limbile omenești și gândurile, spre lauda cu adevărat a podoabei omenești. Că Fecioara stă de față arătat mărind, pre ceice cântă cu credință minunile ei.

Mărește-se toată cântarea înțelepților și lauda, carea se aduce Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu, că aceasta s'a făcut biserică mărirei ceii prea dumnezeiești, pre carea după vrednicie o mărim.

Peasna 6. Irmos.

Incunjuratu-ne-a pre noi adâncul cel de desupt, și nu este izbăvitor, socotitune-am ca oile de junghiare, mântuiește pre poporul tău Dumnezeul nostru, că tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Cu greșala celui întâi făcut Doamne, cumplit ne-am rănit, iară cu rana ta ne-am vindecat, cu carea pentru noi te-ai rănit Christoase, că tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Scosu-ne-ai pre noi din iad Doamne, supuind pre chitul cel a tot mâncător, atotputernice, și cu puterea ta surpând puterea lui, că tu ești vieața și lumina și Invierea.

A Născătoarei.

Veselescu-se întru tine Fecioară Preacurată strămoșii neamului, Edemul luând prin tine, pre carele pentru neascultare l-a pierdut, că tu Curată ești și mai nainte de naștere, și după naștere.

Al Crucii cu al Invierii.

Alt Irmos. Din pântece pre Iona:

Minte fiind fără de patimă, și fără materie Christos Dumnezeu, s'a amestecat cu mintea omenească, carea este în mijloc între firea dumnezeiască și între grosimea trupului, și tot cu mine cu totul neschimbat s'a împreunat, ca mântuire mie totului celui căzut să-mi dea, răstignindu-se.

Căzut-a Adam fiind amăgit, și s'a sdrobit, înșelându-se de demult cu nădejdea dumnezeirii, dar s'a sculat, cu împreunarea cuvântului îndumnezeindu-se,

și cu patima nepătimire a luat pre scaun ca un Fiu se mărește, șezând împreună cu Tatăl și cu Duhul.

A Născătoarei.

Nedepărtându-se de sinurile Părintelui celui fără de început, în sinurile curatei Fecioare s'a sălășluit, și s'a făcut cel fără de mamă fără de tată întrupat, Dumnezeu celce împărățește dreptatea, neamul acestuia cel înfricoșat este nesocotit în neam nespus, negrăit.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

Incunjuratu-ne-au pre noi:

Stau înaintea nașterii tale ca niște robi cetele cerești îngrozindu-se precum se cade de nașterea ta cea fără de sămânță, pururea Fecioară. Că tu ești curată și mai nainte de naștere și după naștere.

Intrupatu-s'a celce erà mai naainte fără de trup, cuvântul din tine Preacurată, carele toate le-a făcut cu voia. Celace oștile celor fără de trup le-a adus dintru ce n'a fost, ca un Atotputernic.

Omorîtu-s'a vrășmașul de rodul tău cel purtător de viață, ceeace ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, și s'a călcat iadul arătat, și cei din legături ne-am slobozit. Pentru aceasta strig: Desleagă patimile inimei mele.

CONDAC. Podobie:

Când vei venì întru Mărire:

Inviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire, și lumea împreună o ai înviat, și firea omenească ca pre celce ești Dumnezeu te laudă, și moartea a perit, și Adam dănțuește stăpâne, și Eva acum slobozită fiind din legături, se bucură strigând: Tu ești cela ce dai tuturor Christoase învierea.

ICOS.

Pre celce a înviat a treia zi, să-l lăudăm, ca pre celce este Dumnezeu Atotputernic și porțile iadului a sdrobit, și pre cei din veac din mormânt i-a ridicat. Mironosițelor arătându-se precum bine a voit, carele întâi acelora a zis: Bucurați-vă, și Apostolilor bucurie a vestit, ca un singur dătător de viață. Drept aceea muierile cu credință, învățăceilor semne de biruință bine au vestit, și iadul suspină, și moartea se tânguește, iară lumea se veselește, și toți împreună se bucură, că Tu le dai tuturor Christoase învierea.

Peasna 7. Irmosul.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor gândit te înțelegem credincioșii, că precum a mântuit pre cei trei tineri cel preaînălțat, așa și pre mine tot omul în pântecele tău m'a înoit, Dumnezeul părinților cel lăudat, și preamărit.

Infricoșatu-s'a pământul, schimbatu-s'a soarele, și s'a întunecat lumina, ruptu-s'a Catapeteasma bisericii cea Dumnezeiască, și petrile s'au despicat, că pre cruce s'a spânzurat cel drept, Dumnezeul Părinților cel lăudat, și preamărit.

Tu fiind ca cum ai fi fost fără de ajutor, și rănit între cei morți de voie după firea noastră, celace ești preaînălțat, pre toți ai slobozit, și cu puternică mână dimpreună i-ai înviat, Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei.

Bucură-te izvorul apei cei de-a pururea vii, bucură-te raiul desfătării, bucură-te zidul celor credincioși, bucură-te ceeace ești neispitită de nuntă, bucură-te bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă, Dumnezeul părinților cel lăudat, și preamărit.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Tinerii în buna credință:

De demult a fost blăstămat pământul, roșindu-se cu sângele lui Avel, prin mâna ucigătorului de frate, iară cu sângele tău cel din Dumnezeu curs, fiind stropit s'a binecuvântat, și săltând strigà: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Să se tânguiască poporul jidovesc cel potrivnic lui Dumnezeu de îndrăznirea uciderii lui Christos, iară neamurile să se veselească, și să plesnească cu mânile, și să strige: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Iată Mironosițelor a strigat strălucind Ingerul, veniți de vedeți semnele învierii lui Christos, giolgiurile și mormântul, și strigați: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu:

Pre tine Născătoare de Dumnezeu Iacob proorocește scară te-a cunoscut, că prin tine cel prea înălțat s'a arătat pe pământ, și cu oamenii împreună a lăcuit, precum bine a voit Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Bucură-te curată, că din tine a ieșit păstorul cel preaînălțat, carele cu adevărat s'a îmbrăcat în pielea lui Adam întru mine tot omul, pentru milostivirea cea neajunsă, Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Adam nou, din curat sângele tău, Dumnezeul cel prea vecinic s'a făcut cu adevărat, pre carele acum roagă-l, ca să mă înoiască pre mine cel învechit, carele strig: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Peasna 8. Irmosul.

In cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare, cu podoaba bunei credințe, mai curat decât aurul au strălucit grăind: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Celace cu voia toate le faci și le prefaci, carele ai schimbat umbra morții în vieața de veci, cu patima ta cuvântul lui Dumnezeu, pre tine neîncetat toate lucrurile ca pre Domnul te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ai surpat sdrobirea Christoase, și ticăloșia, în porțile

și tăriile iadului, înviind din mormânt a treia zi, pre tine ne încetat toate lucrurile ca pre Domnul laudă și te preaînalță întru toți vecii.

A Născătoarei.

Pre ceeace fără de sămânță, și mai presus de fire, a născut din fulgerul cel dumnezeesc, pre Christos mărgăritarul cel de mult preț, să o lăudăm grăind: binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Minune mai presus de fire:

Veniți popoarelor să ne închinăm locului, întru carele au stătut preacuratele picioare, și pre lemn s'au întins dumnezeeștile palme ale lui Christos cele făcătoare de vieață, spre mântuirea tuturor oamenilor, și încunjurând mormântul vieții, să cântăm: bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Infruntatu-s'a hulirea cea călcătoare de lege a jidovilor celor ucigători de Dumnezeu: că acela, pre carele l-au zis amăjitor, s'a sculat ca un puternic, râzându-și de pecețile celor fărădelege, pentru aceasta bucurându-ne să cântăm: bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

In trei sfințiri binecuvântând Mărirea unei domnii, Serafimii cei curați, cu frică ca niște robi măresc dumnezeirea în trei Ipostasuri, cu cari și noi bine crezând să cântăm: Bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

In cuptor tinerii lui Israil:

Cămara cea luminată, din carea Stăpânul tuturor Christos ca un mire a ieșit, să o lăudăm toți strigând: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Bucură-te scaunul cel mărit al lui Dumnezeu, bucură-te zidul credincioșilor, prin carea celor dintru întunerec lumină a răsărit Christos, celorce te fericesc și strigă: Toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Ceeace ai născut nouă pre Domnul pricinuitorul mântuirii, roagă-l pentru toți ceice strigă cu deadinsul, Fecioară Prealăudată: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii. Peasna 9. Irmosul.

Chipul curatei nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc rămânând nears, și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat.

O cum poporul cel fărădelege și neplecat, și carele cele rele nesfătuià, pre cel pierzător și necurat l-a îndreptat, iară pre cel drept pre lemn l-a osândit, pre

Domnul mărirei, pre carele după vrednicie îl mărim.

Mântuitorule, mielule cel fără prihană, carele ai ridicat păcatul lumii, pre tine celce ai înviat a treia zi, te mărim, împreună cu Tatăl și cu dumnezeescul tău Duh, și Domn al Mărirei binecuvântându-te te mărim.

A Născătoarei.

Mântuește poporul tău Doamne pre carele l-ai câștigat cu scump sângele tău, asupra vrășmașilor tărie Impăratului dăruind, și bisericilor tale, iubitorule de oameni dând pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Tainã streinã:

Preamăritu-s'a cu puterea ta cea nespusă crucea ta Doamne, că slăbiciunea ta mai presus de toată puterea s'a arătat, prin carea puternicii s'au oborît pre pământ, și săracii s'au ridicat la cer.

Omorîtu-s'a moartea noastră cea de întristare, că tu arătându-te, învierea din morți celor din iad Christoase le-ai dăruit. Pentru aceasta pre tine ca pre celace ești vieața, și învierea, și lumina cea Ipostatnică, lăudându-te te mărim.

A Treimei.

Firea cea fără început și nehotărîtă, se cunoaște în trei Ipostasuri singure dumnezeește stăpânitoare, o Dumnezeire a Tatălui și a Fiiului și a Duhului, întru carea de Dumnezeu înțeleptitul împărat nădăjduind se mântuește.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

Chipul Curatei nașterii tale:

Din rădăcină proroceasca a lui David dumnezeescului părinte ai odrăslit Fecioară, dar și pre David cu adevărat tu l-ai mărit, ca ceeace ai născut pre Domnul mărirei cel mai nainte prorocit, pre carele după vrednicie îl mărim.

Toată legea laudelor Preacurată se biruește de mărimea mărirei tale. Ci o stăpână primește dela robii tăi cei nevrednici, cântarea ce se aduce ție din dragoste, Născătoare de Dumnezeu cu milostivire.

O minunile tale cele mai pre sus de minte, Preacurată, că numai tu Fecioară sub soare, tuturor ai dat să cunoască, minunea cea prea nouă a nașterii tale ceii necuprinse de minte: Pentru aceasta toți te mărim.

După aceasta Svetilna Invierii.

LA HVALITE.

Stihirile Învierii. Glas 1.

Lăudăm Christoase patima ta cea mântuitoare, și mărim învierea ta.

Celace răstignire ai răbdat, și moartea ai stricat, și ai înviat din morți, împacă vieața noastră Doamne, ca un puternic a toate.

Celace iadul ai prădat, și pre om l-ai înviat, cu învierea ta Christoase, învrednicește-ne pre noi cu inimă curată, a te lăudà și a te mărì.

Plecăciunea ta cea cu dumnezeească cuviință, mărindu-o, te lăudăm pre tine Christoase: Născutute-ai din Fecioară, și nedespărțit ai fost de Tatăl, pătimit-ai ca un om, și de voie ai răbdat răstignire. Inviat-ai din mormânt, ca dintr'o cămară ieșind, ca să mântuești lumea, Doamne mărire ție.

Alte Stihiri. Anatolicești.

Când te-ai pironit pre lemnul crucii, atuncia s'a omorît stăpânirea vrășmașului: făptura s'a clătit de frica ta, și iadul s'a prădat cu puterea ta. Pre morți din mormânturi i-ai înviat, și tâlharului raiul i-ai deschis: Christoase Dumnezeul nostru mărire ție.

Tânguindu-se cinstitele muieri, degrabă au ajuns la mormântul tău, și au aflat mormântul deschis, și adeverind dela înger acea nouă și preamărită minune, au vestit apostolilor: Că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Stih:

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu înalțe-se mâna ta, nu uità pre săracii tăi până în sfârșit.

Ranelor celor dumnezeești ale patimilor tale ne închinăm Christoase Dumnezeule, și stăpânești jertfe ceii din Sion, carea s'a făcut la sfârșitul veacurilor, cu dumnezeească arătare, că pre ceice durmeau întru întunerec i-ai luminat soarele dreptății, ducându-i la strălucirea cea neînserată: Doamne, mărire ție.

Stih:

Mărturisimă-voiu ție Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile tale.

Iubitorule de turburare, neamule jidovesc, ascultă: unde sunt ceice veniseră la Pilat? să spuie ostașii, care străjuiau unde sunt pecețile mormântului? unde s'a mutat cel îngropat? unde s'a vândut cel nevândut? cum s'a furat Vistieria? pentruce clevetiți scularea mântuitorului? călcătorilor de lege jidovi? înviat-a cel slobod între morți, și a dăruit lumii mare milă.

Mărire: Stihira Evangeliei.

Și acum: Preabinecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu:

DOCSOLOGIA CEA MARE
și OTPUSTUL.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Prin mâncare a scos din raiu vrășmașul pre Adam; iar prin cruce a adus Christos într'ânsul pre tâlharul, carele strigà: Pomenește-mă, când vei venì întru împărăția ta.

Inchinu-mă patimilor tale, măresc și învierea, împreună cu Adam și cu tâlharul, cu glas luminat strig ție: Pomenește-mă Doamne, când vei venì întru împărăția ta.

Răstignitute-ai celce ești fără păcat, și în mormânt te-ai pus de voie, și ai înviat ca un Dumnezeu, împreună cu tine sculând pre Adam, carele strigà: Pomenește-mă, când vei venì întru împărăția ta.

Biserica ta cea trupească, cu îngroparea cea de trei zile o ai sculat, și împreună cu Adam, pre cei din Adam i-ai înviat

Christoase Dumnezeule, cari strigă: Pomenește-ne, când vei venì întru împărăția ta.

Mironosițele venit-au plângând la mormântul tău Christoase Dumnezeule, foarte de dimineață, și în vestminte albe au aflat pre înger șezând, carele a strigat: Ce căutați; înviat-a Christos, nu mai plângeți de acum.

Apostolii tăi Doamne, venind la muntele, unde le-ai rânduit lor Mântuitorule, văzându-te s'au închinat ție. Pre cari i-ai și trimis la neamuri să-i învețe, și să-i boteze pre dânșii.

Mărire:

Tatălui să ne închinăm, și pre fiiul să-l preamărim, și pre Preasfântul Duh, toți dimpreună să-l lăudăm, strigând și grăind: Preasfântă Treime, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum: A Născătoarei:

Pre Maica ta aduce ție, întru rugăciune, poporul tău Christoase. Pentru rugăciunile ei dă-ne nouă îndurările tale bunule, ca să te mărim pre tine, celce ai răsărit nouă din mormânt.

Duminecă seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri de umilință. Glas 1. Podobie.

Prealăudaților Mucenici:

Toate le-ai adus cu cuvântul tău și cu Duhul, pentru bunătatea ta Doamne, apoi m'ai făcut jivină cuvântătoare, ca să măresc Sfânt numele tău întru tot puternice. Iar eu mai vârtos cu urîte faptele mele totdeauna nu te cinstesc, ci mă iartă rogu-mă.

Cunoaște ticăloase suflete al tău dumnezeesc bun neam, și moștenirea cea nestricată, și te nevoiește totdeauna prin fapte bune, aceasta să o apuci. Nimica din cele stricăcioase să nu te pătrunză, din partea cea de sus ești, iar trupul este pământ și se strică, să nu biruiască cel rău pre cea mai bună.

Vină prea ticălosul meu suflete către cel prea bun, cu lacrămi ferbinți te apropie, cele lucrate de tine mai nainte de judecata ta toate le vădește, și milostiv pre făcătorul fă-l ție ticăloase, și cere iertare, mai nainte până ce nu-ți va încuià ție ușa Domnul.

Alte Stihiri către sfinții îngeri. Asemenea.

Ingeri fără de trup, înaintea scaunului lui Dumnezeu stând, și cu strălucirile cele de acolo fiind luminați, și cu vărsările de lumină în veci strălucind, și a două lumini fiind, lui Christos vă rugați, să dăruiască sufletelor noastre pace, și mare milă.

Ingeri nemuritori, luând vieață neperitoare cu adevărat, dela vieața cea dintâi preafericiților, ai mărirei ceii pururea vecuitoare cinstiți văzători, și ai înțelepciunii ceii pururea vecinice v'ați făcut, de lumină umplându-vă, și făclii ce se învârtesc, întocmai arătându-vă.

Arhangheli, îngeri, căpetenii, scaune, domnii, Serafimii cei cu câte șase aripi, și dumne-

zeești Heruvimi cei cu ochi mulți, organele înțelepciunii, puteri, prea dumnezeești stăpânii. Lui Christos vă rugați, să dăruiască sufletelor noastre pace, și mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei:

Marie cea fără prihană, și carea covârșești toată mintea, cărută a curăției, pre mine cel ținut de multe păcate și strâmtorat, la lărgimea pocăinții mă îndreptează, cu folosirea ta cea atotputernică, pentrucă poți, ca ceeace ești Maica celui atotputernic.

Apoi Lumină lină: și celelalte:

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri de umilință. Glas 1.

Cât este de mult noianul gresalelor mele, Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele, dă-mi mână și mă mântuește, ca lui Petru Dumnezeule, și mă miluește.

Stih: Cătră tine am ridicat ochii mei:

Că pentru gânduri rele și fapte m'ai osândit Mântuitorule, dărueste-mi gând de întoarcere Dumnezeule, ca să strig: Mântuește-mă de bine făcătorule bunule, și mă miluește.

Stih: Milueste-ne pre noi Doamne, milueste-ne:

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dăne-o nouă, și ne milueste ca un singur îndurat.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Insaș Podobia:

Ceeace ești bucuria cetelor cerești, și pre pământ oamenilor tare folositoare, Preacurată Fecioară, mântuește-ne pre noi ceice scăpăm la tine, că nădejdile după Dumnezeu, întru tine Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

Luni dimineata.

După întâia Stihologie, Sedealne de umilință.

Glas 1.

Intru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule milostiv fii mie, și mă mântuește.

De vremece dreptul abia se mântuește, dar eu unde mă voiu arătà păcătosul; celce n'am purtat greutatea și zăduhul zilii. Ci cu cei de-al unspezecelea ceas împreună mă numără Dumnezeule, și mă mântuește.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceeace ești în ceruri binecuvântată, și pre pământ preamărită, bucură-te mireasă nenuntită.

După a doua Stihologie, Sedealne de umilință.

Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule.

Brațele părintești, grăbește a le deschide mie că curveste am cheltuit vieața mea, spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită. Căci cătră tine acum cu umilință strig: Greșit-am ție mântuește-mă.

Mărire.

Divanul tău este înfricoșat, și judecata dreaptă, lucrurile mele rele, ci însuți milostive întimpinând mă mântuește, și din muncă mă slobozește. Izbăvește-mă stăpâne din partea caprelor și mă învrednicește a sta de-a dreapta ta, judecătorule prea dreptule.

Si acum: A Născătoarei.

Chivernisește Curată, ticălosul meu suflet, și-l miluește pre el, celce s'a alunecat pentru mulțimea greșalelor, întru adâncul perzării, ceeace ești cu totul fără prihană, și în ceasul cel înfricoșat al morții, să mă izbăvești de dracii ce mă clevetesc, și de hotărîrea cea înfricoșată.

După a treia Stihologie, Sedealna. Podobie:

Mormântul tău:

Nebunește dela tine depărtându-mă întru tot îndurate, curvește am cheltuit vieața mea, slujind patimilor celor dobitocești totdeauna, ci mă primește, pentru rugăciunile îngerilor părinte îndurate, ca pre fiiul cel curvar, și mă mântuește rogu-mă.

Mucenicina.

Intru tine lauda nevoinții și vrednicia cununilor, măriții purtătorii de chinuri s'au îmbrăcat doamne. Că cu răbdarea bătăilor, pre cei fărădelege au biruit, și cu puterea dumnezeiască din cer biruință au luat. Pentru rugăciunile lor slobozește-mă de vrășmașul cel nevăzut Mântuitorule, și mă mântuește.

Mărire: Și acum: A Născătoarei: Podobie

Mormântul tău.

Covârșind ușile celor fără materie Fecioară, și întrecând cetele cerești, singură vrednică laudă primești dela dânșii Preacurată, ci te roagă fiiului tău cu îngerii, ca să mă izbăvească din tirănia patimilor, pre mine unul cel osândit.

CANONUL

de umilință. Facerea lui Kir Iosif. Al căruia Stihul, cel de pre margine la Greci este:

A greșalelor mele tină, spală-o cuvântule.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeească cuviință întru tărie s'a preamărit: că aceasta nemuritorule, ca o puternică a toate pre protivnici a sdrobit, Israiltenilor prin adânc cale nouă făcând.

Mulțimea păcatelor mele, după mulțimea milii tale, Christoase perde-o rogu-mă, și gând de întoarcere dărueste-mi, ca să măresc bunătatea ta, cea mai presus de minte.

Arătatute-ai pentru milostivirea îndurărilor pre pământ om întrupat. Pentru aceasta pre mine celce am greșit mai presus decât omul, cuvântule al lui Dumnezeu primește-mă, pre cel ce cu pocăință acum cad la îndurările tale.

Mucenicina.

Omorîrii lui Christos, celuice de voie a pătimit, urmând, și morții, patimi de multe feluri a-ți răbdat și moarte, pururea măriților mucenici, pentru aceasta vieață fără de moarte ați dobândit.

Focul dragostii cei dumnezeești, înlăuntru arătat purtându-l mucenicilor, de foc nu v'ați temut, ci cu călduroase adăogiri de dureri, toată materia mulțimii dumnezeeștilor a-ți ars.

A Născătoarei.

Cetele celor fără de trup împreună cu noi te laudă pre tine Fecioară prealăudată, că pre cel necuprins în pântecele tău întrupat l-ai născut, rămânând fecioară ca și mai nainte de naștere, dumnezeiască mireasă.

ALT CANON

cătră cei fără de trup. Al căruia Stihul cel de pre margine la Greci este.

Alui Teofan întâia cântare a îngerilor. Irmosul acelaș.

Inaintea scaunului stăpânului stând luminat preasfinți îngeri, pre cel împreună fără de început cu Tatăl, și înger al marelui sfat al lui, rugați-l, ca să-mi însufle mie cuvânt celui ce vă laud pre voi.

Oglinde, care primesc în sine, precât este cu putință, toată strălucirea luminii cei dumnezeește stăpânitoare, și a făcliei cei în trei luminători, pre cetele îngerești, mai întâi gândind mintea cea dumnezeească le-a înființat.

A Născătoarei.

Celace a împodobit ca un Dumnezeu stăpâniile cetelor puterilor celor de sus, în pântecele tău cel neispitit de nuntă, în cel mai înalt decât Serafimii s'a sălășluit, Născătoare de Dumnezeu, și trup fără schimbare s'a făcut.

Peasna 3. Irmosul.

Insuți celace știi neputința firii omenești, și cu milostivire te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig ție: Sfânt este Domnul măririi cel neasemănat întru bunătate.

Scoală-te, vino o suflete, și strigă cătră ziditorul tău, celce știe toate cele ascunse ale tale, și roduri de pocăință arată, ca să te miluească Domnul cel îndurat, și din focul de veci să te izbăvească.

Curățește-mă unule bunule, curățește-mă, și mă mântuește, ca Vameșul cu frică strig cătră tine, mulțimea păcatelor trăgând cu mine, și împilat fiind cu greutatea greșalelor, și plin de rușine nemăsurată.

Mucenicina.

De înțelepciune și de cunoștință adevărată, Mucenicii umplându-se, înțelepciunea Elinească o au făcut nebună, și pre măestrul răutății l-au perdut, și tare luptându-se, după vrednicie au luat cununi de biruință bucurându-se.

Unimea în fire, și Treimea în fețe nevoitorilor mărturisind, amăgirea mulțimei dumnezeilor, cu dumnezeeasca credință o ați perdut, și luminători vați arătat, luminând inimile tuturor cu razele darului.

A Născătoarei.

Sfântă dumnezeească mireasă curată, cu sfințenie ai născut pre celce se odihnește întru sfinți, pre fiiul și cuvântul cel

împreună fără început cu Tatăl, celce sfințește întru Duhul Sfânt, pre ceice-l sfințesc pre dânsul cu bună credință.

Alt Irmos acelaș.

De lumina cea dumnezeitoare, Serafimii fără de mijlocire apropiindu-se, și în multe chipuri de dânsa săturându-se, prin strălucirile cele întâi date arătat, că întâia lucrare se luminează, și ca niște a două lumini sunt, după dar îndumnezeindu-se.

Strălucirile îngerești a le lăudà cu osârdie dorind, ajutorul cel ce se dă dela Dumnezeu printr'ânșii credincioșii să-l cerem, cu curăția minții și cu preacurate guri, și a dobândì strălucirea acestora.

A Născătoarei.

Mintea cea mai presus de ființă a o vedeà, precum erà cu cuviință învrednicindu-se Gavriil, fecioară cu totul fără prihană, glas de bucurie ți-a adus, zămislirea cuvântului arătat vestindu-o ție, și nașterea cea negrăită propoveduindu-o.

Peasna 4. Irmosul.

Munte pre tine umbrit cu darul cel dumnezeesc privindu-te Avvacum, cu ochii cei de departe văzători, mai nainte a vestit pre sfântul lui Israil, ce vrea să iese din tine, spre mântuirea noastră și înoirea.

Cu cine te voiu asemănà pre tine ticăloase suflete al meu, care lucrezi cele rele, și nu faci cele bune, întoarce-te strigă cătră celce a sărăcit de voie pentru tine: cunoscătorule de inimi, milostivindu-te mântuește-mă.

Rânduit-ai pocăință Mântuitorule celorce se întorc, care dă-o mie bunule, mainainte de sfârșitul vieții, dându-mi umilință, și suspinare ca și curvei mai nainte, ceice a sărutat urmele tale stăpâne.

Mucenicina.

De apele duhului umplându-se Mucenicii Christoase, râuri de apă vie s'a arătat, cu voința lui Dumnezeu, și a uscat întru duhul păraele înșelăciunii cele tulbure, și gândurile credincioșilor au adăpat.

Mult s'au nevoit dumnezeeștii Mucenici, că foc și sabie și toată cazna cea rea au răbdat. Pentru rugăciunile lor, cuvântule al lui Dumnezeu, de cea mai mare și vecinică muncă izbăvește pre ceice te laudă pre tine cu credință.

A Născătoarei.

Fiiul celce s'a născut de demult din Tatăl cel nenăscut, naștere supt ani a avut, din tine Fecioară născându-se: pre războiul pământenilor cel vechiu vrând să-l strice ca un milostiv, celce este mai presus decât zilele și anii.

Alt Irmos acelaș.

Scaunele umplând frumseța cea dintâi, și Heruvimii și Serafimii, cu razele dumnezeești fără mijlocire se luminează, cu stăpâniile cetelor cele dumnezeește lucrătoare împreunându-se, acum cântă: Mărire puterii tale Doamne.

Laudă pre unimea cea întreit numărată a dumnezeirii, prin întreite sfințiri, cu neîncetate glasuri Serafimii, arătând preacurată taina teologiei, și credința dreptcredincioasă învățând.

Vărsarea înțelepciunii, și lățimea cunoștinții, a însăș înțelepciunii ceice este una și singuratecă, Heruvimii cu sfială luând, dau celorlalți lui Dumnezeu urmând, slobozindu-le lor strălucire.

A Născătoarei.

Celace se înțelege mai presus de toată zidirea, ca să săvârșească minuni cu adevărat al facerii de jivini ceice se face de el, carele este mai presus de minte începător de vieață, în pântecele tău cel luminat cu strălucirile fecioresti, s'a sălășluit preacurată.

Peasna 5. Irmosul.

Celace ai luminat cu luminarea venirii tale Christoase, și ai strălucit cu crucea ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinții dumnezeirii tale inimile celor ce te laudă cu dreaptă credință.

Căzut-am în stricăciunea patimilor, și mă tem de judecata ta cea dreaptă dreptule Doamne. Pentru aceasta mă rog ție, întărește-mă să fac fapte bune, care să mă îndrepteze pre mine.

Cele nearătate și cele ascunse ale inimei mele, tu le știi Dumnezeule, și ziditorul meu și Domnul, deci să nu mă osândești în ciasul judecății, când vei venì să judeci împreună toate.

Mucenicina.

Sfinții împreunându-se cu focul, arătat-au aprinderea dragostei sale ceii dumnezeiești. Pentru aceasta răcoriți fiind, cu așteptarea celor viitoare, purtătorii de Dumnezeu s'au veselit.

Intăriți fiind mucenicii cu nădejdea bunătăților, au suferit ruperile mădulărilor prea cu răbdare, și pre cel mult măiestru cu binele răbdării sale ceii neslăvite l-au sugrumat.

A Născătoarei.

Gură ritoricească nu va puteà să spună minunea nașterii tale cea negrăită, mireasă dumnezeiască, că pre cel nespus l-ai născut, și l-ai purtat în brațe, pre celace ține cu mâna împreună toate.

Alt Irmos, acelaș.

Cu dragoste dumnezeească fiind aprinse domniile, stăpâniile, puterile, cetele cele de a doua, cu netăcute guri laudă cu cântări o ființă dumnezeește stăpânitoare și o putere.

Rânduescu-se cetele arhanghelilor prin Duhul, și ale îngerilor, și ale căpeteniilor, împreună cu nenumărate oști, o ființă în trei Ipostasuri luminătoare a o cinstì, luminat învățându-se.

A Născătoarei.

Infrumsețatu-te-ai mai pre sus decât toată bună cuviința îngerilor, că pre făcătorul acestora și Domnul l-ai zămislit, Maica

lui Dumnezeu Preacurată, și întrupat l-ai născut negrăit din sângiurile tale.

Peasna 6. Irmosul.

Incunjuratune-a pre noi adâncul cel de desupt, și nu este izbăvitor, socotitune-am ca oile de junghiare, mântuește pre poporul tău Dumnezeul nostru, că tu ești neputincioșilor tărie și îndreptare.

Doftor fiind Christoase, vindecă patimile inimei mele, și mă spală de toată întinăciunea, cu rîurile umilinții Iisuse al meu, ca să laud și să măresc milostivirea ta.

Pre mine celce rătăcesc în căile pierzării, și în gropile greșalelor cad, întoarce-mă Christoase, și la cărările cinstitelor tale îndreptări cele nerătăcitoare mă povățuește, ca să te măresc pre tine. Mucenicina.

Pietrile cu adevărat cele de mult preț, cu pietri fiind grămădiți, nu s'au lăpădat de piatra vieții, nici pietrilor celor cioplite n'au jertfit, măriții purtătorii de cununi, mucenicii Domnului.

Ogorându-și sufletele cu plugul credinței, spicul muceniei cu dumnezeescul Duh însutit l-au crescut mucenicii, și desfătării ceii fericite s'au învrednicit.

A Născătoarei.

Născând focul slugilor celor de foc, te-ai arătat cu totul fără prihană, și mai întâi decât toată făptura, Preacurată Fecioară covârșind, între muieri binecuvântată de Dumnezeu dăruită.

Alt Irmos, acelaș.

Cetele celor fără de trup Doamne, stând înaintea scaunului mărirei tale, cu neîncetate glasuri îngerești te laudă: Că tu ești tăria lor Christoase și lauda.

Fața ta văzând îngerii, frumsețea cea necuprinsă, bunăcuviința cea mai presus de dumnezeire, cu dumnezeeștile raze se luminează. Că tu ești lumina lor Christoase și bucuria.

A Născătoarei.

Intrupatu-s'a celce a fost mai nainte fără de trup, cuvântul, din tine Preacurată, carele toate le-a făcut cu voia, celace oștile celor fără de trup le-a adus din ce n'au fost, ca un atotputernic.

Peasna 7. Irmosul.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu, cuptor gândit te înțelegem credincioșii, că precum a mântuit pre cei trei tineri cel preaînălțat, și pre mine tot omul în pântecile tău m'a înoit, Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Leilor de demult Daniil le-a astupat gurile, împreună cu sine având lăcuitoare fapta bună: aceluia răvnește o suflete, și pre celce răcnește pururea ca un leu, și va să te cuprinză, cu privirea la Dumnezeu cea de pururea, nelucrător îl fă.

Cu prea înmulțirea curviei sufletul rău mi-am spurcat

Doamne, însă prea multă bunătate având tu Christoase, primește-mă ca pre cel curvar, și mă miluește pre celce cânt: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Mucenicina.

Cu legea lui Christos tare fiind întăriți, sfaturile celor fărădelege le-au perdut bărbătește, nebiruiții Mucenici, și după lege sfârșindu-se cântau: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Mucenicii Domnului cei de Dumnezeu luminați, luminându-vă cu lumina Treimei arătat, întunerecul muncilor și negura înșelăciunii a-ți trecut cântând: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei.

Legile firii întru tine se înoesc, că pre dătătorul de lege Christoase, afară de legile trupești l-ai născut, ceeace ești cu totul fără prihană, pre celce legiuește izbăvirea tuturor celorce cântă: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Alt Irmos, acelaș.

Lumină fără de început tu ești stăpâne, strălucind din Tatăl lumina, oștile îngerești lumini le-ai așezat, oglinde care primesc strălucirea cea neapusă: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Neamul omenesc, celace ești Domnul tuturor, cu isprăvniciile îngerești arătat îl mântuești, că pre aceștia i-ai așezat preste toți ceice cred, și cu dreaptă credință te laudă pre tine: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Limba și mintea nu poate stăpâne să spuie minunile tale, și buna cuviința lucrurilor. Că tu ai luminat toată podoaba puterilor cerești: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei.

Din tine curată Fiiul s'a întrupat, celce mai nainte fără mamă din Tatăl, și fără tată om ca noi pentru noi s'a făcut, căruia și acum îi slujesc cetele celor fără de trup, ca Dumnezeului părinților, celui lăudat și preamărit.

Peasna 8. Irmosul.

In cuptor tinerii lui Israil, ca într'o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit grăind: bine cuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați și-l preaînălțați întru toți vecii.

Izbăvitorul meu milostive Christoase, de toată negura păcatelor, ce mă ține acum, și de toate ispitele mă izbăvește, pre celace strig: binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Când vei venì Christoase întru mărire să judeci lumea, cu starea aleșilor tăi împreună să mă numeri și pre mine, celace strig și grăesc: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Mucenicina.

La pământul cel sfânt înțeleptilor mucenici ați ajuns, că pre pământ mult nevoindu-vă, vieață cerească a-ți luat, cântând: Binecuvântați toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Desbrăcându-vă de trupul cel stricăcios, în haina nestricăciunii ca niște mucenici biruitori v'ați îmbrăcat de sus, lui Christos strigând: Binecuvântați toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii. A Născătoarei.

Sfințitele glasuri de departe mainainte te-au vestit, a fi tu Maică lui Dumnezeu celuice a făcut toate, căruia cântăm Preacurată: Binecuvântați toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Alt Irmos acelaș.

Oștilor îngerești celor strălucite și luminate, cu razele frumseții ceii cu trei luminători, credincioșii urmând, să cântăm: Binecuvântați toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Ca o izvorîtoare de toate bunătățile, dumnezeească putere cea prea dumnezeește stăpânitoare, a adus pre luminile cele de a doua, care primesc pre lumina cea dintâi, și cântă: Toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Mintea cea dintâi și ziditoare, pre mințile îngerești cele mai presus de lume, mai presus de fire le-a înființat, pre celece se apropie arătat de dânsul și strigă: Toate lucrurile pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii. A Născătoarei.

Mai pre sus de cuvânt pre celce s'a născut din Tatăl mai nainte de veci, negrăit l-ai născut nouă Fecioară cu totul fără prihană, căruia strigăm: Toate lucrurile pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Peasna 9. Irmosul.

Chipul Curatei nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc rămânând near, și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat.

Ca și Hananianca strig cătră tine, miluește-mă cuvântule, că suflet am cu drăcești bântuele chinuindu-se, și fără pricepere celece nu se cade lucrând, și nesimțind dumnezeească frica ta îndelung răbdătorule.

Pune Doamne pe piatra poruncilor tale picioarele sufletului meu, și pre șarpele celce voește fără de rușine să mă împedece, împedecă-l, și mă izbăvește de lucrarea lui cea rea, ca un bun și mult milostiv. Mucenicina.

Acum trecând mucenicilor apa ispitelor cea nesuferită, și viforul bătăilor celor cumplite, ați ajuns arătat la limanul împărăției ceii de sus, cu dumnezeeasca liniște desfătându-vă.

Luminii ceii neînserate, mucenicilor, în chipul luminei făcându-vă, v'ați învrednicit, și în biserica celor întâi născuți vă veseliți, și cu cetele îngerești vă bucurați, cu cari dătătorului de vieață pentru noi rugați-vă.

A Născătoarei.

Purtat-ai pre celce poartă toate, și l-ai hrănit cu lapte pre celce dă hrană tuturor. Mare și înfricoșată este taina ta cea mai presus de minte, chivote al cinstitei sfințenii, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pentru aceasta pre tine cu credință te fericim.

Alt Irmos, acelaș.

Tăinuitoare ale Mărirei tale ceii negrăite, pre mințile cele fără de trup Mântuitorule le-ai înființat, și acum printr'ânșii păzește pre poporul tău, celce aleargă la tine cu credință și cu dragoste, ca pre tine stăpânul neîncetat să te mărim.

Trimiți îngerul păcii de apără turma ta atottțiitorule, că al păcii și al dragostei tu ești pricina, și păzește credința cea înțeleaptă, și toate eresurile cu puterea ta le surpă.

Celace ești lăudat, cumcă ești cu totul dulceață, luminarea cea dulce a celor cerești sădește-o în bisericile tale stăpâne, și le dă așezarea cea bine rânduită, ca pre tine Mântuitorule neîncetat să te mărim.

A Născătoarei.

Cetele îngerești Preacurată acum fără tăcere pre cel născut al tău laudă. Că pre el mai mare preste cete văzându-l, de bucuria lui se umplu, și pre tine Născătoare de Dumnezeu neîncetat te măresc.

Svetilnele în fiecare zi preste toată săptămâna, să se caute la sfârșitul cărții.

La Stihoavna Hvalitelor.

Stihirile de umilință. Glas 1.

Altă lume pre tine suflete te așteaptă, și judecătorul va să vădească cele ascunse ale tale și rele. Deci nu rămâneà întru aceste de aicia, ci apucă înainte strigând cătră judecătorul: Dumnezeule milostiv fii mie și mă mântuește.

Stih: Umplutune-am dimineața de mila ta Doamne.

Nu mă lăpădà Mântuitorul meu, pre mine cel cuprins cu lenea păcatului, ridică-mi gândul meu spre pocăință, și lucrător iscusit al viei tale mă arată, dându-mi plata ciasului celui de al unsprezecelea, și mare milă.

Stih: Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi:

Mucenicina.

Pre purtătorii de nevoință ai lui Christos, veniți toate popoarele să-i cinstim, cu laude și cu cântări duhovnicești, pre luminătorii lumei, și propovăduitorii credinței, pre izvorul cel pururea curgător, din carele izvoresc credincioșilor vindecări. Pentru rugăciunile lor Christoase Dumnezeul nostru, dăruește pace lumei tale, și sufletelor noastre mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Ceeace ești bucuria:

Ceeace ești mai sfântă decât toate sfintele puteri, și mai

cinstită decât toată zidirea, Născătoare de Dumnezeu stăpâna lumei, carea ai născut pre Mântuitorul, mântuește-ne pre noi de întunerece de păcate ca o bună, și de nevoi, cu rugăciunile tale.

LUNI. — FERICIRILE.

Prin mâncare a scos din raiu vrășmașul pre Adam, iară prin cruce a băgat Christos pre tâlharul într'ânsul, pre celce a strigat: Pomenește-mă când vei venì întru împărăția ta.

Izvor de umilință dărueste-mi, cu milostivirea ta Christoase Dumnezeule, carele să mă curățească de toată întinăciunea răutăților celor fără număr, și împărăției tale făcătorule de bine mă fă părtaș.

Cetele îngerilor tăi, spre rugăciune le aducem ție Christoase, mântuește, și te milostivește spre noi, pentru dânșii ca un prea bun trecând cu vederea toate greșalele noastre cele cu știința, și cu neștiința.

Mucenicina.

Cu curgerile sângiurilor voastre sfinților a-ți înecat aievea pre Faraon cel gândit, și acum izvorîți izvoară de minuni, care usucă marea boalelor, pentru aceasta sunteți fericiți.

Mărire:

Tatălui să ne închinăm, și pre Fiiul să-l mărim, și pre Duhul cel preasfânt toți credincioșii să-l lăudăm, strigând și grăind: preasfântă Treime, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum: A Născătoarei.

Ceeace ai născut lumina cea fără de ani, sufletul meu cel întunecat pururea cu bântuelile dracilor, luminează-l, ceeace ești cu totul fără prihană, și de focul ce va să fie cu mijlocirile cele dumnezeești îl izbăvește.

Luni seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri podobnice de umilință. Glas 1.

Podobie: Ceeace ești bucuria:

In noianul păcatelor cufundându-mă, și în adâncul greșalelor cu totul fiind cuprins, strig ție stăpâne: de ispitele cele cumplite și în multe feluri, și din focul cel nestâns, izbăvește-mă preabunule.

Fiind eu cufundat în desnădăjduire, și plin de răutatea gândurilor celor protivnice, către tine cuvântule al lui Dumnezeu, mi-am pus nădejdea mea eu ticălosul, de asupreala vrășmașilor celor văzuți, și nevăzuți izbăvește-mă.

Cuvântule al lui Dumnezeu, celce ai ridicat păcatul lumii, și ai miluit ca un ziditor toată făptura, prin iubirea ta de oameni, și negrăita sărăcie, ridică ca un milostiv sarcina mea, și lanțul cel greu îl ușurează.

Alte Stihiri ale înainte Mergăt.: Podobie. Prealăudaților mucenici:

Prorocule minunate, botezătorule, și înainte mergătorule al

lui Christos, inima mea cea uscată cu lucrări necuvioase, fă-o să verse pururea râuri de lacrămi, cu rugăciunile tale, mă rog, ca fiind mântuit prin tine, eu mult pătimașul să laud pre celce te-a mărit pre tine.

Prorocule preafericite, toată nădejdea, și vieața mea, întru tine o pun, carele ești așteptarea mea, celace ai botezat pre Iisus Christos, carele a ridicat adâncul păcatelor lumii, ție mă rog Ioane, roagă-te aceluia, ca să curățească inima mea, și să mă mântuească.

Dumnezeescule înainte mergătorule, și propoveduitorule al darului lui Christos, carele mai nainte ai vestit pocăință tuturor neamurilor: sufletul meu cel prea ticălos și orbit, binevoește, să petreacă întru pocăință, și pururea să facă voia Domnului, ca cu credință și cu dragoste să te măresc.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Singură tu curată ai fost lăcaș luminii ceice a strălucit din Tatăl: pentru aceea strig ție fecioară, sufletul meu cel întunecat de patimi, luminează-l cu lumina faptelor bune, și-l sălășluește în lăcașurile tale, cele luminoase, în ziua judecății Curată.

LA STIHOAVNĂ.

Stihiri de umilință, Glas 1.

Cât de mult este noianul gresalelor mele Mântuitorule, și cumplit mă afund întru păcatele mele, dă-mi mână, și mă mântuește, ca lui Petru Dumnezeule, și mă miluește.

Stih: Cătră tine am ridicat ochii mei:

Că pentru cugete viclene, și lucruri rele, m'ai osândit Mântuitorule, dă-mi gând de întoarcere Dumnezeule, ca să strig bunule: mântuește-mă făcătorule de bine și mă miluește.

Stih: Milueste-ne pre noi Doamne milueste-ne: Mucenicina.

Mărturisirea voastră, cea dinaintea divanurilor, sfinților Mucenici, pre puterea drăciască o a înfricoșat, și din înșelăciune pre oameni i-a slobozit. Pentru aceea și tăinduvi-se capetele, a-ți strigat: să fie Doamne jertfa sufletelor noastre bine primită înaintea ta, că pre tine dorindu-te, am defăimat vremelnica vieață, iubitorule de oameni.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Rugăciunile păcătoșilor primindu-le, și suspinul celor năcăjiți netrecându-l cu vederea, roagă-te celuice s'a născut din curat pântecile tău, să ne mântuim noi, preasfântă Fecioară.

Marți dimineața.

După întâia Stihologie Sedealna de umilință, Glas 1.

Intru fărădelegi zămislit fiind eu curvarul, nu cutez a privì spre înălțimea cerului, ci îndrăznind la iubirea ta de oameni strig: Dumnezeule milostiv fii mie și mă mântuește.

De vremece dreptul abià se va mântuì, dar eu unde mă voiu

arătà păcătosul? celce n'am purtat greutatea și zeduful zilei. Ci cu cei de al unsprăzecelea cias, împreună mă numără Dumnezeule, și mă mântuește.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Zid nesurpat câștigând noi credincioșii, pre Născătoarea de Dumnezeu Maria, veniți să cădem la dânsa, că are îndrăznire cătră cel născut dintr'ânsa, ca să se roage, și să mântuească de mănie, și de moarte sufletele noastre.

După a doua Stihologie, Sedealna. Glas 1.

Podobie:

Mormântul tău Mântuitorule:

Brațele părintești grăbește a le deschide mie, că curvește am cheltuit viața mea, spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind Mântuitorule, nu trece cu vederea acum inima mea cea sărăcită, căci cătră tine Doamne acum cu umilință strig: Greșit-am ție mântuește-mă.

Divanul tău este înfricoșat, și judecata dreaptă, lucrurile mele rele. Ci însuți milostive, întimpinând mă mântuește, și din muncă mă slobozește, izbăvește-mă Stăpâne din partea caprelor, și mă învrednicește a sta de-adreapta ta, judecătorule preadreptule.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Lapădă o suflete somnul lenevirei, și aprinde făclia cea luminoasă a pocăinții, și eși acum din grijile vieții, bucurându-te spre întimpinarea mirelui celui fără de moarte, zicând: Primește-mă, și nu mă lăpădà cuvântule, pentru rugăciunile ceiice te-a născut.

După a treia Stihologie, Sedealna.

Podobie: Mormântul tău:

Celace oarecând în repejunile Iordanului ai botezat, Ioane, pre curățirea a toată lumea, pre mine cel afundat în multe păcate, ridică-mă, și mă spală de toată spurcăciunea, rugând pururea pre iubitorul de oameni, ca un solitor bine primit.

Mucenicina.

Podobie: Piatra fiind pecetluită:

Ca niște ostași buni, ca un cuget crezând, de îngrozirile tiranilor netemându-vă Sfinților, cu osârdie ați venit la Christos, ridicând cinstita cruce, și săvârșind alergarea, din cer biruință ați primit: Mărire celui ce v'a întărit pre voi: Mărire celuice v'a încununat: Mărire celuice dăruește prin voi tuturor tămăduiri.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Mormântul tău:

Săltând Ioan în pântecele maică-sa, a cunoscut Curată cu dumnezeescul dar pre Dumnezeu cel purtat în pântecele tău, și cu credință i-s'a închinat: Ci mă rog Fecioară, roagă împreună cu mergătorul înainte pre cuvântul cel întrupat, să mântuească pre robul tău.

Canonul de umilință.

Facerea lui Kir Iosif.

A căruia Acrostihul, fără de a Născătoarei, este acesta:

Primești o Christoase, rugăciunea cuvintelor mele.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu celuice a

făcut minunate minuni, cu braț înalt, și a mântuit pre Israil, că s'a preamărit.

Fiind robit de patimile păcatului, cad înaintea ta Doamne, ca să mă arăți dintru acestea slobod pre mine, celce măresc cu deadinsul bunătatea ta.

Rănitu-m'am ticălosul cu arma păcatului, și am murit, și văzându-mă vrășmașul zăcând, se veselește. Celace ai înviat pre morți, înviază-mă și mă mântuește. Mucenicina.

Preamăritu-s'au cetele purtătorilor de chinuri, cu cinstitele sale mădulări preamărind pre Christos, pre celce a purtat trup, și prin patimi stricăciunea a pierdut.

Turnurile și apărătorii bisericei, mărițiii mucenici, de năvălirile vrășmașului neclătiți au rămas, cu rugăciunile lor Dumnezeule, înviază-ne pre noi pre toți.

A Născătoarei.

Ca un scaun, în chip de foc, porți pre Ziditorul, ca o cămară însuflețită, și ca un frumos palat, încapi pre împăratul, carele s'a făcut ca și noi fără schimbare, și fără amestecare.

ALT CANON,

al Sfântului Ioan Botezătorul.

Facerea lui Kir Iosif.

Al căruia Acrost: este la Greci acesta:

Fericite, auzi glasul celorce-ți strigă ție.

Peasna 1. Irmos acelaș.

Glas a fost al cuvântului fericite: Pentru aceea glasurile noastre, care le facem cătră tine, primește-le înainte mergătorule, slobozindu-ne din răutăți cu mijlocirea ta.

Ca o dimineață, ca un soare răsărind, luminezi marginile, și întuneci duhurile cele preaviclene, pentru aceea negura sufletului meu gonește-o.

Morților ai propoveduit pre vieața noastră că va să vie, înainte mergătorule. Pentru aceea patimile care mă omoară, omoară-le, și mă arată fericite părtaș dumnezeeștii străluciri.

A Născătoarei.

Ceeace însăși pre Fiiul cel fără de ani sub ani l-ai născut întrupat, Preasfântă Stăpână, toate patimile cele învechite ale preaticălosului meu suflet vindecă-le. Peasna 3. Irmosul.

Piatra, pre carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului, aceasta este piatra, pre carea Christos a întărit biserica sa, pre carea o a rescumpărat din păgâni.

Vezi neputința mea, celace te-ai îmbrăcat într'ânsa, vezi cumplita grozăvie a sufletului meu, ia aminte glasul meu Christoase mult milostive, și schimbă această nefrumseță a lui în bună închipuire Mântuitorule.

Mântuește-mă Iisuse pre mine curvarul, mântuește-mă, pre mine unul celce am călcat legile tale cele mântuitoare, și tot păcatul dobitocește am săvârșit, și m'am supus gândurilor, care mă înstrăinează dela tine bunule.

Mucenicina.

Cetele cele fără de trupuri cu adevărat, s'au spăimântat de vitejia voastră sfinților, cum în priveliște pătimind preamărit, și cu trupurile căzând, cu dumnezeeasca putere pre toți vrăș-mașii cei fără de trupuri i-ați surpat.

Încă cu sângiurile ranelor fiind roșiți, încă cu picăturile sângiurilor fiind udați, purtătorilor de chinuri, ați stătut înaintea Domnului împăratului celui fără de moarte bucurându-vă, ca niște biruitori încununându-vă.

A Născătoarei.

Născut-ai pre celace l-a născut Tatăl mainainte de toți vecii, hrănit-ai pre hrănitorul tuturor, nefiind ispitită de bărbat. Preamărită minune, noua taină, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită. Pentru aceea tot sufletul credincioșilor te mărește.

Altul Irmos, acelaș.

Din cea stearpă neroditoare, mergătorule înainte cu sfinție-nie odrăslind, te-ai arătat roditor de lucruri dumnezeești. Pentru aceea inima mea cea neroditoare de toate bunătățile, bineroditoare o fă, ca cu credință totdeauna să te măresc.

Cu pâne cerească întărește inima mea fericite, cea slăbită de cugete rele, și-mi dă cu osârdie a face voile atotîndura-tului Dumnezeu, ca cu credință să te măresc pururea.

Pre mielul, carele a ridicat păcatele lumii, propoveduindu-l fericite prorocule, sarcina cea grea a păcatelor mele, ușurează-o, rogu-mă, dându-mi umilință, care-mi curățește spurcăciunea patimilor.

A Născătoarei.

In Adam tot s'a îmbrăcat cuvântul, tot purtător de trup ieșind din tine, pre acesta dar roagă-l Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de tot felul de ispite, și de focul cel vecinic.

Peasna 4. Irmosul.

Cu Duhul mainainte văzând proroce Avvacume întruparea cuvântului, ai propoveduit strigând: Când se vor apropià anii, te vei cunoaște, când va venì vremea, te vei arătà, Mărire puterii tale Doamne.

Bogăția, care mi-ai dat Christoase, rău o am risipit lucrând cele netrebnice, și m'am făcut gol, îmbrăcându-mă cu fapte de rușine, pentru aceea strig ție: Impodobește-mă cu vestmântul cel dintâi, cu dumnezeescul dar mântuindu-mă.

Supusum'am nebuniei, și am căzut cumplit, și zac pre pământ, bolind fără vindecare. Ci ridică-mă celace ești scularea celor căzuți, și pre piatra pocăinței ceii mântuitoare, întărește Christoase inima mea.

Mucenicina.

Asemănându-se lui Christos, celui înălțat pre cruce, luând bătăi dimpreună se veseliau răbdătorii de patimi, și cu ploile sfințirilor sale oprind păraele mulțimei dumnezeilor, curgeri de tămăduiri izvoresc.

Prin viforul cel cumplit și amar al muncilor au înotat neudați dumnezeeștii pătimitori, cu ocârmuirea mântuitoarei nădejdi, și cătră limanurile cele de sus au mers, de toată mângăierea îndestulându-se.

A Născătoarei.

Miratu-s'au oștile îngerești, cum cel nevăzut, cu chipul nostru dintru tine s'a văzut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pre carele roagă-l, să învrednicească mântuirii, pre toți ceice cu credință te măresc.

Alt Irmos, acelaș.

Țesându-ți vestmânt de mântuire, întru goliciunea trupului, botezătorule al Domnului, pre mine cel despoiat de toată buna lucrare, îmbracă-mă, rogu-mă, cu vestmântul dreptății și al veseliei.

Picătură de mântuire ploauă-mi și mie înainte mergătorule, celuice mă topesc cu înfierbântarea poftelor, carele ai afundat în repejunile Iordanului pre părăul dulceții pre Iisus dătătorul de viață, ca după datorie să te măresc.

Nu înger, nu sol, ne-a mântuit pre noi, ci însuș Domnul venind pre pământ, căruia drepte căi i-ai gătit, fericite. Pre carele acum roagă-l, să-mi arete cărarea, carea duce la împărăție.

A Născătoarei.

Biserică sfințită a lui Dumnezeu te-ai arătat, a celuice mai presus de minte s'a sălășluit întru tine Fecioară. Pre acela roagă-l, să ne curățească pre noi de spurcăciunea păcatelor, ca să ne arătăm casă, și sălășluire a Duhului.

Peasna 5. Irmos.

Pacea ta o dă nouă Fiiule al lui Dumnezeu, că fără de tine pre alt Dumnezeu nu cunoaștem, și numele tău numim, că Dumnezeul viilor și al morților tu ești.

Umplutu-ne-am de multe și cumplite căderi în păcate, îndelung răbdătorule, și îndurate stăpâne, miluește-mă pre mine osânditul, și nu mă lăpădà dela fața ta.

Pre vameșul, carele a suspinat, l-ai îndreptat Christoase, deci acestuia și eu urmând, îmi bat pieptul și strig ție: Milostiv fii mie unule îndurate și mult milostive.

Mucenicina.

Sfinții tăi Doamne luminători nerătăciți s'au arătat, gonind noaptea cea adâncă a înșelăciunii, și toată lumea luminând, cu strălucirile minunilor.

Ca niște Preacinstite și scumpe pietri, pre tine piatra vieții, iubindu-te sfinții mucenici stăpâne, prin munci tăvălindu-se, toată zidirea înșelăciunii o au surpat.

A Născătoarei.

Pre unul celce este în două voi, și poartă un Ipostas din Preasfânta Treime, pre acela l-ai născut Preacurată, pre carele neîncetat roagă-l, să ne mântuim noi toți.

Alt Irmos, acelaș.

In pustie te-ai sălășluit înainte mergătorule al lui Christos, ca oarecând Ilie, pentru aceea inima mea cea pustiită prin păcate îmbunătățește-o cu dumnezeească purtare de grije, prea fericite.

Ca un stâlp nerăsturnat, și temei prea mare al credincioșilor făcându-te, botezătorule al lui Christos, cugetul meu cel clătit cu meșteșujirile amăjitorului nerăsturnat îl arată.

Morților bine s'a vestit lumina, care a strălucit, din lumină pre pământ, cu glasul tău fericite. Și cei dintru întunerec ne-am luminat. Pentru aceea luminează-mă pre mine cel rău întunecat. A Născătoarei.

Impărătească Fecioară curată te propoveduește David pre tine neîntinată. Pentru aceea te rog, fă-mă moștean cerești împărății, ca să te fericesc.

Peasna 6. Irmosul.

Prorocului Iona urmând strig: slobozește vieața mea din stricăciune bunule și mă mântuește Mântuitorul lumii, pre celce strig: Mărire ție.

Sfărîmatu-s'au oasele ticălosului meu suflet, și m'am gârbovit cu greutatea mulțimei desmierdărilor, ajută-mi Christoase cela ce unul ești ajutorul tuturor.

In noianul răutăților, și în viforul patimilor, căzând, strig cătră tine atotputernice Christoase: scoate-mă cu mâna ta cea tare, și mă mântuește.

Mucenicina.

Mulțimea cea înmiit lăudată a sfinților răbdătorilor de patimi, a călcat supt picioare mulțimi ale vrășmașilor celor de gând, și s'a împreunat cu mulțimile minților celor cerești.

Ceice ați uscat adâncul nedumnezeirii, pătimitorilor, părăul desfătării ați moștenit: pentru aceea uscați și răvărsările pătimilor meu. A Născătoarei.

Ceeace cort al sfințeniei te-ai arătat Mariam: pre ticălosul meu suflet, cel spurcat cu desmierdările, sfințește-l și dumnezeeștii mărire părtaș îl fă.

Altul, Irmos acelaș.

Celace ai propoveduit pre pământ pocăința Botezătorule, arată-mi căile pocăinței, care mă povățuesc la lumină, și de prăpastiile înșelăciunii mă izbăvește.

Ca celace ai afundat pre adâncul în curgerile râului, usucă adâncul patimilor mele, dându-mi ploi de lacrămi, înainte mergătorule, propoveduitorule, al lui Christos.

De boalele sufletești, și de patimile trupești, de greutățile vieții, și de tot felul de ispite și năcazuri mântuește-mă, mergătorule înainte al Domnului.

A Născătoarei.

Pre tine ceeace ești maica lui Dumnezeu, și între muieri bună, cu osârdie te rog: Nu mă trece cu vederea Preacurată, ci mă miluește, și de toată vătămarea întreg mă păzește.

Peasna 7. Irmosul.

De tinerii tăi cei din cuptor Mântuitorule nu s'a atins, nici i-a supărat pre dânșii focul. Atunci cei trei ca cu o gură cântau, și binecuvântau grăind: bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu răbdarea s'a deprins Iov, și a rămas de toate bântuelile vicleanului neclătit, ca un turn viteazul: acestuia pururea râvnește o suflete, și nici cum nu te slăbì întru nevoi.

Biruitu-m'am de dulcețile trupești, și fiind cuvântător m'am făcut necuvântător, cuvântule al lui Dumnezeu, carele cu cuvântul ai mântuit pre curva. Mântuește-mă și pre mine ticălosul, ca să laud: binecuvântând bunătatea ta.

Mucenicina.

Înțelepților mucenici, fiind izbăviți cu sângele celuice cu trupul a pătimit pentru noi, cu osârdie ați voit a vă deșărtà sângiurile voastre pentru dânsul, pentru aceea neîncetat împreună cu dânsul împărățiți.

Palat al zidirii sfințitelor pătimiri v'ați arătat, cu bucurie înțelepților, întru carele s'a odihnit Christos însuș Impăratul și Domnul, carele la cerești le lăcașuri v'a trecut pre voi.

A Născătoarei.

Din toate neamurile pre tine una întru tot lăudată te-a ales sie-și Christos întru lăcaș, ca pe o cinstită și preacurată Fecioară, și dintru tine ca soarele răsărind, tot pământul a luminat. Altul, Irmos acelaș.

Ca celace legii cei vechi și cei nouă te-ai făcut prea bun mijlocitor, mărite botezătorule, mijlocește pentru mine cel învechit în păcate, ca să mă înnoești cu totul, rugând pe Christos înoitorul a toate.

Puind lege de pocăință pre pământ, te-ai arătat înainte mergătorule al lui Christos, și botezătorule, pre carea să o săvârșască cu rugăciunile tale, întărește pre toți, ca să ne izbăvim de răutățile cele fără de număr, cu care greșim pururea.

Tu ai trecut calea cea strâmtă, având tot felul de înfrânare înțelepte, și cu lărgimea prea luminatelor priviri, cu totul te-ai strălucit, întru care și noi de-a ne desfătà rugând pre Christos.

Troicina.

Pre Treimea cea întru o fire să o mărim credincioșii, pre Tatăl cel fără de început, și pre Fiiul, și pre Duhul cel drept, o ființă întocmai cu împărăția, o domnie, o stăpânire, și vieață, care ne viază pre noi.

A Născătoarei.

Preacurată, roagă-te lui Dumnezeu, ca să treacă cu vederea greșalele noastre, și păcatele cele fără de număr, și să ne slobozească din focul cel vecinic al muncii.

Peasna 8. Irmosul.

De carele se înfricoșază îngerii, și toate oștile, ca de făcătorul

și Domnul, lăudați-l preoți, preamăriți-l tineri, bine-l cuvântați popoare, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Gol m'a făcut de tot felul de fapte bune vicleanul șarpe, cu sfatul său cel prea rău, ci cu podoabele faptelor bune luminează-mă acum Mântuitorul meu, celce ai golit răutatea acestuia.

Celace vei să vii să judeci neamul omenesc pre dreptate judecătorule, în ciasul cel înfricoșat, pre mine osândit fiind, să nu mă trimiți în focul geenii, ci milostivește-te și mă miluește.

Mucenicina.

Pre voi întru tot lăudaților pătimitori ai Domnului, nici scârba, nici primejdia, nici sabia, nici focul, nici decum nu v'a despărțit de dragostea lui Christos, carele pentru îndurarea sa pre noi ne-a iubit.

Cu trupul împleticindu-vă cu vrășmașul cel fără de trup, l-ați surpat vitejilor pătimitori, și cu cei fără de trup împreună dănțuiți, vindecând patimile, cele trupești, și sufletești.

A Născătoarei.

Celace este săditor a toate, aflându-te ca pe un crin în căile vieții, s'a sălășluit întru tine, cu mirosurile faptelor bune, și ale bunei cuviințe, umplându-ne pre noi acum de buna mireazmă, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Irmos.

Pre celce a mântuit.

Numai eu unul mai mult decât toți cei născuți pre pământ am greșit, numai eu m'am făcut călcător legilor tale Doamne. Drept aceea pentru botezătorul tău îndură-te, și mă mântuește.

Inger cu obiceiurile te-ai arătat, botezătorule Ioane, pre îngerul sfatului celui mare propoveduindu-l marginilor. Pentru aceea cu cântări te lăudăm întru toți vecii.

Capul fără dreptate tăindu-ți-se fericite, celace ai afundat capul lui Christos în ape, deci întărește pre toți cu rugăciunile tale, a călcà capul înșelătorului cel cu adevărat perzător.

Fericite, arată tuturor cărările, care merg cătră dumnezeeștile întrări, ca întru acestea umblând, să ne facem cu rugăciunile tale moștenitori dumnezeeștii cămări.

A Născătoarei.

Izbăvește-mă de necuvioșia păcatului, și de văpaia greșelii, și de întunerecul muncii, și de scârșnirea dinților, și de vermele cel neadormit Fecioară una folositoarea neamului omenesc.

Peasna 9. Irmosul.

Pre norul cel purtător de lumină, întru carele stăpânul tuturor din cer ca ploaia pre lână s'a pogorît, și s'a întrupat pentru noi făcându-se om, cel fără de început, să o mărim toți, ca pre o maică curată a Dumnezeului nostru.

Iată vremea pocăinții, și a lucrării cei curate, iată ziua luminii, lucrează lucrurile, fugi de întunerecul patimilor, gonește somnul prea relei trândăviri, suflete al meu, ca să te faci părtaș dumnezeeștii lumini.

Ca vameșul suspin, ca curva lăcrămez, ca tâlharul strig: pomenește-mă îndurate. Și ca fiiul cel curvar strig: greșit-am, cad înaintea ta ca Hananianca, milostive Christoase, nu mă trece cu vederea.

Mucenicina.

Patimilor trupești, și sfărâmărilor sufletești, v'ați arătat doftori cu adevărat, prea lăudaților pătimitori, dându-vă trupurile spre cazne cu răbdare, și spre sâlnică moarte, pentru aceasta vă fericiți pururea.

Mai mult decât razele soarelui strălucind răbdarea înțeleptilor purtători de nevoință ai lui Christos. Pre mai marele întunerecului cu darul arătat l-au perdut, și noaptea nedumnezeirii au risipit, și inimile credincioșilor au luminat. A Născătoarei.

Cu luminate raze ale cuvântului, celuice a răsărit din sfânt pântecile tău Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și a luminat marginile pământului, luminează sufletul meu cel întunecat cu negura dulceților, ca cu credință să te laud.

Altul, Irmos acelaș.

Iată luminătorul, celce luminează celor ce sânt întru întunerecul vieții, iată rânduneaua cea frumos grăitoare, carea vestește tuturor pre primăvara Christos, pre marele mergător înainte, mijlocitorul legii cei vechi și cei nouă, cu ale căruia rugăciuni ne păzim pururea.

Ca pre un pretin al mirelui acum te pun înainte rugător, eu celce am mulțime de păcate, și strig cătră tine botezătorule, curmare datoriilor mele dăruește-mi prea fericite, și aprinde candela sufletului meu, care cu lenea de tot s'a stins.

Cu îngerii cei fără de trup, cu prea cinstiții apostoli, cu sfinții mucenici, și cu prorocii, prorocule, roagă-te pururea prea bunului Dumnezeu, ca să dobândim noi vecinicile bunătăți, ceice ne-am îmbogățit cu tine folositorul cel bun.

Rânduneaua cea frumoasă, priveghitoarea cea cinstită, porumbița cea prea frumoasă, turtureaua cea iubitoare de pustie, botezătorule al Domnului, celace ești odrasla pustiei, sufletul meu cel pustiit cu nerodirea, arată-l roditor de bunătăți.

A Născătoarei.

Ca un scaun de hieruvimi porți pre celce poartă toate, și hrănești pe celace ne hrănește pe noi, pre carele roagă-l neîncetat, ceeace ești de Dumnezeu dăruită, ca pururea să se izbăvească turma ta, de căderea cutremurului, de robie, și de tot felul de nevoi.

Sveatilna să se caute la sfârșitul cărții.

La Stihovna Hvalitelor.

Stihiri de umilință. Glas 1.

Altă lume te așteaptă suflete, și judecătorul va să vădească cele ascunse și rele ale tale fapte, nu rămâneà dar' întru cele de aici, ci apucă înainte strigând cătră judecătorul: Dumnezeule milostiv fii mie și mă mântuește.

Să nu mă lapezi Mântuitorul meu pre mine cel cuprins cu lenea păcatelor, ridică-mi gândul spre pocăință, și mă arată lucrător iscusit al viei tale, dăruindu-mi plata cea dintru al unsprezecelea cias, și mare milă.

Mucenicina.

Acești ostași ai marelui împărat s'au împotrivit poruncilor tiranilor, vitejește au defăimat muncile, și toată înșelăciunea călcând după vrednicie încununându-se, cer dela Mântuitorul pace, și sufletelor noastre mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Prealăudaților mucenici:

Fecioară Prealăudată, taina cea întru tine o a văzut Moisi cu ochi prorocești, rugul aprinzându-se și nearzând, că focul dumnezeirii pântecele tău Preacurată nu l-a ars: Pentru aceea te rugăm, ca pre Maica Dumnezeului nostru, să se dăruiască lumii pace.

MARȚI LA LITURGIE.

Fericirile.

Prin mâncare a scos din raiu vrăjmașul pre Adam, iară prin cruce Christos pre tâlharul l-a băgat într'ânsul, carele strigà: Pomenește-mă, când vei venì întru împărăția ta.

Pre mine celace în toate zilele greșesc, și calc poruncile tale, întoarce-mă Dumnezeule, și mă răpește din muncă, ca să măresc negrăită îndurarea ta, iubitorule de oameni.

Arătatu-te-ai sfeșnic, Dumnezeescule înainte mergătorule, mergând înaintea luminii ceii neapuse, carea din nor luminos, negrăit nouă ne-a răsărit: Pre acesta dar roagă-l, să lumineze sufletele celorce te cinstesc pre tine.

Mucenicina.

Răbdând munci de multe feluri, prealăudaților mucenici, v'ați învrednicit cerești bunătăți întru cei de sus, pentru aceea de toți oamenii pururea vă fericiți.

Mărire:

Tatălui să ne închinăm, și pre Fiiul să-l preamărim, și pre preasfântul Duh toți credincioșii să-l lăudăm, strigând și grăind: Pomenește-mă Treime de o ființă, și unime Dumnezeule.

Și acum: A Născătoarei.

După naștere pururea Fecioară, ca și mainainte de naștere te-ai păzit Curată, născând pre Dumnezeu cu trup, pre carele roagă-l Curată, să ne izbăvească pre noi de patimile trupești și sufletești rugămu-ne.

Marți seara.

La Doamne strigat-am: Stihirile Crucii.

Glas 1. Podobie:

Prealăudaților mucenici:

Preacuratele tale palme Christoase pre lemn le-ai întins, și degetele tale le-ai sângerat, vrând iubitorule de oameni să izbăvești pre Adam, zidirea dumnezeeștilor tale mâni, celce pentru călcarea poruncii erà ținut întru împărățiile morții, pre carele l-ai și ridicat cu stăpânirea ta cea atotputernică.

Pre cruce pironindu-te ca un om Christoase Dumnezeule, firea omenească o ai îndumnezeit, și pre șarpele cel începător de răutate omorându-l, pre noi ca un îndurat ne-ai slobozit din blăstămul cel din lemn, blăstăm făcându-te, și lumii dăruind binecuvântare și mare milă.

Celace ești mai presus de toată cinstea stăpâne, ai voit îndurate a te necinstì, pre lemn răbdând moarte de ocară, prin carea neamul omenesc a cules nemurire și vieața cea dintâi iarăș a primit, murind tu trupește atotputernice.

Altele, ale Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, asemenea.

De durerea cea amară a picioarelor mele izbăvește-mă Preacurată, și de slăbiciunea genunchilor, și de sfărâmarea încheieturilor, și de slăbirea mânilor și a picioarelor, și de vătămarea a multor feluri de neputințe, întru acestea toate, și mă păzește întru dragostea Dumnezeului și ziditorului meu neîntinat.

Supusu-m'am patimilor celor rele, și am făcut eu pătimașul fapte prea curvești de rușine, din care încă și acum nălucirea acestora, și închipuirile cele rele, mă clătesc, mă schimbă, și mă prefac spre dulceața cea pătimașă a acestora, întru simțirea inimei mele, ci tu Curată mântuește-mă.

Vieața mea, Preacurată, de multe ispite s'a umplut din relele cele multe, care am greșit: Ci tu și de acelea, și de acestea, mă izbăvește, și-mi dă minte și vieață nepoticnită, și cuvânt înțelept, ca cu credință să te fericesc, și să măresc dumnezeescul tău nume.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Junghiarea ta cea fără dreptate Christoase văzându-o Fecioara, plângând strigà ție: Preadulce Fiiule, cum pătimești fără dreptate; cum te spânzuri pre lemn, celace ai spânzurat tot pământul pre ape, mă rog să nu mă lași pre mine Maica și roaba ta singură, făcătorule de bine mult milostive.

LA STIHOAVNA.

Stihirile Crucii. Glas 1.

Crucea s'a înfipt în locul căpățânii, și ne-a înflorit nouă nemurire din izvorul cel purrurea curgător al coastei Mântuitorului.

Zid nesurpat este nouă cinstita cruce a Mântuitorului, că spre

dânsa nădăjduindu-ne, toți ne mântuim. Mucenicina.

O cât este de bună neguțătoria voastră Sfinților, că sângiurile v'ați dat, și ceriurile ați moștenit, și în vremea trecătoare ispitindu-vă, în veci vă veseliți: Cu adevărat bună este neguțătoria voastră, că lăsând cele stricăcioase, cele nestricăcioase ați luat, și cu îngerii dănțuind lăudați neîncetat pre Treimea cea de o ființă.

Mărire: Și acum: A Crucii. A Născătoarei.

Podobie:

Prealăudaților Mucenici:

Sabie a trecut prin inima mea o Fiiule, Fecioara ziceà, când a văzut pre Christos spânzurând pre lemn, și o rumpe stăpâne, precum de demult mi-a zis Simeon: Ci te scoală, și împreună preamărește nemuritorule, pre maica și roaba ta, rogu-mă.

Miercuri dimineața.

După întâia Stihologie. Sedealne ale Crucii.

Glas 1.

Mântuește Doamne poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta, biruință împăraților noștri, asupra barbarilor dăruește și cu crucea ta păzește pre poporul tău.

Răstignindu-te Christoase, a perit tirănia, și s'a călcat puterea vrăjmașului, că nici înger nici om, ci însuți tu Doamne, ne-ai mântuit pre noi Mărire ție.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Preacurată, având folosința ta, și cu rugăciunile tale de răutăți izbăvindu-ne, cu crucea Fiiului tău pretutindenea fiind păziți, după datorie toți cu bună credință te mărim.

După a 2-a Stihologie, Sedealne. Glas 1.

Podobie:

Piatra fiind pecetluită:

Lemnului crucii tale ne închinăm iubitorule de oameni, că pre dânsul te-ai pironit viața tuturor, raiul ai deschis tâlharului, celuice cu credință a venit la tine Mântuitorule, și s'a învrednicit desfătării, mărturisindu-se ție: Pomenește-mă Doamne. Primește-ne dar ca pre acela și pre noi, cari strigăm: Greșit-am toți, cu milostivirea ta nu ne trece cu vederea pre noi.

Podobie: Mormântul tău:

Arma crucii oarecând s'a arătat în răsboaie binecredinciosului împărat Constantin prin credință biruință nebiruită asupra vrăjmașilor. De aceasta se cutremură puterile cele protivnice, aceasta s'a făcut și credincioșilor mântuire, și lui Pavel laudă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

O minune nouă! O taină înfricoșată, strigà mielușaua și Fecioara, cea cu totul fără prihană, dacă a văzut pre Domnul întins pre lemn, celce poartă în mână toate, cum se osândește pre cruce, ca un vinovat, de judecătorii cei fără de lege.

După a 3-a Stihologie, Sedealna. Glas 1.

Podobie:

Mormântul tău:

Intinzându-ți palmele pre cruce îndurate, ai adunat neamurile

cele depărtate dela tine, ca să mărească multa ta bunătate: Ci caută spre moștenirea ta, și surpă cu cinstită crucea ta pre ceice oștesc asupra noastră.

Mucenicina.

Pentru durerile sfinților, care pentru tine au pătimit, milostivește-te Doamne și toate durerile noastre tămăduește-le, iubitorule de oameni rugămu-ne.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Mormântul tău:

Nespurcata mielușa, pre mielul și păstorul, văzându-l spânzurat, și mort pre lemn, cu lacrămi strigà, ca o maică tânguindu-se: Cum voiu lăudà Fiiul meu pogorîrea ta cea mai presus de cuvânt, și patimile cele de voie, preabunule Dumnezeule.

CANONUL CRUCII.

Facerea lui Kir Iosif.

Al căruia Acrostih la greci este acesta:

Prin cruce sunt mântuit, pătimind Stăpânul.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată o a trecut ca pre uscat, pre vrășmașul văzându-l înecat, cântare lui Dumnezeu a cântat, ca unui făcător de bine, celuice a făcut minuni cu braț înalt, că s'a preamărit.

Pre cruce Christoase spânzurându-te, împreună cu tine ai ridicat pre omul cel căzut, și toată puterea vrășmașului o ai surpat cuvântule. Pentru aceea laud patima ta a celuice ai pătimit, și din patimi m'ai izbăvit.

Tu fiind Domnul Mărirei, celace cu mărire ai încununat pre om, pentru aceasta cu spini te-ai încununat, ca firea noastră cea purtătoare de spini, săditorule, să o faci aducătoare de roada dumnezeeștilor lucrări.

Mucenicina.

Preasfântul sobor al sfinților după lege pătimind, cu sfintele curgeri ale sângiurilor, toată făptura o a sfințit, spurcatele jertfe, care se aduceau dracilor, întru Dumnezeu părintele le-au pierdut.

Preasfinților mucenici, răbdătoarele voastre lupte norii muncilor nu le-au putut ascunde: Pentru aceea mai mult decât razele soarelui vă vedeți măriților, arătat strălucind rază de mântuire. A Născătoarei.

Cu arma patimilor Fiiului tău te-ai rănit, Preacurată, dacă l-ai văzut pre dânsul cu sulița împuns, și oprind arma cea opritoare, carea nu da credincioșilor dumnezeeasca întrare în raiu.

ALT CANON,

al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Acrostihul la Greci este după Alfa Vita.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare:

Pre tine Curată, aflându-te lăcaș sfânt, preasfântul cuvânt s'a sălășluit în pântecele tău, dăruind sfințire, și luminare, și izbăvire de păcate celorce te cinstesc.

Ceeace ai născut pre strugurul vieții, carele izvorește vinul

mântuirii, pre mine cel întunecat de beția păcatelor, ca o milostivă mă înțelepțește, și mă povățuește cătră căile cele drepte ale pocăinții.

Pre mine celce pururea mă alunec cu voirea, și sunt tras de cugetele cele viclene, și nebunește sunt amăgit, și vrășmașilor cu totul rob m'am făcut, să nu mă treci cu vederea stăpână. Peasna 3. Irmosul.

Nu întru înțelepciunea, și bogăția sa să se laude muritorul, ci întru credința Domnului cu dreaptă credință, strigând lui Christos Dumnezeu, și cântând pururea: Pe piatra poruncilor tale întărește-mă stăpâne.

Săpat-au mânile și picioarele tale cei fără de lege, Iisuse al meu, ale celuice întâi cu palma negrăit ai zidit pre om Christoase Dumnezeule, și prin patima ta din patimi și din stricăciune pre toți i-ai slobozit.

Strigà Iisus, să stea luna, și soarele, mainainte însemnând întunecarea luminătorilor, ceeace s'a făcut, când a pătimit stăpânul cu trupul pre cruce, prin carea viclenele stăpâniri ale întunerecului s'au rușinat.

Mucenicina.

Sfinții mucenici cu osârdie răbdà durerile, și rănindu-se, pre șarpele veliar tare l-au rănit. Pentru aceea ranele sufletelor noastre le vindecă pururea cu dumnezeeștile amenințări.

Capiștile, și lăcașurile drăcești, le-ați surpat mucenicilor, și cu răbdarea și cu vitejia pre voi înși-vă cu preamărire v'ați ridicat biserici încăpătoare, ale Tatălui, și ale Fiiului, și ale sfântului Duh. A Născătoarei.

In vremea patimii văzând Fecioară pre cel împodobit cu frumsețea, neavând chip, nici frumsețea, ai strigat cu amar Curată, tânguindu-te: Vai mie, cum pătimești Fiiule, vrând să izbăvești pre toți din patimi.

Alt Irmos.

Celace însuți știi:

Ceeace ai născut pre Stăpânul a toate, și a tuturor ești stăpână, răpește-mă acum de sub stăpânirea necuratelor patimi, ceeace ești cu totul fără prihană, că pre mine însumi ticăloșește m'am robit acestora, cu lenevirea și cu răsvrătirea socotelii.

Preacurată ceeace ești pururea milostivă, ca una ce ai născut pre Domnul cel preamilostiv și bun, pre mine celace prin răutatea firii sunt neîndurat și nemilostiv, să nu mă treci cu vederea, ci mă întoarce cu rugăciunile tale.

Din viforul gândurilor celor necuvioase, și din primejdii și din năcazuri, și din ispite Fecioară mă răpește rogu-mă, și cătră limanurile cele dumnezeești îndreptează-mă, și de alinare umple gândul meu, ceeace ești singură prealăudată.

Peasna 4. Irmosul.

Auzit-a de demult Avvacum cel minunat auzul tău Christoase, și cu frică a strigat: Dumnezeule dela mează-zi vei venì, și cel sfânt din munte umbros cu desime, ca să mântuești pre unșii tăi, mărire puterii tale Doamne.

Bătăi și rane ai răbdat Christoase, răstignindu-te, vindecând ranele inimei mele, fiere amară ai gustat, ridicând vătămarea cea de stricăciune făcătoare a gustării ceii dulci, și pre lemn pironindu-te, blăstămul lemnului l-ai pierdut.

Neamurile cele depărtate dela tine, înălțându-te pre cruce, aproape le-ai tras, și ne-ai împăcat pre noi cu părintele, îndelung răbdătorule, ca un sol făcându-te mijlocitor, și în mijlocul pământului patimă de ocară ai răbdat. Mucenicina.

In marea cea tainică a sângiurilor voastre de Dumnezeu fericiților, Faraon cel gândit împreună cu toate oștile lui, căzând a perit. Pentru aceea voi cu bucurie mântuindu-vă, către pământul făgăduinții a-ți trecut, și cetățeni cerești v'ați făcut.

Cu tăria lui Christos întărindu-se mucenicii, patimii ceii fericite au urmat, și pre cinstitele sale trupuri multe feluri de patimi a primit: Pentru aceasta domolesc patimile trupurilor, și ale sufletelor, celorce pururea îi laudă și îi fericesc.

A Născătoarei.

Nedreapta junghiare văzându-o ceeace te-a născut Christoase, tânguindu-se strigà către tine: Drepte judecătorule Fiiule, cum te-ai osândit fără dreptate, vrând să îndreptezi, pre cei de demult osândiți prin călcarea poruncii, și alunecați spre stricăciune.

Alt Irmos.

Munte pre tine cu darul.

Norul cel cu totul luminos, carea ai născut pre Iisus soarele dreptății, pre dătătorul de lumină și Dumnezeu, luminează sufletul meu, celce este în noaptea păcatului, și orbit de întunerecul desfătărilor.

Din cursa și stricăciunea dracilor, celorce mă caută cu vicleșug, deapururea să-mi facă rău, ceeace ești gata ajutorire a creștinilor, și a celor năcăjiți răsuflare, născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană stăpână, răpește-mă.

Tăria mea și lauda este Domnul, pre carele din curatele tale sângiuri l-ai născut Curată. Deci pre acesta roagă-l pururea Fecioară, ca să mă păzească curat și cu sufletul și cu trupul, pre mine robul tău.

Peasna 5. Irmosul.

Lumina ta cea neapusă strălucește-o Christoase în inimile celorce cu credință te laudă pre tine, pacea ta cea mai presus de minte dându-o nouă. Pentru aceea din noaptea neștiinței, către ziua luminei tale prin lumina ta alergând, te mărim iubitorule de oameni.

Soarele Mântuitorule se golește de lumină, văzându-te gol spânzurând pre lemn, pre tine celace ai spânzurat pământul pre ape, iar pietrile, dacă te-au simțit pre piatră înălțat, s'au despicat de frică, și temeliile pământului s'au clătit.

Înălțatu-te-ai pre lemn, și cu piroane pironindu-te, degetele ți-ai sângerat, îndelung răbdătorule, și cu pătrunderile suliției te-au împuns în coastă, vindecând rana lui Adam, carea o a suferit, ascultând de coastă, și neascultând pre făcătorul.

Mucenicina.

Raiu s'a arătat mulțimea mucenicilor, având în mijloc pre Christos pomul vieții, pentru carele cu cuget viteaz moarte de ocară răbdând, a omorît cu dumnezeeasca putere pre șarpele celce a omorît pre începătorul neamului cu mâncarea.

Cu picăturile sângiurilor voastre, pătimitori ai lui Christos, adâncul nedumnezeirii l-ați uscat, și cu dumnezeeștile izvorîri ale sfintelor minuni, curgerile patimilor sufletelor, și ale trupurilor le opriți. Pentru aceea după vrednică datorie vă fericiți.

A Născătoarei.

Se mirà cea fără prihană, văzând pre Christos, ridicat pre lemn de voie, și plângând strigà: Fiiule și Dumnezeul meu, scăpând de dureri întru naștere, acum dureri pătimesc, de cei fără de lege fără dreptate tu răstignindu-te.

Alt Irmos.

Celace ai luminat:

Sufletul meu arată-l roditor de fapte bune, Fecioară, gonind cugetele mele cele neroditoare, și desrădăcinează Preacurată mărăcinii păcatului, carii mă înecă.

Pre dumnezeescul cuvânt prin înger în pântece l-ai încăput mai presus de cuvânt Născătoare de Dumnezeu. Deci pre acesta roagă-l, să izbăvească pre robii tăi de faptele dobitocești, și din dulcețile cele purtătoare de moarte.

Ceeace cu odrăslirea ta ai veștejit păcatul, celce a odrăslit prin lemn, veștejește cugetele trupului meu, și viforul valurilor celor împotrivnice, ca să te laud prealăudată.

Peasna 6. Irmosul.

Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi, și în chitul răutăților am căzut: Ci mă ridică din stricăciune Dumnezeule, ca oarecând pre Iona, și întru credință dărueste-mi nepătimirea, ca cu glas de laudă, și cu Duh de mântuire să jertfesc ție.

Când și-a întins Moisi mânile la înălțime, patima ta a închipuit, aceluice ți-ai întins palmele pe lemn, și stăpânirea cea perzătoare a vicleanului de tot o ai surpat. Pentru aceea știin-

du-te izbăvitor, și mântuitor, te lăudăm iubitorule de oameni.

Moarte ai răbdat ridicându-te pre lemn, și pre ucigașul nostru l-ai omorît, și ai înviat Christoase pre zidirea mâinilor tale, și în coastă împungându-te, ai izvorît două râuri de iertare, celorce în două voi te laudă pre tine.

Mucenicina.

Cinstită s'a făcut acum moartea voastră sfinților înaintea Domnului, celuice a cinstit pre toți cu cinstitele sale patimi, și pre necinstitul veliar l-a rușinat, carele cu toate năvălirile muncilor se meșteșugià să vă surpe pre voi.

Cu tot sufletul mergând înțeleptilor cătră toate felurile de munci, tot ajutorul l-ați aflat, carele vă ajută vouă, al celuice cu totul pre omenire o au purtat. Pentru aceea bucăți tăindu-vă, și cu focul împreunându-vă, vă bucurați.

A Născătoarei.

Răstignirea ta văzându-o prea curata, strigà: Fiiule, ce vedere străină este aceasta? celace patimile bolnavilor le vindeci, cum rabzi patima cea prea nouă? ce răsplătire îți dederă vrășmașii, făcătorule de bine, pentru facerile de bine, care au luat?

Alt Irmos.

Incunjuratu-ne-a pre noi:

Omorîtu-s'a vrășmașul de rodul tău cel purtător de viață, daceeace ești de Dumnezeu cu daruri dăruită, și iadul arătat s'a călcat, și cei din legături ne-am slobozit. Pentru aceea strig: desleagă patimile inimii mele.

Fiind înstreinat dela Dumnezeu pentru răutatea, și departe stând, ceeace ești cu totul fără prihană, fă-mă prietin al lui prin streină mijlocirea ta, ca să laud măririle puterii tale, dumnezeească mireasă.

Fiiul cel fără de ani în ani s'a făcut, născându-se din tine Preacurată, pre carele roagă-l, să vindece patimele cele învechite ale inimii mele, și cătră viața cea vecinică să mă povățuiască.

Peasna, 7. Irmosul.

Tinerii, ceice s'au arătat oarecând sfinți pentru bunacredință, trecut-au ca printr'o cămară prin văpaia cuptorului cea nesuferită, și cu un glas lăudând cântare cântau: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Stăpân fiind Iisuse al meu, dela rob pălmuire ai primit, căutând, să mă slobozești pre mine, cel robit de pierzătorul, și pre cruce pironindu-te mă mântuești pre mine, carele cânt: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Cutremuratu-s'a toată zidirea, răstignindu-te tu îndurate Doamne, și cu sulița împungându-te, vrășmașul preste tot trupul s'a rănit, iară Adam cel rănit s'a vindecat strigând: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Mucenicina.

Cu crucea ta îngrădindu-se dumnezeeasca oaste a purtătorilor de chinuri, taberile vrășmașilor cu darul le-a perdut. Și cununi de biruință au luat strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Mai puternică voință decât focul agonisind pătimitorilor, cu focul împărtășindu-vă nu v'ați ars, ci ați ars materia cea rea a relei credințe strigând: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

A Născătoarei.

Nașterea ta Fecioară pre veacuri cu preamărire le-a născut, și pre cruce înălțându-se, pre cei căzuți i-a ridicat, și lăcuitori cerești i-a arătat, cari strigau: Dumnezeul părinților bine ești cuvântat.

Alt Irmos.

Pre tine cuptor gândit:

Ceeace ești ușa luminii, deschide-mi ușile cele strălucitoare ale pocăinții cu rugăciunile tale, oprind întrările desfătărilor, și gonind gândurile mele cele viclene, ca să laud și să măresc puterea ta cea nebiruită.

Preacurată, cu picăturile înălțărilor tale spală-mi întinăciunea sufletului, cu care din neluarea aminte rău m'am mânjit, și-mi curățește vederea minții mele, ca cu glasuri netăcute să laud măririle tale.

Tu, ceeace ai născut izvorul vieții, pre mine cel omorît cumplit cu asuprelele dracilor, Preacurată cu totul fără prihană, înviază-mă cu solirile tale, ca să cânt Fiiului tău: Dumnezeul părinților cel lăudat, și preamărit.

Peasna 8. Irmosul.

Cuptorul de demult cel cu foc răcorit a arătat chipul minunii ceii mai presus de fire, pentrucă focul n'a ars pre tinerii coconi, arătând Dumnezeeasca naștere a lui Christos, cea fără de sămânță din Fecioară. Pentru aceea lăudând, să cântăm: Toată zidirea bine să cuvinteze pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Intinsu-s'a pre cruce de voie, celace cu amelințarea cerul a întins, și cu piroane s'a pironit, dorind să despironească așezările cele pătimașe ale lui Adam, celui întâi zidit. Pentru aceea lăudând să cântăm: Bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Când pre tine piatra pe piatră poporul cel cu inima de piatră te-a înălțat, munții s'au clătit, pământul s'a cutremurat, cuvântule al lui Dumnezeu, și sufletele cele clătite s'au întărit către dumnezeească viață, pururea cântând: Bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Mucenicina.

Țesutu-ș'au podoabe de mântuire sie-și arătat purtătorii de chinuri, întru goliciunea trupului pătimind cu răbdare, și mulțime de munci primind, pentru

aceea lăudând cântă: Toată zidirea bine să cuvinteze pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Cu unghii de fer, răbdătorii de patimi, fără milă fiind strugiți, și fără cruțare în mici bucăți tăindu-se, și cu tot chipul de rane împărtășindu-se, celor ciopliți n'au jertfit, ci s'au arătat credincioșilor stâlpi de bărbăție, strigând: Binecuvântați toate lucrurile pre Christos, și-l preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei.

Precum a socotit poporul cel fără de minte, carele te amără pre tine ca să te ridice de pre pământ, fără de Fiiu mă făcui, și mă turbur, și ca o Maică chinuesc cu inima, cea neispitită de bărbat strigà oarecând, văzându-te pre cruce înălțat. Cu carea dimpreună te mărește zidirea în veci pre tine Christoase, izbăvitorul tuturor.

Alt Irmos.

In cuptor tinerii lui Israil.

Obicinuirile patimilor, supărările dracilor, mă tirănisesc Preacurată. Ci avându-te pre tine scăpare mă mântuesc cântând Fiiului tău: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Curată, ceeace ești mai înaltă decât cerurile, arată mintea mea mai înaltă decât materia și decât greșalele cele din vieață, ca să cânt: Bine să cuvinteze toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Fecioară, ceeace ești cu totul luminată, carea ai născut pre dătătorul de lumină Dumnezeu, luminează ochii inimei mele cu lumina cunoștinții lui Dumnezeu, ca să cânt: Toate lucrurile Domnului lăudați pre Domnul și-l preaînălțați întru toți vecii.

Peasna 9. Irmosul.

Negrăită este taina Fecioarei: Pentrucă aceasta cer, scaun de Heruvimi, și cămară purtătoare de lumină s'a arătat, a lui Christos Dumnezeu atottțiitorului: Pre aceasta cu bună cinste, ca pre Născătoarea de Dumnezeu, să o mărim.

Dacă te-a văzut oarecând pre lemn spânzurat pre tine Mântuitorule, celce ai spânzurat pământul pre ape multe, tâlharul cel mulțămitor, cu credință strigà ție: Pomenește-mă, cu carele și noi cu dreaptă credință patimile tale mărim.

Răstignindu-te, ai clătit temeliile pământului, cu sulița împungându-te, izvorăști sânge și apă, picăturile nemuririi, prin care de patimi ai curățit omenirea Iisuse, pre carele după vrednicie te mărim.

Mucenicina.

Se bucurau întru munci sfinții, însuși pre sine îndemnându-se, ca spre o desfătare, vidu-se, ca spre o desfătare, vitejii strigând, să stăm, iată că s'a deschis locul nevoinței, Chri-

stos acum cununi întinde acelora, pre cari i-a iubit.

Se luminează toată adunarea credincioșilor, cinstind cu prăznuire chinurile tuturor nebiruiților Mucenici, și mulțimile durerilor, prin care s'a învrednicit desfătării cei fără de durere, și vieții și îndulcirii cei deapururea vecuitoare.

A Născătoarei.

Fecioară ceeace negrăit ai născut pre cuvântul iubitorul de oameni, pre carele văzându-l de voie pătimind pentru oameni, ai strigat: Ce este aceasta; Dumnezeul cel fără de patimă, sufere pătimind, ca să izbăvească din patimi, pre ceice cu credință se închină lui.

Alt Irmos.

Chipul nașterii tale:

Bucură-te ceeace ai născut bucuria, bucură-te ceeace însăți ai perdut întristarea, bucură-te ceeace gonești negurile sufletelor, și luminezi cu limbă gândită, pre ceice cu credință și cu dragoste te măresc pre tine Născătoare de Dumnezeu.

Usucă toate revărsările patimilor mele Preacurată, și seacă adâncul nenumăratelor mele păcate: Ceeace ai născut ploaia cea mântuitoare, și râul păcii, și noianul cel mare al milostivirei.

Tuturor, celor răniți și bolnavi cu desnădăjduirea, te-ai arătat tămăduire fără de plată Preacurată, și celorce înoată în adâncul vieții aceștia liman de mântuire, întru carele tot celce năzuește cu credință, mântuindu-se, te mărește Curată.

Svetilna, la sfârșitul cărții.

LA STIHOAVNA HVALITELOR.

Stihirile Crucii. Glas 1.

Pre tine, carele pre lemn te-ai răstignit cu trupul, și nouă vieață ne-ai dăruit, ca pre Mântuitorul și stăpânul, neîncetat te lăudăm.

Prin crucea ta Christoase o turmă s'a făcut a îngerilor și a oamenilor, și o biserică, cerul și pământul se veselește, Doamne mărire ție.

Mucenicina.

Pre voi, prealăudaților mucenici, nici scârba, nici îmbulzeala, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici iuțimea hiarelor, nici sabia, nici focul celce îngrozeà, n'a putut a vă despărți de Dumnezeu, ci mai vârtos cu dragostea cea către dânsul, ca în niște trupuri străine v'ați luptat, și firea o ați uitat defăimând moartea. Pentru aceea și după vrednicia durerilor voastre plată ați luat, și ai cerești împărății moștenitori v'ați făcut: Rugați-vă neîncetat pentru sufletele noastre.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Ceeace ești bucuria:

Lângă crucea ta stând cuvântule al lui Dumnezeu mielușeaua și cea fără prihană Maica ta, tânguindu-se strigà: cum mori pre cruce o Fiiul meu? vai mie lumina mea cea prea dulce, unde a apus acum podoaba chipului tău, cea mai frumoasă decât toți oamenii?

MIERCURI. — FERICIRILE.

Prin mâncare a scos vrăşmaşul pre Adam din raiu, iară prin cruce pre tâlharul l-a băgat Christos într'ânsul, carele strigà: Pomeneşte-mă, când vei venì întru împărăţia ta.

Patimă de ocară ai răbdat Christoase, şi ocările noastre toate le-ai ridicat bunule, şi ai împărăţiei ceii de sus pre noi părtaşi ne-ai arătat, ceice ne închinăm pogorîrii tale.

Goliciunea lui Adam acoperindu-o tu Christoase, te-ai golit cu trupul, şi înălţându-te pre cruce, ne-ai ridicat dintru adâncul răutăţilor. Pentru aceasta cuvântule, mărim sfântă pogorîrea ta.

Mucenicina.

Prealăudaţilor mucenici, cu sfintele voastre rane pre mulţimea dracilor aţi rănit: Pentru aceea toate bubele şi ranele oamenilor cu darul pururea le vindecaţi.

Mărire:

Tatălui să ne închinăm, şi pre Fiiul să-l preamărim, şi pre Duhul cel preasfânt toţi credincioşii să-l lăudăm, strigând şi grăind: Sfântă Treime, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum: A Născătoarei:

Stând lângă cruce, ceeace eşti cu totul fără prihană, şi văzând pre Christos pironit cu trupul, tânguindu-te strigai: Unde a apus frumseţea ta acum îndurate, cea negrăită cu adevărat.

Miercuri seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri Podobnice ale sfinţilor apostoli.

Glas 1. Podobie:

Prealăudaţilor mucenici:

Măriţilor apostoli ai lui Christos, învăţăceii de Dumnezeu chemaţi, învăţători a toată lumea, aflând pre Domnul, carele este mijlocitor între Dumnezeu şi între oameni, de dânsul cu dumnezeească cuviinţă v'aţi lipit, şi pre acesta ca pre un Dumnezeu, şi ca pre un om prea desăvârşit, în lume arătat l-aţi propoveduit.

Apostoli preaînţelepţi, ca ceice aţi fost tăinuitori şi arătători ai adevăratei înţelepciuni, rugaţi-vă, ca să se scuture nepriceperea sufletului meu, aprinzând lumina Mângăitorului, şi arzând putrejunea cugetului meu, ca să vă fericesc pre voi, învredniciţi-mă.

Apostoli de Dumnezeu văzători, sufletul meu cel întunecat de patimi, luminaţi-l, ceice cu dumnezeeştile învăţături toată lumea aţi luminat, şi aţi împuţinat întunerecul idolilor, şi acum rugaţi-vă, ca să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri ale sfântului Nicolae.

Podobie: Ceeace eşti bucuria:

Preste florile bisericei împrejur sburând, ca un puiu al cuibului celui de sus al îngerilor, de treiori fericite Nicolae, pururea strigi lui Dumnezeu pentru noi toţi, cari suntem în ne-

voile primejdiilor și ale ispitelor, și ne izbăvești cu rugăciunile tale.

Pre frumseţile celor nevăzute încunjurându-le, înfricoșata acea mărire a sfinților ai cunoscut sfinte: Pentru aceea și cereștile cuvinte ale pururea vieţuitoarelor acelora priviri nouă le arăți, preasfinţite.

Podoaba sfântului vestmânt cu faptele bune cele lucrătoare mai strălucită o ai lucrat, de Dumnezeu purtătoare părinte: Pentru aceea și nouă cu sfinţenie lucrezi cele minunate ale închipuirilor celor deapururea pomenite, izbăvindu-ne pre noi de cumplite răutăți.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și neispitită de nuntă, carea în anii cei mai de pe urmă ai născut pre Dumnezeu, și iarăș după naștere cu adevărat Fecioară Curată te-ai arătat, scaun și ușă, și masă de taină, și sfeșnic în chipul luminei.

LA STIHOAVNA.

Stihiri apostolești.

Alăuta apostolilor cea prea bine întocmită, mișcându-se de Duhul sfânt, a surpat jertfele urîților draci, și propoveduind pre unul Domnul, neamurile a izbăvit din rătăcirea idolească, și i-a învățat a se închină Treimei cei de o fiinţă.

Pe Petru și pre Pavel cu un glas să-i lăudăm, pre Luca, pre Mateiu, pre Marcu, pre Ioan, pre Andreiu, pre Toma, pre Vartolomeiu, pre Simon Cananitul, pre Iacob, pre Filip, și pre toată adunarea învățăceilor după vrednicie să o lăudăm.

Mucenicina.

Prealăudaților mucenici, pre voi pământul nu v'a ascuns, ci ceriul v'a primit, deschisus'au vouă ușile raiului, și înlăuntru fiind, de pomul vieții vă îndulciți, rugându-vă lui Christos, să dăruească sufletelor noastre pace și mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Fecioară Prealăudată, Moisi cu ochi proorocești a văzut taina cea dintru tine, rugul aprinzându-se și nearzându-se, că focul dumnezeirii n'a ars pântecele tău Curată. Pentru aceasta te rugăm, ca pre Maica Dumnezeului nostru, dărueşte lumii tale pace.

Joi dimineaţa.

După întâia Stihologie, Sedealne Apostolești. Glas 1.

Înțelepților pescari ai lumei, ceice ați luat dela Dumnezeu a fi milostivi, rugați-vă și acum pentru noi, cari strigăm: Doamne pentru apostolii tăi mântuește poporul și cetatea ta, și slobozește sufletele noastre, din răutățile ce ne încunjură.

Podobie: Piatra fiind pecetluită:

Cu mreaja cuvântului pescarii și cu trestia crucii au rupt împletiturile ritorilor, și au luminat neamurile, a te mări cu dreaptă credinţă Dumnezeu ade-

vărat. Pentru aceasta strigăm ție, celuice i-ai întărit pre dânșii: Mărire Tatălui și Fiiului: Mărire Duhului celui de o ființă: Mărire celuice printr'ânșii a luminat lumea.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Zemislind fără ardere focul dumnezeirii, și născând fără sămânță pre Domnul izvorul vieții, ceeace ești cu daruri dăruită Născătoare de Dumnezeu, mântuește pre ceice te măresc pre tine.

După a doua Stih: Sedealne Apostolești.

Podobie: Mormântul tău:

Pre trâmbițile lui Christos cele cu bun glas, pre înțelepții apostoli, pre caii, cari au turburat marea nedumnezeirii, și ca din adânc au tras pre oameni către limanul cel dumnezeesc al mântuirii, cu darul Duhului, credincioșii cu laude să-i cinstim.

Lumina, carea din lumină fără de ani mainainte a strălucit, în ani cu trupul s'a arătat celor de pre pământ, și lumea a luminat prin voi preafericiți apostoli: Pentru aceea toți cu dumnezeeștile voastre învățături luminându-ne, cinstim sfântă pomenirea voastră.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Folositoare către Dumnezeu agonisindu-te pre tine Preacurată, toți alergăm la sfântă biserica ta, cerând ajutor dela tine pururea Fecioară: Deci izbăvește-ne pre noi din răutatea dracilor, și ne răpește din osânda cea înfricoșată, pre ceice te fericim pre tine.

După a treia Stihologie, Sedealna.

Podobie: Mormântul tău:

In Mira nemernicind simțitor Ierarhe, cu mirul cel înțelegător al Duhului uns te-ai arătat părinte Nicolae, și mira ai uns-o cu mireazma minunilor tale, care și acum deapururea versi mirul celorce cu miresme de laude voiesc a mirezmuì pomenirea ta.

Mucenicina.

Pre mucenicii lui Christos, toți să-i rugăm, și cu dragoste să ne apropiem către dânșii, și cu credință, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră, aceștia împart darul tămăduirilor, aceștia izgonesc cetele drăcești, ca niște păzitori ai credinței.

Mărire: Si acum: A Născătoarei.

Dumnezeeștii învățăcei și apostoli cu dumnezeeștile învățături tuturor au propoveduit negrăită nașterea ta Fecioară, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, și a ne închinà ție cu vrednicie ne-au învățat, ci ne rugăm ție, roagă-te dimpreună cu dânșii, să se mântuească ceice cu credință te cinstesc.

CANONUL

Sfinților apostoli.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare de biruință cu cuviință dumnezeească întru tărie s'a preamărit: Că aceasta nemuritorule ca atotputernică pre protivnici i-a sfărâmat, Israiltenilor prin adânc cale nouă făcând.

Cu dumnezeeștile străluciri ale razei cei cu trei luminători luminându-vă măriților, cu adevărat după dar Dumnezei v'ați făcut, apostoli cei cu chip dumnezeesc: Pentru aceea după datorie pre voi cu credință vă cinstim.

Prea buni slujitori ai cuvântului celui pentru îndurare s'au arătat pre pământ cu grosimea trupului, și cu credință împlinitori ai tuturor poruncilor lui făcându-vă, pururea vă cinstiți apostoli.

Tot luminați-mă pururea fericiților cu luminătoarele străluciri ale preasfântului Duh pre mine cel acoperit cu întunerecul păcatelor, și cătră calea pocăinței arătat îndreptați-mă.

A Născătoarei.

Ceeace ești bucuria apostolilor, Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană stăpână, ca ceeace ești Maică a celuice a grăit întru dânșii cu dumnezeească cuviință: Roagă-te dimpreună cu dânșii, ca să mă izbăvesc de focul geenii.

ALT CANON,
al sfântului Nicolae.

Peasna 1. Irmos. Cântare de biruință.

Cu cununile dreptății împodobindu-te, și lângă scaunul darului stând Nicolae, pre ceice cu cântări de laude acum te încununează cu credință mântuește-i cu rugăciunile tale.

Celace ai primit darul tămăduirilor, preafericite Nicolae, ranele sufletului meu cu rugăciunile tale vindecă-le, și de ispitele, care mi-se întâmplă, cu solirile tale izbăvește-mă.

Cu puterea rugăciunii tale Nicolae sufletul meu cel cu totul slăbănojit de păcate îl îndreptează, și din greutățile vieții izbăvește-i pre toți.

A Născătoarei.

Intunecările minții mele cu lumina ta gonește-le, ceeace ești cu totul fără prihană, și de veșnicul întunerec izbăvește-mă, ca pururea să laud măririle tale.

Peasna 3. Irmosul.

Celace însuți știi neputința ființei omenești, și cu milostivire te-ai închipuit într'ânsa, încinge-mă cu puterea de sus, ca să-ți strig ție: Sfântă este biserica cea însuflețită a negrăitei Mărirei tale, iubitorule de oameni.

Celace însuș este Dumnezeul cel nevăzut, întrupându-se, s'a văzut, și pre voi învățăcei v'a ales, care ați vestit în toată lumea numele lui, și Mărirea cea mai presus de lume, preafericiți dumnezeești apostoli.

Tie unuia am greșit Christoase, ție unuia am păcătuit, și sufletul rău mi-am spurcat, și cu mila ta curățește-mă și mă mântuește pre mine, carele am rugători pre înțelepții tăi apostoli, celace ești unul lesne spre împăcare Iisuse.

De amărăciunea patimilor și a gândurilor, și de tot păcatul ca niște milostivi apostoli, izbă-

viți-mă, cu pocăința îndulcind cugetul meu, ca ceice dumnezeeasca îndulcire purtați în inimă, prealăudați apostoli.

A Născătoarei.

Cu slujitorii cei fără materie,
Fecioară neispitită de nuntă,
cu toate puterile cele de sus,
cu mucenicii, și cu apostolii,
roagă pre Christos, pre carele
l-ai întrupat din preacurate sângiurile tale, ca să se mântuească robii tăi.

Alt Irmos.

Să se întărească inima mea:

Celace ești podoaba arhiereilor,
dumnezeeească bună mireazmă a Duhului, cu rugăciunile tale cele a mir mirositoare gonește patimile cele puturoase ale inimii mele, înțelepte Nicolae rogu-mă.

Cu lene cheltuindu-mi vieața
mea eu ticălosul, mă tem de înfricoșată judecata ta Christoase, la carea să nu mă osândești, înblânzându-te cu sfintele mijlociri ale lui Nicolae.

Celace în tot chipul ești împodobit cu dumnezeescul dar,
Ierarhe părinte Nicolae, de tot felul de ispite, și de primejdii mântuește-mă, pre mine carele scap sub acoperemântul tău cel cinstit, preafericite.

A Născătoarei.

Izbăvește-mă de toată încunjurarea, și de multe smintele ale șarpelui, și de vecinicul foc, și de întunerec, ceeace ești cu totul fără prihană, carea ai născut oamenilor pre lumina cea neînserată.

Peasna 4. Irmosul.

Munte pre tine umbrit cu darul
cel dumnezeesc privindu-te Avvacum cu ochii cei de departe văzători, mainainte a vestit pre sfântul lui Israil, ce vrea să iasă din tine, spre mântuirea noastră și înoirea.

Mările necredinței cei fără de
Dumnezeu cu suirile voastre turburându-le, cai de Dumnezeu aleși ai lui Christos, pre vrăjmașul cel gândit l-ați cufundat și pre oamenii cei cufundați, spre mântuire i-ați tras, măriților apostoli.

Vase fiind ale dumnezeeștilor
străluciri, ale Duhului, sufletul meu cel întunecat, și primitor de tot felul de patimi cu lumina pocăinței luminați-l, de Dumnezeu fericiților dumnezeești apostoli.

Nori, cari ați plouat apa vieții,
sufletul meu cel înțelenit de uscăciunea patimilor, dumnezeește adăpați-l, și-l faceți să odrăslească spic de fapte bune și mântuitor, preamăriți apostoli.

A Născătoarei.

Proroci, apostoli, preamăriți,
mucenici, cu maica izbăvitorului rugați-vă cu deadinsul, ca să ne izbăvim de păcate și de vecinica muncă, și de ispite, și de primejdii, și de năcazuri.

Alt Irmos.

Cu Duhul mainainte văzând:

Ca celace ești al tuturor porunc-
cilor lui Dumnezeu împlinitor, cu rugăciunile tale ajută-ne, să păzim așezământurile de lege, care duc spre mântuire, și

ne izbăvește de toate ispitele celece ne vin asupră, părinte Ierarhe Nicolae.

Călătoria vieții întru Christos cu cuviosie săvârșinduți, căile noastre cele către dânsul îndreptează-le, ca fugind de căile amăgitorului, să ajungem la mântuirea cea desăvârșit, de Dumnezeu purtătorule părinte Nicolae.

Celace toate măestriile vrăjmașului le-ai adormit cu dumnezeeștile priveghieri, înțelepte Nicolae, pre noi ceice priveghiem și lăudăm pre Dumnezeu, și te punem pre tine către dânsul mijlocitor, pre toți părinte dăruește-ne cu dar.

A Născătoarei.

Înțelegându-te prorocul cu dumnezeescul Duh, munte cu umbra deasă, mainainte te-a scris Curată, carele pre ceice se topesc cu văpaia multelor greșale, prin mijlocirile tale cele bine primite Născătoare de Dumnezeu, îi umbrești acum cu darul.

Peasna 5. Irmosul.

Celace ai luminat cu strălucirea venirii tale Christoase, și ai strălucit cu crucea ta marginile lumii, luminează inimile celorce cu bunăcredință te laudă, cu lumina Dumnezeeștii tale cunoștințe.

Arătatu-v'ați munți, prealăudaților apostoli, dintru cari pică dulceață, și veselitoare bucurie, și toată amărăciunea diavolului surpându-o, pre credincioși îi îndulciți.

Pre Christos celce a venit ca un strein în ale sale l-ați cunoscut, și curat de dânsul va-ți alipit, pentru aceea de vătămarea celui strein izbăviți-mă, dumnezeeștilor apostoli ai cuvântului.

Ranele sufletului meu cele ascunse vindecă-le îndurate, cu sfintele rugăciuni ale celorce au propoveduit în lume dumnezeeasca venirea ta, și patimile, și învierea cea din morți.

A Născătoarei.

Cu toți cei fără de trupuri, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre cuvântul lui Dumnezeu celce l-ai întrupat, de faptele dobitocești, și de dulcețile cele aducătoare de moarte să izbăvească pre robii tăi.

Alt Irmos. Răsai nouă:

In curțile Domnului te-ai sădit, Ierarhe părinte Nicolae, și ca un maslin roditor cu darul acum veselind fețele tuturor cu untul de lemn al ostenelelor tale.

Rugăciune acum fă părinte pentru robii tăi, ca să luăm iertare de greșale, și să ne izbăvim de năcazul ce ne cuprinde, și de toată îmbulzeala.

Pre tine caldul folositor către Domnul te rugăm, să nu ne lași pre noi sfinte fără ajutor, ci cu obicinuitele tale rugăciuni mântuește-ne.

A Născătoarei.

Casă alui Christos în chipul luminii fiind Fecioară de Dumnezeu dăruită, cu rugăciunile tale pre noi cari lucrăm cele cuvioase fă-ne case ale Tatălui, Fiiului, și Duhului.

Peasna 6. Irmos.

Incungiuratune-a pre noi adâncul cel de desupt, și nu este izbăvitor, socotitune-am ca oile de junghiere, mântuește pre poporul tău Dumnezeul nostru, că tu ești neputinciosilor tărie și îndreptare.

Cu mrejile cele cuvântătoare ați vânat neamurile cătră cunoștința celuice s'a arătat spre înoirea oamenilor o de Dumnezeu fericiți apostoli, pre carele cu deadinsul pentru lume rugați-l.

Suflete al meu smerite, suflete ticăloase, suflete nepocăite, pocăește-te, și strigă lui Christos, greșit-am, curățește-mă iubitorule de oameni pentru rugăciunile apostolilor ca un preabun.

Celace lui Israil de demult ai izvorît apă din piatră atotputernice, desleagă împietrirea mea Christoase, și mă fă, să-ți aduc ploi de lacrămi pentru rugăciunile apostolilor ca un mult milostiv.

A Născătoarei.

Fecioară, pre celce bine a voit a se naște din tine pentru bunătate, roagă-l ca pre făcătorul și Dumnezeu, să mântuească de ispite și de încungiurări pre ceice totdeauna nădăjduesc întru tine preasfântă.

Alt Irmos: Proroculuí Iona:

Având mulțime de îndurări, mulțimea răutăților mele împuținează-o înțelepte, îndreptându-mi vieața, carea se înviforează pururea în valurile păcatelor.

Vitejește ai călcat pre vrășmașul înțelepte, pre carele a-l sfărâmà întărește-ne și pre noi, cu rugăciunile tale Nicolae, cari ne-am îmbogățit cu tine dumnezeescul apărător.

Celace ai fost adevărat arhiereu al mirelor, umple de mireazmă simțirile sufletului nostru părinte, izgonind pururea patimile cele împuținate, și vătămătoare.

A Născătoarei.

Măriri ți-a făcut Christos ție Preacurată, pre carele roagă-l pururea, ca să mărească întru mine milele sale cele bogate, de Dumnezeu dăruită.

Peasna 7. Irmosul.

Cuptor gândit te înțelegem credincioșii pre tine Născătoare de Dumnezeu: Că precum a mântuit pre cei trei tineri, cel preaînălțat, și pre mine tot omul în pântecile tău m'a înoit, Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Izvorul vieții Iisus Domnul fiind, pre învățăcei i-a slobozit ca pre niște izvoară, adăpând cu apele cunoștinței de Dumnezeu toată partea cea de supt soare, și cântând: Dumnezeul părinților cel lăudat și preamărit.

Foc gândit în inimi purtând pre dumnezeescul dar al lui Christos, ați ars învățăcei materia nedumnezeirii: Pentru aceea ardeți patimile mele cele materielnice ale aceluia ce strig: Dumnezeul părinților, cel lăudat și preamărit.

De munca focului izbăvește-mă Dumnezeule pentru rugăciunile măriților tăi învățăcei, și să nu mă lapezi dela fața ta, pre celace strig întru pocăință: Dumnezeul părinților, cel lăudat și preamărit.

A Născătoarei.

Din păcate și din patimile cele făcătoare de stricăciune te-ai născut din maica cea dumnezeească, dăruind nestricăciune tuturor celorce cântă: Dumnezeul părinților, cel lăudat și preamărit.

Alt Irmos. Celace în cuptor:

Cu întăritoarea rugăciunea ta înțelepte întărește cu tărie și starea inimii mele pe peatra prealuminatelor poruncilor lui Dumnezeu, și mă mântuește nerăsturnat din meșteșugirile cele vătămătoare ale vrășmașului începătorului răutății.

Deslegare de greșale dă-ne nouă, și de ispite ce vin asupră-ne sfinte Nicolae, celce ești folositor tuturor credincioșilor, și temelia arhiereilor.

Eu sunt sluga cea vicleană, ce am ascuns talantul, care am luat să-l lucrez bunule și mă tem de judecata cea de acolo, la care Dumnezeule al tuturor să nu mă osândești.

A Născătoarei.

Pre tine, ceeace ești cu totul sfântă fără prihană Curată, robii tăi totdeauna ziua și noaptea te rugăm cu cuget sdrobit, izbăvire de multe păcate dă-ne nouă ceeace ești bună.

Peasna 8. Irmosul.

In cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare cu podoaba buneicredințe, mai curat decât aurul au strălucit grăind: binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Ca pre niște raze soarele cel mare v'a tins în toată lumea pre voi apostoli luminând pre credincioșii ceice strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Ca niște păstori cuvântători fiind, ca niște miei ai păstorului, ca niște oi ale mielului și izbăvitorului nostru Dumnezeu, văzător de Dumnezeu apostoli, rugați-vă neîncetat, ca să mă izbăvesc de lupul cel gândit, și de partea caprelor cea cu durere.

Suflete ticăloase suspină și strigă Domnului, greșit-am mai mult decât toți, și am nelegiuit cumplit, curățește-mă și mă mântuește, ca pre curva, ca pre vameșul, și ca pre tâlharul îndurate: Pentru rugăciunile apostolilor cele bine primite.

A Născătoarei.

Cu îngerii Maică a lui Dumnezeu, și cu apostolii, și cu mucenicii, și cu prorocii roagă pe Christos, să mântuească pre ceice strigă: Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Alt Irmos.

De carele se spăimântează:

Stând pre muntele dumnezeeștilor fapte bune, cunoscut marginilor te-ai văzut, cu arătările înaltelor minuni Nicolae: Pentru aceea toată limba te cinstește în veci.

Gustând cuvioase din dumnezeeasca dulceață, ai urît amărăciunea a tot felul de dulceți, din care pre noi ne izbăvește rugând pre Christos, să înceteze primejdiile ce se scoală asupra noastră.

Ca un stâlp neclătit, și întărire credincioșilor, pre mine celce pururea mă clătesc de răutățile vieții, și de amenințările dracilor, întărește-mă preafericite Nicolae, cu rugăciunile tale.

A Născătoarei.

Tămăduește patimile inimei mele, rogu-mă Fecioară, ceea ce ai născut pre Christos doftorul tuturor, și părții drepților părtaș mă arată, rugând pre Christos.

Peasna 9. Irmosul.

Chipul Curatei nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc rămânând nears, și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat.

Dumnezeești și luminoase făclii ale sfântului Duh arătându-vă fericiților, toată lumea o ați luminat cu strălucirile cinstitei și preaînțeleptei propoveduiri, împuținând întunerecul idolilor.

Dumnezeești vițe ale viei cei gândite fiind, dumnezeești struguri ați odrăslit, izvorând vinul cel de mântuire, măriți apostoli. Pentru aceea izbăviți-mă de beția dulceților.

Mă cutremur ticălosul, gândind de înfricoșata aceea judecată a ta Christoase al meu, că cu fapte de rușine și spurcate acum sunt înfășurat, și mai nainte de judecată sunt osândit: Pentru aceea miluește-mă, pentru rugăciunile apostolilor tăi.

A Născătoarei.

Însăți ai îndumnezeit pre oameni, născând pre cuvântul întrupat, pre carele roagă-l, cu apostolii și cu mucenicii, Preasfântă Fecioară, dumnezeească mireasă, pentru noi ceice cu credință te fericim și te cinstim.

Alt Irmos.

Pre norul cel purtător:

Ca pre un Ierarh al lui Christos, și ca pre o stea de lumină strălucitoare, ca pre un însuți de minuni făcător, ca pre un izvor de tămăduiri, ca pre un ajutor în scârbe, ca pre un prea ferbinte solitor al celorce te chiamă pre tine întru nevoi pă-

rinte, cu sfințite cântări te lăudăm.

Pre tine marele păstor și următor întru toate al începătorului păstorilor Christoase cu deadinsul te rugăm, dintru înălțimile cele sfințite Nicolae, paște pre robii tăi, izbăvindu-i pururea de toate greutățile vieții.

Acum sfârșitul se apropie, ce te lenevești o suflete al meu; Ce nu te sârguești a slujì cu plăcere lui Dumnezeu; Grăbește, deșteaptă-te de acum înainte, și strigă: iubitorule de oameni miluește-mă, pentru rugăciunile lui Nicolae, îndreptând vieața mea întru bunătăți.

A Născătoarei.

Ceeace ai născut lumina cea dumnezeească, pre mine celce sunt întunecat cu toate meșteșugirile vrășmașului, și întru lene viețuesc, și mâniu pe Dumnezeu, luminează-mă ceeace ești cu totul fără prihană, povățuindu-mă spre lucruri bune, ca ceeace ești pricina tuturor bunătăților.

Svetilna, la sfârșitul cărții.

LA STIHOAVNA HVALITELOR.

Stihiri Apostolești. Glas 1.

Alăuta apostolilor cea preabine întocmită, mișcându-se de Duhul Sfânt, a surpat jertfele urîților draci, și propoveduind pre unul Domnul, pre neamuri a izbăvit din răutatea idolească, și le-a învățat a se închinà Treimei ceii de o ființă.

Pre Petru și pre Pavel cu un glas să-i lăudăm, pre Luca, pre Mateiu, pre Marcu, pre Ioan, pre Andreiu, pre Toma, pre Bartolomeiu, pre Simon Cananitul, pre Iacob, pre Filipp, și pre toată ciata învățăceilor după vrednicie să o lăudăm.

Veseliți-vă mucenicilor întru Domnul, că cu bună luptă v'ați nevoit, împăraților v'ați împotrivit, și pre tirani i-ați biruit, de foc și de sabie, și de sălbatecile fiară, care vă mâncà trupurile, nu v'ați înfricoșat, lui Christos dimpreună cu îngerii cântare înălțând, din ceruri cununi ați luat, rugați-vă să dăruiască lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Ceeace ești bucuria:

Prorocește pre Fecioara să o lăudăm, năstrapă de aur a mannei, rug nears, și masă, și scaun, sfeșnic de aur, carele ține făclia, și munte netăiat, și chivot al sfințeniei, și ușă a lui Dumnezeu.

JOI. — FERICIRILE.

Prin mâncare a scos vrășmașul pre Adam din raiu, iară Christos prin cruce pre tâlharul l-a băgat într'ânsul, carele strigà: Pomenește-mă când vei venì întru împărăția ta.

Ceice ați luminat marginile lumii cu Dumnezeeștile raze ale dogmelor voastre, și întunerecul relei păgânătăți ați risipit, și cătră lumina cea neapusă mutându-vă, pururea vă fericiți.

Pre înțelepciunea cea ipostatnică a Tatălui având-o, învățăcei ai lui Christos, carea v'au înțelepțit pre voi pre toți, cu îndrăsneala propoveduirii voastre lumea o ați luminat, și către dumnezeească cunoștință o ați mutat.

Mucenicina.

Răbdând muncile, ca niște fără de trupuri, pătimitori ai lui Christos, pre toți vrășmașii cei trupești de tot i-ați biruit: Pentru aceea de către toți oamenii pururea vă fericiți.

Mărire:

Treimei să ne închinăm credincioșii, împreună cu Tatăl, Fiiului și Duhului celui viu, Unimei cei nedespărțite și neosebite, și împreună de un scaun, strigând: Sfânt ești Dumnezeule întreit Sfinte.

Și acum: A Născătoarei:

Fericimu-te Preacurată, precum ai prorocit, că pre Dumnezeu ai născut, pre carele l-a propoveduit ciata apostolilor, cu cari cere nouă izbăvire greșalelor, ceeace ești cu totul fără prihană.

Joi seara.

La Doamne strigat-am: Stihirile Crucii.

Glas 1. Podobie.

Ceeace ești bucuria.

Prin lemn de demult strămoșul a gustat moarte, iar acum prin cinstitul lemn tot credinciosul se izbăvește din osânda morții, toată suflarea lăudând, să mărim pre celce cu vrerea s'a răstignit pentru noi, și marginile a luminat.

Impietrit cu inima și cu cugete viclene, desnădăjduit cu totul, și osândit fiind, strig către tine cuvântule al lui Dumnezeu, greșalele cele ascunse, și pornirile cele fără de rânduială ale gândurilor mele alinează-le ca un milostiv.

Cu crucea ta Christoase îndurate ne lăudăm, și cu dânsa surpând înșelăciunea vrășmașului, neîncetat te lăudăm mult milostive, că înălțându-te ca un bun de voie pre dânsa, a noastră mântuire ai lucrat în mijlocul pământului.

Alte Stihiri ale preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine prea Sfântă Fecioară te scriu mântuirea mea de-a pururea, întru tine nădăjduesc a mă mântui, drept aceea din toată vătămarea, din stricăciune, și din patimi și din răutatea cea nădăjduită, și mai ales de voirea cea nemilostivă, și iubitoare de argint, răpește-mă.

Pre tine Fecioară stăpână iarăș te chem împotriva acestei patimi a iubirii de argint, că cu adevărat mai mult mă tem de pornirea acesteia, decât de o fiară sălbatecă, căci iubirea de argint scumpindu-se și de mici lucruri, se judecă pentru dânsele.

Născătoare de Dumnezeu, dă-mi virtute tare, ca să mă arăt totdeauna cu preablândă voire și cu bună dragoste către săraci

și streini, și cătră mulțimea lipsiților, și ca să îmbrățișez necâștigarea, carea poate să mă apropie cătră Dumnezeu.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Dacă a văzut Fecioara cea fără prihană pre mielul spânzurat pre cruce, tânguindu-se strigà: Preadulcele meu Fiiu, ce nouă și preamărită vedere este aceasta; Cum celace ții toate cu palma, te-ai pironit pre lemn cu trupul.

LA STIHOAVNA.

Stihirile Crucii. Glas 1.

Crucea s'a înfipt în locul căpățânii, și a înflorit nouă nemurire din izvorul cel pururea curgător al coastei Mântuitorului.

Zid nesurpat este nouă cinstita cruce a Mântuitorului, că întru dânsa nădăjduind, ne mântuim toți. Mucenicina.

Pentru rugăciunile tuturor sfinților doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea ta dăne-o nouă, și ne mântuește pre noi ca un îndurat.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Prealăudaților mucenici.

Gustarea cea amară de demult a lui Adam o ai îndulcit, gustând fiere și oțet, înălțându-te pre lemn preadulcele meu Fiiu ca un osândit cel drept: Pentru aceea pre mine cea otrăvită cu patima ta, îndulcește-mă stăpâne, înviind ca un atotputernic: Fecioara grăià lăcrămând.

Vineri dimineața.

După întâia Stihologie. Sedealne. Glas 1.

Mântuește Doamne poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta, biruință împăratului nostru asupra vrășmașilor dărueste, și cu crucea ta păzește pre poporul tău.

Răstignindu-te tu Christoase, a perit tirănia, și puterea vrășmașului s'a călcat, că nici înger, nici om, ci tu însuți Doamne ne-ai mântuit pre noi, mărire ție.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie:

Mormântul tău:

Celace prin crucea ta pe vrășmași ai biruit Mântuitorule, risipește ca praful eresurile lor, iar cornul cinstitei tale biserici îl înalță, oprește Doamne viforul lor cel pornit asupra noastră, și împacă mulțimile dreptcredincioșilor, cu rugăciunile celeice te-a născut.

După a 2-a Stihologie, Sedealne.

Podobie:

Piatra fiind pecetluită:

Lemnului crucii tale ne închinăm iubitorule de oameni, că pre dânsul pironindu-te, celace ești vieața tuturor, raiul ai deschis tâlharului celuice a venit la tine cu credință mântuitorule, și s'a învrednicit desfătării mărturisindu-se ție, pomenește-mă Doamne. Primește dară, precum pe acela, și pe noi, cari strigăm, greșit-am toți, ci cu milostivirea ta nu ne trece cu vederea.

Podobie: Mormântul tău:

Arma crucii oarecând s'a arătat în războaie binecredinciosului împărat Constantin asupra vrăşmaşilor prin credinţă nebiruită biruinţă, de aceasta se cutremură puterile cele protivnice: Aceasta s'a făcut şi credincioşilor mântuire, şi lui Pavel laudă.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Văzându-te mort şi gol pre lemn, cumplit mă rănesc, şi rărunchii mi-se turbură, Fiiul meu preabunule, şi Dumnezeule atotputernice, cea cu totul fără prihană cu suspinuri strigà, pre carea să o lăudăm, ca pre o maică a Domnului, şi cu credinţă să o mărim.

După a 3-a Stihologie, Sedealne.

Podobie: Mormântul tău:

Pre cruce pironindu-te de voie îndurate, ai îndumnezeit fiinţa noastră cea stricată, şi pre perzătorul de oameni bălaur l-ai omorît, ci întăreşte lumea întru dreaptă credinţă, şi surpă ridicările ereticilor, cu cinstită crucea ta. Mucenicina.

Intru tine lauda nevoinţii, şi vrednicia cununilor, măriţii purtătorii de chinuri s'au îmbrăcat Doamne, că cu răbdarea bătăilor pre cei fărădelege au biruit, şi cu puterea dumnezeească din cer biruinţă au primit: Pentru rugăciunile lor dărueşte-ne Dumnezeule mare milă.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Podobie: Mormântul tău:

Nespurcata mielusa, pre mielul şi păstorul văzându-l pre cruce, ca pre un miel junghiat, obrazul îşi sgărià, şi plângând grăià: O îndrăsneală a spurcaţilor ucigaşi jidovi, şi dumnezeească îndelungă răbdarea ta Fiiul meu, căci voind ai pătimit.

CANONUL CRUCII.

Facerea lui Kir Iosif.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Lui Dumnezeu celuice a ajutat în Egipet lui Moisi, şi printr'ânsul pre Faraon cu toată oastea l-a înecat: Cântare de biruinţă să-i cântăm, că s'a preamărit.

Suferit-ai a pătimì pentru noi, celace eşti cu firea fără patimă, şi cu tâlharii răstigninduse, pre vrăşmaşul cel începător de răutate l-ai omorît cuvântule, şi ai mântuit pre ceice te laudă.

Celace eşti răsăritul răsăriturilor către apusurile firii noastre ceii lăpădate ai venit Iisuse, pre carele soarele văzându-te spânzurat, şi-a strâns lumina. Mucenicina.

Moarte pricinuitoare de vieaţa cea vecinică bine schimbându-o pătimitorilor, cereştii împărăţii v'aţi învrednicit: Pentru aceasta vă măriţi şi vă fericiţi.

Ceice patimilor lui Christos bine aţi urmat, patimile oamenilor le vindecaţi, cu meşteşug doftoresc de taină, şi cu cuvântul goniţi duhurile, sfinţilor mucenici. A Născătoarei.

Ca pre un miel pre Christos spânzurat pre cruce văzându-l

mielușaua, tânguindu-se strigà: Unde a apus frumseța ta îndelung răbdătorule! Fiiule celace ești mainainte fără început.

ALT CANON,

al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Peasna 1. Irmosul acelaș.

Intru noianul relelor, și în viforul patimilor înviforându-mă curată cinstită, chem liniștea ta, mântuește-mă, că ești adăpostirea credincioșilor.

Mainainte curăținduți-se sufletul, cu lumina dumnezeescului Duh în pântece ai primit toată raza Tatălui, drept aceea risipește întunerecul păcatului meu, Fecioară curată.

Pre cortul cel ceresc, și chivotul cel sfânt, întru care Christos a zidit casa sa, și te-a arătat curățitoare, ca pre o mântuire a noastră te mărim.

Tu ești scăparea cea prea tare a neamului omenesc, zid și acoperemânt, și liman, și puternică folositoare întru răutățile vieții, prealăudată de Dumnezeu Născătoare.

Peasna 3. Irmosul.

Să se întărească inima mea întru voia ta Christoase Dumnezeule, carele preste ape ai întărit cerul al doilea, și ai întemeiat pământul preste ape, atotputernice.

Pre cruce ți-ai întins palmele, și dumnezeeștile degete le-ai sângerat, pre Adam lucrul mânilor tale din mâna cea ucigașă izbăvindu-l stăpâne, ca un bun și iubitor de oameni.

In coastă cu sulița te-ai împuns stăpâne, ca să îndreptezi alunecarea coastei, pre lemn te-ai înălțat, ca în rai pre celace de demult s'a primejduit prin rodul lemnului să-l bagi împreună cu tâlharul cel mulțămitor.

Mucenicina.

Pre întăririle bisericii, pre turnurile buneicredințe, pre surpătorii vrășmașului, pre mucenicii Domnului, cu cuget curat, întru cântări să-i lăudăm.

Ca niște dumnezeești vițe fiind ale viei cei gândite mucenicii, struguri au adus arătat, vărsând vinul răbdării, celce veselește inimile tuturor credincioșilor.

A Născătoarei.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Prealăudată Fecioară, carele pre cei stricați cu rodul prin lemnul crucii sale i-au făcut părtași nestricăciunii, cu dumnezeescul dar.

Alt Irmos.

Întărește Doamne biserica ta:

Intru lumina Fiiului tău stăpână risipește negura greșalelor mele cu rugăciunea ta.

Ca ceeace ai adâncimea minunilor, și izvorul tămăduirilor Preacurată, spală toată întinăciunea cea din păcat a sufletului meu.

Negrăitei nașterii tale ne închinăm binecuvântată, chemându-te spre rugăciune: Roagă-te să se izbăvească de toată nevoia ceice te laudă pre tine Preacurată.

Implinire a nădejdilor, și dumnezeesc acoperemânt, folosire, și zid de mântuire pre tine maica cuvântului te-am câștigat, strălucește-mi lumina pocăinții.

Peasna 4. Irmosul.

Auzit-am Doamne auzul tău și m'am temut, înțeles-am lucrurile tale, grăià prorocul, și te-am preamărit iubitorule de oameni.

Dătător de lege drept fiind, cu cei fărădelege te-ai socotit, și pre lemn te-ai spânzurat, făcătorule de bine Doamne, vrând ca să îndreptezi pre toți.

Spăimântatu-s'au puterile îngerești, văzându-te pre tine soare înălțat pre cruce, și stăpâniile întunerecului cu putere biruindu-le.

Mucenicina.

Daruri de tămăduiri din darurile Duhului scoțând mucenicii, cu darul încetează patimile cele stricătoare de suflet ale tuturor.

Lăpădând dormitarea lenevirei purtătorii de chinuri, cu priveghiarea dumnezeeștii credințe, pornirile hiarelor le-au adormit, și bucurându-se au pătimit.

A Născătoarei.

Vai mie Fiiule, cum te văd pre lemn spânzurat și fără dreptate omorît, celace dai vieață tuturor, Fecioara plângând a grăit.

Alt Irmos.

Cunoscut-am atotputernice:

Nerușinată curățitoare pre rugăciunea ta Curată Fecioară toți credincioșii am câștigat.

Pre dumnezeescul cuvânt în pântecele tău negrăit zămislind, naști pre Dumnezeu Mântuitorul neamului nostru.

Zid nebiruit având acoperemântul tău Fecioară, de nevăzuții vrășmași ne izbăvim.

Pre cei căzuți în păcate ridică-i Fecioară binecuvântată, că ești nădejdea credincioșilor.

Peasna 5. Irmosul.

Răsai nouă luminată lumina cea pururea fiitoare, celorce mânecăm către judecățile poruncilor tale, stăpâne iubitorule de oameni, Christoase Dumnezeul nostru.

Pre cruce cu trupul înălțându-te, ai chemat neamurile, care nu te știà pre tine, judecătorule al tuturor către cunoștința ta, unule preamilostive Christoase Dumnezeul nostru.

Stând tu la nedreptul divan, drepte Doamne, s'a îndreptat Adam, cel mainainte osândit, și strigà: Mărire răstignirii tale îndelung răbdătorule Doamne.

Mucenicina.

Ca un raiu de Dumnezeu sădit mucenici v'ați arătat, patimi cinstite ca niște flori cu bun miros agonisind, cu care se umple de bună mireazmă tot sufletul credincioșilor.

Să lăudăm pre mucenicii Domnului, pre pomii cei prea bine înfloriți și prearoditori ai credinței, cari au înflorit roada cea nemuritoare, și rădăcinile răutății le-au smuls.

A Născătoarei.

Toiagul cel cinstit, carele a odrăslit ramura cea nevestejită, dacă o a văzut pre lemn înălțată, a strigat: Stăpâne, să nu mă arăți fără de Fiu.

Alt Irmos.

De noapte mânecă:

Pre tine pururea Fecioară, ceea ce ești puternică sprijineală în ispite, în năcazuri și în cumplite păcate, să te aflăm ajutorire în bună vreme.

Pre tine ceeace ai născut mai presus de fire pre ziditorul a toate, și ai rămas Fecioară, pururea te laudă oștile îngerești, Născătoare de Dumnezeu.

Cu izvorul tămăduirilor tale, și cu curgerile minunilor tale, spală-mi spurcăciunea, carea din păcate s'a lipit de mine, ceeace ești cu totul fără prihană.

Pre curățirea sufletelor noastre în pântece zămislindu-o Curată, ai născut mântuirea celor ce cu dreaptă credință te măresc Născătoare de Dumnezeu.

Peasna 6. Irmosul.

Pre prorocul l-ai mântuit din chit iubitorule de oameni, și pre mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Celace ești mai presus decât toată cinstea, ocară ai răbdat, răstignindu-te pre cruce, vrând să cinstești pre oameni.

Bătut fiind cu trestia, mi-ai iscălit iertare mie celui robit de amăjitorul, Christoase Dumnezeul nostru. Mucenicina.

Prin durerile pătimirii la răpausul cel fără durere ați trecut sfinților, și negrăitei bucurii v'ați învrednicit.

Aprinsu-v'ați cu cărbunii dragostei lui Christos, pentru aceea cu focul împreunându-vă, nearși ați rămas fericiților.

A Născătoarei.

După naștere ca și mai nainte de naștere ai rămas, ceeace ești cu totul fără prihană, că ai născut pre Dumnezeu, carele prin lemn a mântuit pre om.

Alt Irmos.

Impreună cu Iona strigăm:

Sdrobirile patimilor mele cele cu durere stăpână tămăduește-le cu legătura rugăciunii tale și-mi dărueste sănătate.

Tot zămislit fiind în multe necuviosii, și cu mintea robit în multe păcate, la acopereamântul tău năzuesc, mântuește-mă.

Toți cu neîndoită credință te rugăm, Preacurată Fecioară, ca să ne dăruești deslegare greșalelor, ca ceeace ești maică a lui Dumnezeu.

Ca ceeace te-ai arătat căruță soarelui celui înțelegător cu totul fără prihană, luminează-ne pre noi ceice dormim în noaptea necunoștinții. Peasna 7. Irmosul.

Cuptorul Mântuitorule se răcorià, iar tinerii dănțuind cântau: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Răstignindu-te, zidirea ai clătit, omorându-te, pre șarpele l-ai omorît: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Adăpatu-s'a cu fiere îndelung răbdătorul, izvorând mie celui lipsit de dulceața raiului, dulceață de mântuire prin dulceața mâncării. Mucenicina.

Mucenicii cu unghi de fier fiind strujiți, grăsimea muriciunii o au lăpădat, și dumnezeeasca podoabă dela Dumnezeu au luat.

Cu patimile Preacuratei patimi a lui Christos urmând, buni biruitori mucenici, bătăile vrășmașilor lesne le-ați suferit.

A Născătoarei.

Văzând pre Domnul răstignit, cea fără prihană Născătoarea de Dumnezeu grăià: Vai mie Fiiule, cum mori, vieața, și nădejdea credincioșilor.

Alt Irmos.

Celace te-ai arătat în rug:

Intru ispite ajutătoare, în primejdii mântuire, stăpână știindu-te, cu credință strigăm: Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Ca ceeace ai născut pre dătătorul de vieață Născătoare de Dumnezeu, învie-ază-mă pre mine cel omorît de cumplite păcate, ca să strig: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Din tine Dumnezeu ieșind, a izbăvit firea din blăstăm și a tămăduit durerile tuturor: Binecuvântat este rodul pântecelui tău Preacurată.

Bucură-te bucuria credincioșilor, și izbăvirea întristării, bucură-te curățitoarea tuturor celorce strigă cu credință: Bine ești cuvântată Născătoare de Dumnezeu, Preacurată, Prealăudată. Peasna 8. Irmosul.

Pre celce a mântuit în cuptor pre tinerii cei cuvântători de cântare, și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet întru răcoreală l-a schimbat, pre Christos Dumnezeu lăudați și-l preaînălțați întru toți vecii.

Când te-ai pironit pre cruce Mântuitorule, zidirea s'a clătit, soarele și-a ascuns razele, și pietrile s'au despicat, și iadul s'a golit Mântuitorule, neputând suferì puterea ta.

Pentru osânda celor lăpădați osândă ai suferit, pentru cel ce a pătimit goliciune gol pre lemn te-ai spânzurat îndurate. Mare este stăpânirea ta, și iubirea de oameni. Mucenicina.

Ceice sunt cu cei fără de trupuri împreună lucrători, ostașii lui Christos, cu crucea ca cu o platoșă îmbrăcându-se, către luptătorul cel împotrivă s'au oștit, și pre acesta cu frumoasele lor picioare l-au călcat.

Stând în mijlocul divanurilor legați vitejii mucenici, și fiind lipsiți de mădulări, au sfărâmat zăvoarăle înșelăciunii, și jertfele dracilor, și capiștile au răsipit. A Născătoarei.

Ceeace este mai înaltă decât ceriurile, văzând pre Christos cel unul preaînalt înălțat pre lemn, și surpând înălțările vrășmașului, cu mare glas îl laudă.

Alt Irmos.

Cântarea celor fără de trup:

Imblânzește pre milostivul Dumnezeu și cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, pentru ceice cu credință strigă fără tăcere: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Curățire având rugăciunea ta Născătoare de Dumnezeu, noi cei cufundați întru adâncul greșalelor strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Pre tine scăpare întru primejdii, și împreună oștitoare și folositoare toți câștigându-te strigăm: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Negura cumplitelor valuri mă turbură, pentru aceasta năzuesc către limanul rugăciunii tale strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul. Peasna 9. Irmosul.

Pre tine rugul cel nears, carea te-a văzut Moisi, și scară însuflețită, pre carea te-a văzut Iacob, și ușe cerească, prin carea a trecut însuș Christos Dumnezeul nostru, cu cântări Maică Preacurată te mărim.

O cum poporul cel neplecat dă la cruce pre însuș cel îndelung răbdător, carele de voie a sărăcit, și patimă a primit, și nepătimirii pricinuitor s'a făcut tuturor celor alunecați din Adam.

Răstignire necinstită ai primit Christoase cu trupul, vrând să cinstești pre omul cel necinstit cu necuvântătoarele patimi și podoaba cea dintâi o a pierdut, Mărire îndurării tale ceii mai presus de minte.

Mucenicina.

Celace ești soarele cel neapus Christoase pre ceice au mânecat către tine, și întunerecul muncilor l-au trecut cu voia ta, povățuește-i către lumina negrăitei tale Măriri, și a strălucirii, și ne luminează și pre noi cu rugăciunile sfinților.

Ceata sfinților mucenici mulțimi de vrășmași gândiți au biruit, și s'au împreunat cu mulțimile sfintelor puteri, și mulțimi de patimi ale sufletelor noastre cu voia cea atotlucrătoare tămăduesc. A Născătoarei.

Fecioară cu lumina luminii ceii ce a răsărit din tine cu trup mintea mea o strălucește, și inima mea o luminează, gonind întunerecul păcatului, și toată fața lenei mele izgonindu-o.

Alt Irmos, acelaș.

Stăpână, ceeace ai mulțime de milostiviri, și bogate îndurări, tămăduește-mi patimile și ranele, și durerile trupului, ca după datorie să te măresc.

Pre tine ceeace ai zămislit în pântece pre cuvântul Tatălui, și l-ai născut mai presus de fire, și Fecioară ai rămas Preacurată, cu mulțămită te măresc grăind: Bucură-te ajutătoarea păcătoșilor.

Singură ești nerătăcită, povățuitoarea credincioșilor, și cale de mântuire, carea duce drept către împărăția cea cu adevărat cerească, Curată nădejdea sufletelor noastre.

Tu ai lucrat nouă spicul cel ceresc, ceeace ești cu totul fără prihană, și te rogi deapururea, și mântuești din năcazuri și din primejdii, și dai curățire păcatelor tuturor celorce te laudă.

Svetilna, la sfârșitul cărții.

LA STIHOAVNA HVALITELOR.

Stihirile Crucii. Glas 1.

Pre tine celace pre lemn te-ai pironit cu trupul, și nouă vieață ne-ai dăruit, ca pre Mântuitorul și stăpânul te lăudăm neîncetat.

Prin crucea ta Christoase o turmă s'a făcut a îngerilor și a oamenilor și o adunare, ceriul și pământul se veselesc, Doamne mărire ție.

Mucenicina

Pre purtătorii de chinuri ai lui Christos veniți popoare toți să-i cinstim cu cântări și cu laude duhovnicești, pre luminătorii lumii, și propoveduitorii credinței, pre izvorul cel pururea curgător, dintru carele izvoresc credincioșilor tămăduiri. Cu rugăciunile lor Christoase Dumnezeul nostru pace lumii tale dăruește, și sufletelor noastre mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Podobie: Prealăudaților mucenici:

Înălțatu-te-ai pre cruce îndurate, ca un miel fără de răutate, de voie junghiindu-te, Fiiule preadulce, cu tânguire strigà mielușaua cea neîntinată, văzând pre Domnul pre lemn, iară eu mă arz cu inima și mă rănesc, ci laud mila ta cea nemăsurată.

VINERI. — FERICIRILE.

Prin mâncare a scos vrășmașul pre Adam din raiu, iară prin cruce pre tâlharul l-a băgat Christos într'ânsul, carele a strigat: Pomenește-mă, când vei venì întru împărăția ta.

Răstignindu-te celace ești fără de păcate, păcatele tuturor le-ai ridicat Christoase, și împungându-te în coastă, râuri de mântuire ai izvorît de sânge și de apă, zidind de-a doua oară pre cei sfărâmați prin stricăciune.

Pre lemn pironit fiind de voie, Iisuse Dumnezeule, toată înțelegerea cea pătimașă a lui Adam o ai despironit îndurate, iar cu cinstitele rane mulțimea dracilor o ai rănit.

Mucenicina.

Ceice ați urmat patimilor, celuia ce de voie a pătimit cu trupul, măriților mucenici, patimile cele anevoie de vindecat potoliți pururea, și boalele oamenilor le izgoniți, cu puterea Duhului. Mărire:

Intocmai puternică de o cinste pre tine Treime te numim, pre Dumnezeu Tatăl cel fără de început, și pre Fiiul, și pre Duhul sfânt, pre o dumneze-

ească începătorie în trei Ipostasuri cu credință mărindu-te.

Și acum: A Născătoarei:

Dacă te-a văzut pre cruce pironit Christoase Dumnezeule ceeace te-a născut cu trup, plângând grăià: Ce ți-a răsplătit o Fiiul meu adunarea cea nemulțămitoare.

Vineri seara.

La Doamne strigat-am: Stihirile sfântului dela Mineiu, pe 6. Iară de nu va fi Mineiu, să se zică aceasta:

Glas 1. Podobie: Prealăudaților mucenici:

Prin mâncarea din pom am murit oarecând cu sfatul șarpelui înălțându-mă, și izgonit din dumnezeească Mărirea ta m'am făcut eu ticălosul, pentru aceea m'am omorît de păcat, miselul; Deci, iubitorule de oameni, tu ca un singur lesne spre împăcare fă-mă al raiului locuitor.

Toate părăsindu-le suflete, gândește la ciasul tău cel de pre urmă, și ia aminte de sineți spre ieșire gătindu-te, ca nu cândva, venind moartea fără de veste, să te cuprindă aflându-te negătit: Deci te roagă Domnului pururea priveghind, și lăcrămează.

Dumnezeule, celace ești fără de început cu dumnezeeasca ta putere omoară cugetul patimilor ce mă supără, și necuvioasele mele mișcări potolește-le ca un milostiv, dându-mi iertare greșalelor ca un lesne împăciuit și ca un îndurat și iubitor de oameni, pentru bogăția bunătății tale.

Altele, ale preasfintei de Dumnezeu Născătoare, asemenea.

Sfântă dumnezeească mireasă pre mine curat, smerit, și cucernic, blând, lin împodobit, drept și cuvios, adevărat viteaz, înțelept, îndelung răbdător, bun îndurător, și întreg, neîntinat, fără prihană și fără spurcăciune mă fă, și lângă acestea și părtaș raiului.

Aprindere m'am făcut a desmierdării ceii urîte, izvoditor al greșalelor, și dascăl al patimilor, povățuitor al poftelor, pricinuitor al curviei, sfătuitor al cumplitei nestâmpărări, și încă și de gândirea acestora mă îndulcesc, ci tu Preacurată, izbăvește-mă de toată pierzarea.

Cumplit mă turbură apele cele rele ale păcatului, durerile iadului mă încunjură, și cursa cea sufletească a morții mă întimpină, deci cătră tine stăpână milostivă strig cu durere din inimă: Grăbește acum de mă răpește din moartea desnădăjduirii și din iadul pierzării.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Pre ceeace este Mărirea a toată lumea, carea din oameni a răsărit și pre stăpânul a născut, ușa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm, cântarea celor fără de trupuri și podoaba credincioșilor, că aceea s'a arătat ceriu și biserică dumnezeirii: Aceea păretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat, pace a adus,

și împărăția a deschis: Deci pre aceasta avându-o tărie credinței, apărător avem pre Domnul, ce s'a născut dintr'ânsa. Îndrăznească dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu: Că acesta va biruì pre vrășmași, ca un atotputernic.

LA STIHOAVNA.

Stihiri mucenicești.

Mărturisirea voastră sfinților, cea din priveliște, a înfricoșat puterea dracilor, și din înșelăciune pre oameni i-a slobozit, pentru aceasta și tăinduvi-se capetele, ați strigat: Să fie Doamne jertfa sufletelor noastre bine primită înaintea ta, că pre tine iubindu-te, am defăimat vremelnica vieață, iubitorule de oameni.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi:

O cât este de bună neguțătoria voastră sfinților, că sângiurile v'ați dat, și ceriurile ați moștenit, și în vreme trecătoare pătimind, în veci vă bucurați, cu adevărat bună este neguțătoria voastră, că lăsând cele stricăcioase, cele nestricăcioase ați luat, și împreună cu îngerii dănțuind, lăudați neîncetat pre Treimea cea de o ființă.

Stih: Sfinților celor de pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale:

Prealăudaților mucenici, pre voi pământul nu v'a ascuns, ci ceriul v'a primit, deschisu-s'au vouă ușile raiului, și înlăuntru fiind, de pomul vieții vă îndulciți: Rugați-vă lui Christos, să dăruească sufletelor noastre pace și mare milă.

Al morților.

Stih: Fericiți sunt, pre cari i-ai ales, și i-ai primit Doamne:

Care desfătare a vieții rămâne neîmpărtășită de întristare? sau care mărire stă pre pământ neschimbată? Toate sunt mai trecătoare decât umbra, toate mai înșelătoare decât visurile, o clipeală, și pre acestea toate moartea le apucă: Ci întru lumina feții tale Christoase, și întru îndulcirea frumseții tale pre care i-ai ales, îi odihnește ca un iubitor de oameni.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Bucură-te dela noi sfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace ești odorul cel cinstit a toată lumea, făclia cea nestinsă, lăcașul celui neîncăput, biserica cea nerisipită: Bucură-te din carea s'a născut mielul, celce ridică păcatul lumii.

Sâmbătă dimineața.

După întâia Stihologie, Sedealne, Mucenicina.
Glas 1. Podobie:

Piatra fiind pecetluită:

Ca niște ostași buni cu un cuget crezând, de îngrozirile tiranilor neînfricoșindu-vă sfinților, cu osârdie ați venit la Christos, ridicând cinstita cruce, și săvârșind alergarea, ați luat din ceriu biruința: Mărire celuice v'a întărit pre voi: Mărire celuice v'a încununat: Mărire celuice lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Pentru durerile sfinților, cari pentru tine au pătimit, milostivește-te Doamne, și toate durerile noastre tămăduește-le, iubitorule de oameni, rugămu-ne.

Podobie: Mormântul tău:

Pre mucenicii lui Christos toți să-i rugăm, și cu dragoste să ne apropiem cătră dânșii, și cu credință, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră, aceștia izvorăsc darul tămăduirilor, aceștia izgonesc taberile dracilor, ca niște păzitori ai credinței.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Gavriil zicând ție Fecioară bucură-te: Impreună cu glasul s'a întrupat stăpânul tuturor întru tine sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David: Arătatu-te-ai mai desfătată decât ceriurile, purtând pre ziditorul tău: Mărire celuice s'a sălășluit întru tine: Mărire celuice a ieșit din tine: Mărire celuice ne-a slobozit pre noi prin nașterea ta.

După a doua Stihologie. Sedealne, Mucenicina, și ale morților.

Intru tine lauda nevoinții, și vrednicia cununilor, măriții purtători de chinuri s'au îmbrăcat Doamne, că cu răbdarea bătăilor au biruit pre cei fărădelege, și cu Dumnezeească putere din cer biruință au primit: Pentru rugăciunile lor dăruește-ne nouă mila ta cea mare.

Stăpânirea morții Christoase surpându-o, nestricăciune pământenilor ai izvorît, și ceice cred întru tine, nu mor, ci viețuesc întru tine. Drept aceea odihnește Doamne sufletele robilor tăi, și-i așază cu sfinții tăi. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, dăruind lor milele tale.

Podobie: Mormântul tău:

In loc luminos, în ciata dreptilor, odihnește Mântuitorule pre cei mutați la tine, că spre tine și-au pus nădejdile iubitorule de oameni, primește rugăciune, pentru părinți, și fii, a cărora săvârșim pomenirea, și-i îndreptează ca celce ești mult milostiv.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Minunea minunilor întru tine, ceeace ești cu daruri dăruită, văzând zidirea se bucură, că ai zemislit fără sământă, și ai născut negrăit pre celace începătoriile cetelor îngerești a-l vedeà nu pot, pre acesta roagă-l Născătoare de Dumnezeu pentru sufletele noastre.

CANONUL

Prorocilor, și al mucenicilor.

Peasna 1. Glas 1. Irmosul.

Dreapta ta cea purtătoare de biruință cu dumnezeească cuviință întru tărie s'a preamărit. Că aceea nemuritorule ca o puternică a toate pre protivnici a sdrobit, Israiltenilor prin adânc cale nouă făcând.

Mânilor prorocilor te-ai asemănat, celace ții cu mâna ta marginile, pentru rugăciunile acestora rupe zapisul păcatelor mele cuvântule, și mă răpește din mânile vrășmașului.

Proroceşte făcându-vă mintea voastră primitoare de dumnezeeştile străluciri, v'aţi făcut lumină, propoveduind pre răsăritul cel gândit, măriţi proroci, luminătorii sufletelor noastre.

Mucenicina.

Cu sângiurile voastre cele mucenicesti fericiţilor, uscând noianul mulţimei dumnezeilor, uscaţi râurile fărădelegilor noastre cu dumnezeeştile ploi ale sfinţitelor voastre rugăciuni.

Norule cel luminos al purtătorilor de chinuri roagă pre soarele celce a strălucit din norul Fecioara, ca să izgonească norii cei întunecaţi ai inimilor noastre, şi de geena să ne izbăvească.

A Născătoarei.

Pre mine celce pururea mă alunec cu mintea, şi cu gânduri rele sunt tras şi amăgit, şi nebuneşte cu totul m'am făcut rob vrăşmaşilor, Stăpână nu mă trece cu vederea.

ALT CANON,

al morţilor. Al căruia acrostihul.

Cu credinţă răposaţilor întâia cântare aducem.

Peasna 1. Irmosul acelaş.

Nemuritorule, celace cu moartea ta ai sfărâmat porţile şi zăvoarele morţii, deschide stăpâne celor adormiţi uşile nemurirei ceii mai presus de minte, pentru rugăciunile mucenicilor tăi.

Ca să ne învrednicim dumnezeeştii vieţii tale, te-ai pogorît la moarte, şi prăpădind vistieriile ei, pre noi de acolo ne-ai tras, şi acum dătătorule de vieaţă, pre cei mutaţi odihneşte-i.

Tu stricăciunea şi moartea mea luându-o, în nestricăciune o ai îmbrăcat, şi cătră petrecerea cea fără de sfârşit, şi fericită, o ai înălţat, unde ca un îndurat pre ceice i-ai primit odihneşte-i.

A Născătoarei.

Pre ceeace a născut pre Dumnezeu cuvântul cel din Dumnezeu, să o lăudăm credincioşii, că aceasta Preacurată s'a făcut cale de vieaţă celor morţi: Pre carea ca pre primitoarea de Dumnezeu, şi de Dumnezeu Născătoarea o mărim.

Peasna 3. Irmosul.

Insuţi celace ştii neputinţa firii omeneşti, şi cu milostivire te-ai închipuit într'ânsa, încinge-mă cu puterea de sus, ca să strig ţie: Sfântă este biserica cea însufleţită, a Preacuratei Mărirei tale iubitorule de oameni.

Lăcaşuri ale Duhului făcându-vă înţelepţilor proroci, prealuminat aţi arătat pogorîrea cea cătră noi a cuvântului. Pentru aceasta rugaţi-vă, să se dăruiască luminare şi milă celorce cu credinţă vă cinstesc.

In lespezile inimilor voastre înţelepţilor legea cea mântuitoare scrisă cu credinţă aţi avut, pentru aceasta de Dumnezeu grăitorilor proroci pre mine cel rău biruit de legea păcatului izbăviţi-mă cu dumnezeeştile voastre rugăciuni.

Mucenicina.

Intărâtarea cea păgânească a tiranilor, vitejește o ați sdrobit, înălțându-vă cătră Dumnezeu mucenici, pentru aceasta strig: Cu rugăciunile voastre, sdrobiți pre bălaurul ce se trufește și se sumețește asupra mea.

Preamăriților mucenici ceice v'ați făcut părtași dumnezeeștilor pătimiri, și împărăției cei fără de sfârșit ce va să fie, de patimile trupului slobozi-ți-mă, și de geena și de judecată izbăviți-mă cu rugăciunile voastre cele cătră ziditorul.

A Născătoarei.

Ceeace ești lăcaș mai desfătat decât ceriurile pre poporul tău ce se adună în lăcașul tău acesta, ca să te laude, fă-l părtaș lăcașurilor celor nematerialnice, cu ferbinte rugăciunea ta cea cătră Christos, stăpânul tuturor și Domnul, pre carele l-ai născut.

Alt Irmos, acelaș.

Ca celace ești însuți bun, și însuți mult milostiv, pre ceice întru bună credință s'au mutat la tine, întru cerești le lăcașuri îi odihnește, unde este bucuria cea negrăită și desfătarea, unde norul mucenicilor se veselește.

Tu însuți Mântuitorul meu te-ai arătat pre pământ fără de păcat, celace ridici păcatele lumii aceștia ca un îndurat, sufletele celorce s'au mutat cu credință odihnește-le în curțile sfinților tăi, în desfătarea raiului, iubitorule de oameni.

Surpând stăpânirea morții, vieața cea fără de sfârșit tuturor credincioșilor ai izvorît stăpâne, întru aceasta așază-i pre aceștia, ce cu bunăcredință s'au mutat, trecând cu vederea toate greșalele, și iertând păcatele lor nemuritorule.

A Născătoarei.

Fără sămânță ai zămislit Preacurată pre cuvântul cel purrea vecuitor, carele s'a împreunat cu noi trupește, și tăria morții o au deslegat, și vieață a izvorît, și cu milosârdia lui au dăruit morților înviere.

Peasna 4. Irmosul.

Munte umbrit cu darul cel dumnezeesc privindu-te Avvacum, cu ochii cei de departe văzători mainainte a vestit pre sfântul lui Israil ce vrea să iasă din tine, spre mântuirea noastră și înoirea.

Făclii întru Duhul, ce arată pre cuvântul vieții, și luminează plinirile pământului, cu taină v'ați arătat prorocilor, pentru aceea strig: Cu rugăciunile voastre păziți făclia sufletului meu neadormită.

Ca niște râuri arătându-vă pline de ape curgătoare de vieață ale Duhului, și pământul adăpându-l, dumnezeești proroci, inima mea cea topită de uscăciune răcoriți-o pre aceasta, prealăudaților. Mucenicina.

Înțeleptilor și prealăudaților mucenici, ceice cu picăturile sângiurilor voastre ați stins cărbunii nedumnezeirii, răcoriți-mă cu roua Duhului, pre mine celace

mă arz de săgeţile vicleanului cele aprinse.

Primind rugăciunile mucenicilor ce s'au nevoit pentru tine Christoase al meu, şi pre vrăşmaşul au biruit, răpeşte-mă ca un bun dela văzuţii şi nevăzuţii vrăşmaşi, cari pururea caută să mă omoare.

A Născătoarei.

Lăcaş al mărirei pre tine curată ştiindu-te, în biserica ta cea cinstită adunându-ne cu credinţă, cu dumnezeească cuviinţă cerem ajutorul tău Curată Fecioară, şi cu cinstită rugăciune ne mântuim.

Alt Irmos, acelaş.

Omorând iadul, cu nebiruită puterea ta celce unul te-ai socotit între cei morţi slobod Christoase, slobozeşte sufletele celor bine credincioşi de osânda cea dintru dânsul, pentru rugăciunile sfinţilor mucenici.

Celace ca un stăpân eşti vrednic, în locul tuturor pre cei din Adam i-ai primit răsplătire şi preţ pentru junghierea ta. Drept aceea ne rugăm îndurărilor tale, pre cei mutaţi odihneşte-i, dăruindu-le iertare greşalelor.

Primit-ai Mântuitorule punere în mormânt, şi pre pământenii cei morţi ce erau osândiţi a lăcuì în mormânturi, i-ai înviat: Şi acum vieţii cei pururea vecuitoare, pre cei mutaţi învredniceşte-i ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei.

Mântuitu-s'a neamul omenesc prin naşterea ta, că tu ai născut nouă vieaţa cea ipostatnică, carea lucrează pierdere morţii, şi întoarce către vieaţă Născătoare de Dumnezeu cu totul fără prihană stăpână.

Peasna 6. Irmosul.

Celace ai luminat cu luminarea venirii tale Christoase, şi ai strălucit cu crucea ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţii dumnezeirii tale inimile celorce te laudă cu dreaptă-credinţă.

Preamăriţilor proroci ai lui Dumnezeu, carii cu bună credinţă aţi strălucit în umbra legii, şi lumina dumnezeescului dar o aţi vestit, izbăviţi-mă din umbra păcatului celui purtător de moarte.

Către Dumnezeu de noapte mânecând, de Dumnezeu strălucite Isaio, te-ai luminat, şi lumină ai fost: Pentru aceasta mă rog ţie, pre întunecata mea inimă luminează-o cu rugăciunile tale.

Mucenicina.

Intinzându-vă, şi trupul cu cazne sdrobindu-vă, prealăudaţilor purtători de chinuri, cu ale voastre mădulări aţi mărit pre Dumnezeu. Pre carele rugaţi-l fericiţilor, ca şi eu să câştig Mărirea cea dumnezească.

Cuvântule al lui Dumnezeu preabunule, învredniceşte-mă a zemislì în pântecele cugetului meu frica ta, şi a naşte Duhul

mântuirii tale pentru mucenicii tăi, care cu totul te-au iubit.

A Născătoarei.

Pre tine Fecioară cunoscându-te Maică, a celuice cu vrerea sa toate le-a făcut, la biserica ta năzuim, întru dânsa cerând, ca prin rugăciunea ta să câștigăm deslegare greșalelor.

Alt Irmos, acelaș.

Vindecând veninul morții, moarte ai primit, și boldul morții l-ai tâmpit, deci însuți odihnește pre ceice mainainte i-ai luat, dătătorule de vieață, cu rugăciunile mucenicilor.

Celace ai slobozit pre oameni din omorîre și din stricăciune, Duhurile celorce s'au mutat cu credință așază-le în corturile sfinților tăi, de unde a fugit toată întristarea, și veselia s'a sădit.

De vreme ce ai deschis raiul celui răstignit împreună cu tine stăpâne, primește acum sufletele celorce cu credință s'au mutat la tine, dându-le a se sălășlui în biserica celor întâi născuți.

A Născătoarei.

Izbăvind pre ceice au spre tine angira nădejdii, cătră limanul dumnezeeștii voi cu milostivire îi povățuește, cu îndrăznirea ta cea de Maică, ceeace ești binecuvântată, și cu totul fără prihană.

Peasna 6. Irmosul.

Incungiuratu-ne-a pre noi adâncul cel dedesupt, și nu este izbăvitor, socotitu-ne-am ca oile junghierii, mântuește pre poporul tău Dumnezeul nostru, că tu ești celor neputincioși tăria și îndreptarea.

Christoase celace ești fără de păcat, pre mine cel primejduit în noianul vieții, și aruncat în chitul păcatului, răpește-mă ca pre Iona din stricăciune, și către limanurile vieții cele prealiniștite mă îndreptează.

Ceata prorocilor te roagă pre tine, carii în lege au strălucit, și ție celui mainainte de lege au slujit Christoase, carele te odihnești întru dânșii, dărueste tuturor deslegare de păcate, ca un milostiv.

Mucenicina.

Incungiurați fiind fericiților cu casne și cu bătăi, de Christos nu v'ați lăpădat. Pentru aceasta pre mine cel încungiurat de asuprelele vrășmașului, cu rugăciunile voastre cele către Dumnezeu, izbăviți-mă.

Cu podoabele chinurilor înfrumsețându-vă, ostași ai lui Christos, către frumsețea tuturor v'ați apropiat, pentru aceasta vă rog, cu dumnezeeștile voastre rugăciuni să împodobiți neînfrumsețarea gândului meu.

A Născătoarei.

Marie lăcașul cel curat al cuvântului, curățește inima mea de patimi, și vas curat al dumnezeescului Duh o săvârșește, ca să te laud și să te măresc pre tine cea cu totul lăudată.

Alt Irmos, acelaș.

Ca un îndurat dărueşte celor răposaţi iertare păcatelor, vecinica desfătare dându-le, unde străluceşte luminarea feţii tale, şi luminează pre purtătorii tăi de chinuri.

Cu sângele cel curs din coasta ta lumea ai slobozit, deci pre cei mutaţi prin credinţă la tine Christoase izbăveşte-i cu puterea patimilor tale, că tu pentru toţi preţ pre tine te-ai dat.

Celace dintâi m'ai zidit cu preacuratele tale mâni, şi Duh mi-ai dăruit, şi cumplit căzând la pământ, iarăş mai frumos m'ai înoit, însuţi acum sufletele celor mutaţi odihneşte-le.

In cămara ta cea purtătoare de lumină a se sălăşlui învredniceşte Doamne, pre ceice prin credinţa cea întru tine au adormit, trecând cu vederea păcatele lor ca un bun şi îndurat, şi mult milostiv. A Născătoarei.

Lăudămu-te pre tine binecuvântată Preacurată, prin carea nouă celor dintru întunerec şi din umbra morţii ne-a răsărit soarele dreptăţii cel neapus, că tu te-ai făcut nouă pricinuitoare de mântuire.

Peasna 7. Irmosul.

Pre tine Născătoare de Dumnezeu cuptor gândit te înţelegem credincioşii, că precum a mântuit cel preaînălţat pre cei trei tineri, şi pre mine tot omul în pântecele tău m'a înoit: Dumnezeul părinţilor cel lăudat, şi preamărit.

Ceata cea preasfinţită a proro-cilor te roagă Doamne, ca să binecuvânţi cu binecuvântări duhovniceşti pre toţi ceice te preamăresc, şi cu laudă îţi strigă: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi preamărit.

Dumnezeeştilor tineri, ceice cu cereasca răcoreală aţi biruit firea focului, izbăviţi-mă din focul cel vecinic pre mine celace cânt, şi cu laudă strig: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi preamărit. Mucenicina.

Pentru biruinţe mucenicesti mărindu-vă, aţi dobândit mărirea lui Dumnezeu, pentru aceea învredniciţi-ne pre noi Mărirei ceii vecinice, mucenici preamăriţi, care cu bună credinţă cântăm: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi preamărit.

Ceice aţi încetat pornirile leilor, cu pornirea cea către Domnul pre bălaurul, celce acum se porneşte asupra noastră, călcaţi-l mucenici, şi mă mântuiţi pre celce strig cu cuget bine credincios: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi preamărit.

A Născătoarei.

Către Domnul cel născut din tine preabună fii mijlocitoare, ca să mă izbăvească din geena, şi din focul cel vecinic, şi împărăţiei cereşti să mă învrednicească pre mine celce strig: Dumnezeul părinţilor cel lăudat şi preamărit.

Alt Irmos, acelaş.

Cu strălucirile Măririi tale ceii Preacurate a se lumină Chri-

stoase, celorce din viforul cel lumesc s'au dus la tine dărueşte-le, pre care şi împreună cu mucenicii a strigà învrednicește-i: Dumnezeul părinților cel lăudat şi preamărit.

Nou Adam cu adevărat făcându-te, ziditorule al lui Adam, însuți blăstămul lui Adam ai pierdut, pentru aceea ne rugăm ție, pre cei mutați odihnește-i în desfătarea raiului Christoase, ca un bun îndurat.

Celace însuți ca un Dumnezeu bun şi milostiv ştii neputința firii noastre, pre toți ceice i-ai mutat îi așează, unde cercetează lumina cea neapusă a feții tale Christoase: Dumnezeul părinților cel preamărit.

A Născătoarei.

Umbrele legii, şi vorbele cele acoperite de demult, cu naşterea ta au trecut Maica lui Dumnezeu, că tu ai răsărit nouă lumina dumnezeescului dar, prin carea ne-am izbăvit de blăstămul cel de demult Preacurată, lăudând pre Dumnezeu cel preamărit. Peasna 8. Irmosul.

In cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit, cântând: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul lăudați, şi-l preaînălțați întru toți vecii.

Ispitindu-vă proroci, şi pentru Christos cu nedreptate izgonindu-vă de ispite şi de munci, izbăviți-ne pre noi care cântăm: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul lăudați, şi-l preaînălțați întru toți vecii.

Ca nişte vase ale dumnezeeştilor daruri, de Dumnezeu grăitorilor proroci, rugați-vă, ca să ne facem şi noi lăcaşuri ale Duhului, care strigăm: Toate lucrurile pre Domnul lăudați, şi-l preaînălțați întru toți vecii.

Mucenicina.

Legându-vă mucenicilor, toată răutatea vrăşmaşului ați deslegat, pentru aceasta pre mine cel ferecat cu păcate, izbăviți-mă înțeleptilor, celce cânt: Toate lucrurile pre Domnul lăudați, şi-l preaînălțați întru toți vecii.

A Născătoarei.

Ceeace ai născut pre dătătorul de lumină Dumnezeu, Fecioară cu totul luminată, luminează ochii inimei mele cu lumina cunoştinții de Dumnezeu, ca să cânt: Toate lucrurile pre Domnul lăudați, şi-l preaînălțați întru toți vecii.

Alt Irmos, acelaş.

Mântuitorule, pentru rugăciunile mucenicilor, pre credincioşii ceice i-ai mutat îndreptându-i prin credință, arată-i stătători de-a dreapta ta, ca să cânte: Binecuvântați toate lucrurile pre Domnul lăudați şi-l preaînălțați întru toți vecii.

Toată întinăciunea robilor tăi celor adormiți spălându-o cu roua iubirii tale de oameni, învredniceşte-i să te laude pre tine cântând: Binecuvântați

toate lucrurile, pre Domnul lăudați și-l preaînălțați întru toți vecii.

Celace ai toată stăpânirea morții, și a vieții, pre cei adormiți întru credință, bine voește să dobândească strălucirea ta, care strigă: Binecuvântați toate lucrurile, pre Domnul lăudați, și-l preaînălțați întru toți vecii. A Născătoarei.

Pricinuitoare a mântuirii, și a petrecerii în veci netrecuți, și a strălucirii, te-ai făcut nouă Curată cu totul fără prihană: Pentru aceasta te lăudăm toate lucrurile, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Peasna 9. Irmosul.

Chipul Curatei nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc rămânând nears, și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbătăcit asupra noastră, ca să te mărim pre tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat.

Ca să se arete mai nainte lăcașurilor celor sfințite pogorîrea ta Christoase, vase alese ai arătat pre prorocii tăi, prin tr'ânșii mai nainte arătând cele ce vor să fie. Prin care te rugăm, să dăruești nouă îndurările tale.

Arătatute-ai prorocilor stăpâne, pre cât puteau să vază strălucirea ta, cu ale cărora rugăciuni fă-ne primitori curatelor străluciri celor întru tine, curățind sufletele noastre de patimele cele din păcat.

Mucenicina.

Trupul dându-vă spre bătăi mucenici, taberile dracilor le-ați muncit și mintea v'ați păzit nerănită. Pentru aceasta cu rugăciunile voastre tămăduiți inima mea cea rănită cu săgeata răutății.

Să răneà nebunia gonacilor, aducând asupra voastră durerile ranelor cinstiților mucenici, ceice sunteți apărători ai credinței. Pentru aceasta tămăduiți și cumplitele dureri ale sufletului meu și ranele inimei mele. A Născătoarei.

Oștile îngerești se înfricoșază, văzând pre dumnezeeasca strălucire a Tatălui țiindu-se în mânile tale negrăit, și asemănarea ta având, ca pre oameni să-i îndumnezeească, Maică Fecioară ceeace ești cu totul fără prihană.

Alt Irmos, acelaș.

Iartă ca un Dumnezeu iubitor de oameni și milostiv zidirea ta. Și odihnește în lăcașurile sfinților tăi, unde toți mucenicii se veselesc, pre ceice s'au mutat cu credință din aceste vremelnice mult milostive.

Celace ai adâncul milii, carele prea biruește greșalele robilor tăi, pre ceice i-ai ales primindu-i odihnește-i în sânurile lui Avraam iubitorule de oameni, și împreună cu Lazar întru lumina ta sălășluește-i.

Izbăvitor și Mântuitor făcându-te al neamului omenesc prin răstignire, pre ceice i-ai mutat acum dela noi, ca un făcător de bine: Dumnezeeștii desfătări îi învrednicește, și vieții cei nestricăcioase, și veseliei și strălucirii.

A Născătoarei.

O minunile tale Preacurată, cele mai presus de minte, că tu Fecioară singură ai dat tuturor supt soare a înțelege minunea cea prea nouă, a nepriceputei nașterii tale Preacurată. Pentru aceasta toți te mărim.

Svetilna, la sfârșitul cărții.

LA HVALITE.

(Vezi) Când se cântă Sâmbătă Aliluia, zicem la Hvalite, Mucenicinele, și la Stihoavnă Podobnicele. Iară când se cântă Dumnezeu este Domnul: zicem Mucenicinele Hvalitelor, la Stihoavnă: Iară Podobnicele Stihoavnei se lasă.

Stihiri Mucenicești. Glas 1.

Pre purtătorii de chinuri ai lui Christos veniți toate popoarele să-i cinstim cu laude și cu cântări duhovnicești, pre luminătorii lumii, și propoveduitorii credinței, pre izvorul cel pururea curgător, dintru carele izvorăsc credincioșilor tămăduiri, cu rugăciunile lor Christoase Dumnezeul nostru, pace lumii tale dăruește, și sufletelor noastre mare milă.

Ostașii aceștia ai marelui împărat s'au împotrivit tiranilor, vitejește au defăimat muncile, și toată înșelăciunea o au călcat, și după vrednicie încununându-se, cer dela Mântuitorul pace și mare milă.

Pre voi prealăudaților mucenici nici scârba, nici îmbulzeala, nici foamea, nici izgonirea, nici bătăile, nici iuțimea hiarălor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor, a vă despărți de Dumnezeu n'a putut, ci mai vârtos cu dragostea cea către dânsul, ca în niște trupuri streine nevoindu-vă, firea o ați uitat, moartea defăimând. Pentru aceea și după vrednicia durerilor voastre plată ați luat, cerești împărății moștenitori v'ați făcut, rugați-vă pentru sufletele noastre.

Veseliți-vă mucenicilor în Domnul, că cu luptă bună v'ați luptat, și v'ați împotrivit împăraților, și pre tiranii i-ați biruit, de foc și de sabie nu v'ați înfricoșat, fiarăle sălbatice mâncând trupurile voastre, lui Christos împreună cu îngerii cântare înălțând, cununi din cer ați luat, cereți să se dăruiască lumii pace, și sufletelor noastre mare milă.

A morților.

Cu lucrul arătând Mântuitorul meu, că tu ești învierea tuturor, cu cuvântul cuvântule, pre Lazar din morți l-ai sculat, atuncia zăvoarele s'au sfărâmat, și porțile iadului s'au cutremurat, atuncia oamenilor, moartea somn s'a arătat. Ci celace ai venit să mântuești zidirea ta, iară nu să o osândești, pre ceice i-ai ales odihnește-i, ca un iubitor de oameni.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Bucură-te Marie Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre

împăratul, Mântuitorul și luminătorul tuturor veacurilor.

LA STIHOAVNA.

Stihiri Podobnice. Facerea lui Kir Teofan. Al căruia Acrostihul.

Pre robii tăi Christoase, scrie-i în cartea vieții.

Glas 1. Podobie:

Prealăudaților mucenici:

Ție ne rugăm Mântuitorule, pre cei mutați învrednicește-i împărtășirei tale cei dulci, și-i sălășluește în corturile drepților, în lăcașurile sfinților tăi, și în sălașurile cele cerești, cu îndurarea ta trecându-le cu vederea greșalele, și dăruindu-le lor odihnă.

Stih: Fericiți sunt pre cari i-ai ales, și i-ai primit Doamne:

Nimenea fără de păcat, nimenea din oameni au fost, fără numai tu unule fără de moarte, pentru aceasta pre robii tăi ca un Dumnezeu îndurat în lumină așază-i împreună cu cetele îngerilor tăi, cu îndurarea ta trecându-le cu vederea fărădelegile, și dându-le lor iertare.

Stih: Sufletele lor întru bunătăți se vor sălășlui:

Mai mult decât cele văzute sunt făgăduințele tale Mântuitorule, pre care ochiul nu le-a văzut, și urechia nu le-a auzit, și la inima omului niciodată nu s'au suit, rugămu-ne ție dară stăpâne cei mutați la tine binevoește să le dobândească, dându-le și vieața cea vecinică.

Stih: Și pomenirea lor în neam și în neam.

De crucea ta veselindu-se arătat, cu nădejde robii tăi s'au mutat cătră tine iubitorule de oameni, cărora acum izbăvire pentru păcatele lor crucea ta dăruește-le, și sângele tău cel vărsat pentru vieața lumii, cu îndurarea ta iertându-le greșalele, și luminându-i cu lumina feții tale.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Pre Christos cel născut al tău îmblânzește-l Maică Fecioară, ca să dee iertare greșalelor robilor tăi, celorce cu bună credință Născătoare de Dumnezeu te-au propoveduit, și cu cuvânt adevărat au învățat, și strălucirii sfinților și luminării să-i învrednicească, întru împărăția sa.

SÂMBĂTĂ. — FERICIRILE.

Prin mâncare a scos vrășmașul pre Adam din raiu, iară prin cruce pre tâlharul l-a băgat Christos într'ânsul, pre celce strigà: Pomenește-mă când vei venì întru împărăția ta.

Mulțimea cea fără de număr a pătimitorilor, a arhiereilor, și a înțeleptelor muieri, și a preamăriților proroci, te roagă Iisuse Dumnezeule, dărueste-ne tuturor iertare greșalelor, ca un însuți iubitor de oameni.

Ceice călătoria cea preasfințită o ați săvârșit, pustnicii lui Christos dimpreună cu sfinții ierarhi, și cu prorocii v'ați învrednicit a lăcuì în cereasca cetate, cu îngerii veselindu-vă.

In lumina cea neînserată așază Christoase pre ceice i-ai mutat,

trecând cu vederea greșalele lor ca un Dumnezeu îndurat, ca să mărim făcătorule de bine mila ta cea bogată.

Mărire:

Christoase Dumnezeule cel împreună cu Tatăl cel mainainte fără început, și cu Sfântul tău Duh, toți mărim iubirea ta de oameni strigând: Pomenește Doamne pre robii tăi, în ciasul judecății.

Și acum:

Ca pre un palat desfătat, și scaun al mărirei, și nor luminos, cu cântări te mărim Preacurată Fecioară, și te rugăm, râsipește norii cei preacumpliți și patimile sufletelor noastre.

Sfârșitul glasului întâi.

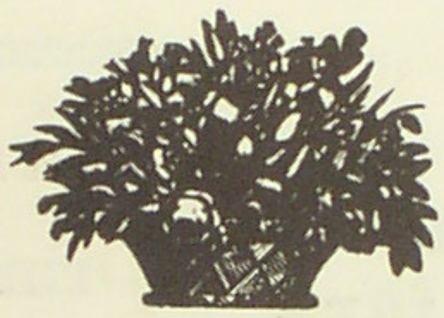

Sâmbătă seara la Vecernia cea mică.

La Doamne strigat-am: Punem Stihiri 4. Și cântăm Stihirile Invierii ale Octoihului 3 Zicând pre cea dintâi de douăori.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja:

Celui mainainte de veci:
Christos Mântuitorul nostru:
Cu arhanghelii să lăudăm.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Dogmatică. Glas 2.

O prea mare taină, văzând minunile, propoveduesc dumnezeirea, că Emanuil ușile firii a deschis ca un iubitor de oameni, iară cheile Fecioarei nu le-a stricat ca un Dumnezeu, ci așa din pântece a ieșit, precum prin auz a întrat, așa s'a întrupat, precum s'a zemislit fără de patimă a întrat, nespus a ieșit, după prorocul ce grăește: Ușa aceasta încuiată va fi, nimenea nu va trece printr'ânsa, fără numai Domnul Dumnezeul lui Israil, celce are mare milă.

LA STIHOAVNA.

Stihira învierii. Glas 2.

Invierea ta Christoase Mântuitorule:

Apoi Stihirile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Glas 2. Podobie:

Când de pre lemn:

Stih: Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Tuturor scârbiților bucurie și asupriților folositoare și fără-mânzilor hrană, străinilor mângăiere și orbilor toiag, neputincioșilor cercetare, celor dosădiți acoperemânt și sprijineală, și sârmanilor ajutătoare, Maica Dumnezeului celui de sus, tu ești Preacurată, rugămu-ne grăbește de mântuește pre robii tăi.

Stih:

Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta:

Toată fărădelegea, tot păcatul, fără de ferire și fără de nici o sfială am făcut eu ticălosul, de toată pedeapsa sunt vrednic, pricină de pocăință dă-mi Fecioară, ca să mă arăt acolo necosândit, că pre tine te aduc rugătoare, pre tine te chem ajutătoare, să nu mă rușinezi pre mine, dumnezeească mireasă.

Stih: Fețiitale se vor rugà bogații poporului:

Curată, altă scăpare către făcătorul și stăpânul nu avem noi, afară de tine dumnezeească mireasă, ci să nu ne lapezi din folosința ta cea caldă, nici să ne rușinezi pre noi ceice alergăm

cu dragoste supt acoperemântul tău. Maica Dumnezeului nostru grăbește de arată bogăția milii tale, și de urgia cea de acum mântuește-ne pre noi.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Cine după vrednicie te va lăudà
și te va fericì pre tine, Fecioară dumnezeească mireasă, pentru izbăvirea ce s'a făcut lumii prin tine; pentru carea mulțămind strigăm ție grăind: Bucură-te ceeace ai îndumnezeit pre Adam și cele risipite le-ai adunat. Bucură-te ceeace ai luminat neamul nostru cu învierea cea purtătoare de lumină a Fiiului tău și Dumnezeului nostru: Că pre tine neîncetat neamul creștinesc te mărim.

Sâmbătă seara la Vecernia cea mare.

La Doamne strigat-am: Stihirile Invierii. Glas 2.

Celui mai nainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu cuvântului celui îndurat din Fecioara Maria, veniți să ne închinăm, că crucea răbdând, îngropării s'a dat precum însuș a voit și înviind din morți, m'a mântuit pre mine omul cel rătăcit.

Christos Mântuitorul nostru,
pre cruce pironind, a șters zapisul celce erà asupra noastră, și stăpânia morții a stricat; să ne închinăm scularii lui ceii de a treia zi.

Cu arhangelii să lăudăm învierea lui Christos, că acesta este izbăvitorul și Mântuitorul sufletelor noastre, și întru mărire înfricoșată și întru putere iarăș va să vie, să judece lumea, carea o a zidit.

Alte Stihiri Anatolicești.

Pre tine stăpânul celce te-ai răstignit și te-ai îngropat, înger te-a propoveduit, și a zis muierilor: Veniți de vedeți unde a zăcut Domnul, că a înviat precum a zis, ca un puternic a toate. Pentru aceasta ne închinăm ție unuia fără de moarte, dătătorule de viață Christoase, miluește-ne pre noi.

Cu crucea ta ai stricat blăstămul lemnului, cu îngroparea ta ai omorît stăpânia morții și cu scularea ta ai luminat neamul omenesc, pentru aceasta strigăm ție: Făcătorule de bine Christoase Dumnezeul nostru mărire ție.

Deschisu-s'au ție Doamne cu
frică porțile morții, și portarii iadului văzându-te s'au spăimântat, că porțile cele de aramă le-ai sfărîmat și încue-

torile cele de fier le-ai sdrobit, și ne-ai scos pre noi din întunerec și din umbra morții, și ai rupt legăturile noastre.

Laudă de mântuire cântând, din guri glas să înălțăm: Veniți toți în casa Domnului, să cădem grăind: Celace pre lemn te-ai răstignit, și din morți ai înviat, și ești în sânurile Tatălui, curățește păcatele noastre.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Trecut-a umbra legii, și darul a venit, că precum rugul n'a ars fiind aprins, așa Fecioară ai născut, și Fecioară ai rămas, în locul stâlpului celui de foc, a răsărit soarele dreptății, în locul lui Moisi, Christos, mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNA.

Stihira. Glas 2.

Invierea ta Christoase Mântuitorule toată lumea a luminat, și a chemat făptura sa, întru tot puternice Doamne mărire ție.

Stih: Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

Prin lemn Mântuitorule ai stricat blestemul lemnului, puterea morții cu îngroparea ta o ai omorît, și ai luminat neamul nostru cu scularea ta. Pentru aceasta strigăm ție: Dătătorule de viață Christoase Dumnezeul nostru, mărire ție.

Stih: Pentrucă a întărit lumea carea nu se va clăti.

Pre cruce arătându-te Christoase pironit, ai schimbat frumsețea zidirilor, și fără omenie ostașii arătându-se, cu sulița coasta ta au împuns, iară jidovii au cerut să pecetluiască mormântul, neștiind puterea ta: Ci cela ce pentru îndurarea milostivirilor tale ai primit îngropare: și a treia zi ai înviat, Doamne mărire ție.

Stih: Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

Dătătorule de viață Christoase, suferit-ai patimă de voe pentru cei morți, și în iad pogorându-te ca un puternic, pre ceice așteptau acolo venirea ta i-ai răpit ca dintr'o mână puternică, și raiul în locul iadului le-ai dăruit să locuiască. Pentru aceasta și nouă, celorce mărim scularea ta cea de a treia zi, dărueste-ne curățire păcatelor, și mare milă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei:

O minune mai nouă decât toate minunile cele de demult, că cine a cunoscut să fie născut Maică fără bărbat, și să poarte în brațe pre celce cuprinde toată zidirea: Alui Dumnezeu este voia celce s'a născut, pre carele ca pre un prunc Preacurată în brațele tale purtându-l, și îndrăzneală de Maică către dânsul căștigând, să nu încetezi a-l rugà pentru ceice te cinstesc, ca să miluiască, și să mântuiască sufletele noastre.

Troparul învierii.

Când te-ai pogorît la moarte, celace ești viața cea fără de moarte, atunci iadul ai omorît cu strălucirea dumnezeirii, iară

când ai înviat și pre cei morți din cele de desupt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de vieață Christoase Dumnezeul nostru, mărire ție.

A Născătoarei.

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate preamărite Născătoare de Dumnezeu, cu curățiia fiind pecetluită și cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat, pre carele roagă-l, să mântuiască sufletele noastre.

Acestea și la Dumnezeu este Domnul.

Duminecă la Polunoștniță.

CANON TROICINIC.

Al căruia Stihul de pre margine, este acesta la Greci.

Intreită cânt a dumnezeeștii stăpânii lumină.

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Intru adânc a așternut:

Pre firea cea întreită, și una stăpânitoare a dumnezeirii, cu cântare să o lăudăm grăind: Ca ceeace ai firesc noian de milostivire nedeșertat, păzește pre ceice se închină ție, și-i mântuește ca un iubitor de oameni.

Părinte celace ești izvor și rădăcină, ca un pricinuitor al dumnezeirii ceii de o fire, ce se înțelege în Fiiul și în sfântul tău Duh, izvorește inimii mele lumina cea cu trei luminători, și o luminează cu împărtășirea strălucirii ceii dumnezeeșteluCrătoare. Mărire:

Unime întreit strălucitoare dumnezeeșteste stăpânitoare, risipește toată negura păcatelor și a patimilor mele, cu împărtășirile cele prea dulci ale razelor tale celor luminate, și mă fă biserică Mărirei tale ceii neapropiate, și lăcaș preacurat.

Și acum: A Născătoarei.

Curgerea cea necuviincioasă de demult firea noastră pătimind, și spre stricăciune alunecându-se, Preacurată, întrupându-se Dumnezeu cuvântul în pântecele tău, cu iubirea de oameni o a oprit, și de stăpânia cea dumnezeeească cu trei lumini, pre noi cu taină ne-a învățat.

Peasna 3. Irmos.

Pe piatra credinței:

Stăpânie dumnezeeească, cu întocmirea firei întocmai cinstită în fețe, pre tine te măresc, că tu vieață din vieață ieșind, fără stricăciune ești unul Dumnezeul nostru și nu este sfânt afară de tine Doamne.

Tu cetele cele fără de materie și cerești le-ai înființat ca

pre niște oglinde ale frumseții tale. Treime ceeace ești o stăpânie nedespărțită, să-ți cânte ție neîncetat. Ci și acum primește laudă din gura noastră cea de tină.

Mărire:

Intărește pre piatra credinței, și lărgește cu noianul dragostei tale inima și gândul robilor tăi, unime ceeace ești cu trei luminători. Că tu ești Dumnezeul nostru, în carele nădăjduind, nu ne rușinăm.

Și acum: A Născătoarei.

Celace a înființat mai nainte tot ipostasul zidirii, în pântecele tău s'a înființat, cu bunătatea cea nemăsurată Născătoare de Dumnezeu, și lumina cea în trei luminători a unei dumnezeiri și domnii tuturor a răsărit.

Sedealna.

Când ai zidit din început pre Adam Doamne, atuncea cuvântului tău celui Ipostatnic ai strigat milostive, să-l facem după asemănarea noastră, și Duhul erà împreună ziditor. Pentru aceasta strigăm ție: Făcătorule Dumnezeul nostru mărire tie.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Când bine a voit Dumnezeu a venì la noi, atunci Preacurată, în pântecele tău cel prea curat s'a sălășluit și a mântuit prin tine frământătura omenească, dăruind împărăția cerului tuturor. Pentru aceasta strigăm ție, de Dumnezeu Născătoare Curată, bucură-te stăpână.

Peasna 4. Irmosul.

Te laud pre tine:

Nu te pot pricepe nici cetele îngerilor cele fără materie, pre tine Treime una fără de început, însă noi cu limbă de tină bunătatea ta cea din fire o lăudăm cu credință, și o mărim.

Fiind ziditor al firii omenești, atotstăpânitorule, toată neputința mea acum o vezi, ca un văzător a toate. Pentru aceasta milueste pre robul tău, și la viață mai bună mă povățuește.

Mărire:

Lăudăm trei fețe neamestecate ale singurimei ceii stăpânitoare, ca pre celece sunt deosebite și despărțite în Ipostasuri, dar însă împreunate și nedespărțite în sfat și în Mărire și în dumnezeire.

Și acum: A Născătoarei.

Biserică curată și neîntinată, pururea Fecioară de Dumnezeu Născătoare, făcătorul a toate te-a aflat pre tine una arătat din veac, în carea sălășluindu-se a împodobit firea omenească, ca un iubitor de oameni.

Peasna 5. Irmosul.

Lumină celor din întunerec:

Celace de obște preste toate celece sunt întinzi razele purtării tale de grije, cele dătătoare de pace și mântuitoare, împărate al păcii, păzește-mă în pacea ta, că tu ești viața și pacea a toate.

Când te-ai arătat lui Moisi în rug întru vedere de foc, înger te-ai chiemat cuvântule al

Tatălui, mainainte arătând venirea ta cea către noi, prin carea luminat ai vestit tuturor puterea a unei stăpânii dumnezeești în trei Ipostasuri.

Mărire:

Ceeace pui înainte Mărirea cea firească pururea vecuitoare, Treime sfântă, singură preastăpânitoare, pre ceice te laudă pre tine cu dreaptă credință, învrednicește-i să vază raza Mărirei tale cea fără de început, și una în trei luminători.

Și acum: A Născătoarei:

Cuprinzător fiind după fire Dumnezeu cuvântul al tuturor vecilor, în pântecele tău Fecioară Maică s'a cuprins negrăit, pre oameni iarăș chemând spre unirea a unei domnii.

Peasna 6. Irmosul.

Intru adâncul greșalelor:

Voitorule al milii, miluește pre ceice cred întru tine, Dumnezeule celace ești în trei luminători, și de greșale izbăvește și de patimi și de primejdii pre robii tăi. De 2-ori.

Mărire:

Cu noianul bunătății cel negrăit, raza cea necuprinsă de minte, dătătoare de lumină a strălucirii tale, și a dumnezeirii ceii în trei străluciri, dărueste-o mie.

Și acum: A Născătoarei.

Cel Preaînalt Fecioară negrăit s'a făcut om din tine, în om cu totul îmbrăcându-se, și cu lumina cea cu trei străluciri m'a luminat.

Sedealna.

Noianul milostivirii tinzându-ne nouă, primește-ne milostive, caută spre poporul celce te mărește pre tine, primește cântările celorce te roagă. Treime ceeace ești una fără de început, că întru tine, Dumnezeul tuturor nădăjduim, că vei da iertare greșalelor.

Mărire: Și acum: A Născătoarei:

Ceeace ai născut izvorul milostivirii, tu ești milostivitoare bună de Dumnezeu Născătoare, că tu singură ești a credincioșilor sprijinitoare, tu a celor întristați mângăere: Pentru aceasta toți acum cu credință la tine cădem, ca să aflăm deslegare de rele, ceice ne îmbogățim cu singur ajutorul tău.

Peasna 7. Irmosul.

Chipul cel de aur.

Rânduești pururea oștile îngerești spre neschimbare, celace ești însuți neschimbat, Domnul cel în trei ipostasuri, arată dar și inima mea neschimbată pururea, ca să te măresc cu căldură, și să-ți cânt cu bună credință. De 2-ori.

Mărire:

Cetele cele înțelegătoare ale ființelor celor fără de materie, luminându-se cu razele tale, Dumnezeule celace ești însuți stăpânitor și în trei luminător, să fac după dar a doua lumină, cu ale cărora străluciri și împărtășiri arată-mi și mie lumină, ca un făcător de lumină în trei străluciri. Și acum: A Născătoarei.

Nu părăsì a ne îndreptà și a ne ridicà la ceriu, pre noi ceice te iubim pre tine, celace

pentru iubirea de oameni cea negrăită te-ai făcut om în pântecele Fecioarei, și ai îndumnezeit pre om, și șezi pre scaunul mărirei împreună cu Tatăl.

Peasna 8. Irmosul.

Cuptorul cel cu foc.

Treime neapropiată, împreună vecuitoare, împreună fără de început, dumnezeească stăpânie, ceeace ești neschimbată întru toate, afară de osebirile cele purtătoare de lumină, stricã tot sfatul rău al protivnicilor, și supărarea dracilor, fără vătămare păzindu-mă pururea, Doamne al tuturor. De 2-ori.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiiul, și pre Sfântul Duh Domnul.

Singură stăpânie nescrisă împrejur, în trei luminători, ceeace cu înțelepciune și cu puterea a toate ai înființat lumea, și o păzești întru rânduială nestricată desăvârșit, sălășluește-te în inima mea, ca să-ți cânt și să te măresc fără tăcere cu cetele îngerești întru toți vecii.

Și acum: A Născătoarei.

Înțelepciunea Tatălui cea neajunsă, cuvântule al lui Dumnezeu cel negrăit, neschimbându-ți firea ta cea neschimbată, firea omenească cu milostivire o ai luat, și pre toți i-ai învățat o Treime să cinstească, ca pre o Domnească stăpânie la tuturor vecilor. Să lăudăm bine să cuvânt.

Cuptorul cel cu foc oarecând în „Vavilon lucrările și-au des„părțit cu dumnezeească po„runcă, pre Haldei arzând, iară „pre cei credincioși răcorind, pre „ceice cântau: Binecuvântați „toate lucrurile Domnului pre „Domnul.

Peasna 9. Irmosul.

Fiiul părintelui celui fără în„ceput Dumnezeu și Domnul, „întrupându-se din Fecioară, s'a „arătat nouă, ca să lumineze „cele întunecate, și să adune „cele risipite. Pentru aceasta „pre Născătoarea de Dumnezeu „cea Prealăudată o mărim.

Din lumina cea fără de început Fiiul împreună fără de început lumină a răsărit, și Duhul lumină împreună de o Ființă a purces, negrăit cu dumnezeească cuviință, nașterea cea nestricată încredințându-se, împreună și purcederea cea negrăită.

Strălucește în inimile celor ce te laudă pre tine dumnezeire, ceeace ești în trei luminători, cu lumina ta cea cu trei străluciri, și dă pricepere, ca întru toate să înțeleagă, și să facă voia ta cea bună, și desăvârșit, și să te mărească, și să te slăvească.

Mărire:

Celace ești nemărginit în fire ca un Dumnezeu, noian nemăsurat de milostiviri având, precum ai miluit Treime mainainte, așa și acum miluește pre robii tăi, și-i izbăvește de greșale și de ispite, și de încunjurări. Și acum: A Născătoarei.

Mântuește-mă Dumnezeul meu, de toată bântuiala și răutatea, celace în trei fețe ești

lăudat, negrăit unul Dumnezeu, și Atotputernic, și păzește turma ta, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Duminecă dimineața.

După întâia Stihologie, Sedealna învierii. Glas 2.

Iosif cel cu bun chip de pre lemn luând Preacurat trupul tău, cu giolgiu curat înfășurându-l, și cu miresme în mormânt nou îngropându-l l-a pus, ci a treia zi ai înviat Doamne dăruind lumii mare milă. Mărire:

Mironosițelor muieri, stând lângă mormânt îngerul a strigat: Mirurile morților sunt cuviincioase, iară Christos putregiunii s'a arătat strein, ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Și acum: A Născătoarei.

Preamărită ești Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pre tine te lăudăm, că prin crucea Fiiului tău s'a surpat iadul, și moartea s'a omorît, și cei morți au înviat, și vieții ne-am învrednicit, raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțămind, mărim pre Christos Dumnezeul nostru, ca pre cel puternic, și unul mult milostiv.

După a doua Stihologie, Sedealna.

Piatra mormântului a se pecetluì n'ai apărat, piatra credinței, când ai înviat o ai dăruit tuturor, Doamne mărire ție.

Mărire:

Ceata învățăceilor tăi împreună cu mironosițele muieri se bucură cu un glas, că praznic de obște cu dânșii prăznuim, întru mărirea și cinstea învierii tale, și pentru dânșii iubitorule de oameni Doamne, dă poporului tău mare milă.

Și acum: A Născătoarei.

Preabinecuvântată ești de Dumnezeu Născătoare Fecioară, că prin celce s'a întrupat din tine, iadul s'a robit, Adam s'a chemat, blestemul s'a perdut, Eva s'a slobozit, moartea s'a omorît, și noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm: Bine ești cuvântat Christoase Dumnezeul nostru, celce bine ai voit așa mărire ție:

După Fericiți cei fără prihană.

IPACOI.

După patimă mergând muierile la mormânt, ca să ungă trupul tău Christoase Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt, și s'au spăimântat: Că glas au auzit dela dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

TREPTELE.

Antifon 1.

Spre ceriu ridic ochii inimii mele, la tine Mântuitorule, mântuește-mă cu strălucirea ta.

Miluește-ne pre noi ceice-ți grești mult, în tot ciasul o Christosul meu, și ne dă chipuri mainainte de sfârșit, să ne pocăim ție.

Mărire: Și acum:

Sfântului Duh, a împărăți se cuvine, a sfinți, și a mișcà făptura, că Dumnezeu este de o Ființă cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifon 2.

De n'ar fi că Domnul erà întru noi, cine ar fi îndestulat întreg a se păzì de vrăşmaşul, împreună şi de ucigaşul de om.

Dinţilor lor nu da Mântuitorule pre robul tău, că în chipul leului se pornesc asupra mea vrăşmaşii mei.

Mărire: Şi acum:

In Sfântul Duh este începătoria vieţii şi cinstea, că toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este le întăreşte, împreună le păzeşte, cu Tatăl, şi cu Fiiul.

Antifon 3.

Ceice nădăjduesc în Domnul se aseamănă muntelui celui sfânt, cari nicidecum nu se clătesc de bântuielile lui veliar.

Intru fărădelegi mânile sale să nu-şi tinză, cari dumnezeeşte vieţuesc, că nu va lăsà Christos toiagului soartea sa.

Mărire: Şi acum:

Prin Duhul Sfânt izvoreşte toată înţelepciunea, de aicea este darul apostolilor, şi cu daruri de biruinţă se încununează mucenicii, şi prorocii văd.

Prochimen, Glas 2.

Scoală-te Doamne Dumnezeul meu cu porunca care ai poruncit, şi adunare de popoare te va încunjurà.

Stih: Doamne Dumnezeul meu întru tine am nădăjduit.

Toată suflarea: Evangelia învierii.

După aceea Învierea lui Christos văzând:

Şi Psalm 50.

CANONUL ÎNVIERII.

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Intru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea preaîntr'armată, iar întrupându-se cuvântul a perdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preamărit, că cu Mărire s'a preamărit.

Stăpânul lumii bunule, căruia ne-am scris, neascultând de porunca ta, cu crucea ta s'a osândit, că punându-se ţie împotrivă ca unui mort, a căzut de puterea stăpânirii tale, şi ca un neputincios s'a vădit.

Izbăvitor al neamului omenesc, şi începător al vieţii ceii nestricate, în lume ai venit, că scutecele morţii cu învierea ta le-ai rupt, pre carea o mărim toţi, că cu mărire s'a preamărit.

A Născătoarei.

Mai înaltă te-ai arătat Curată pururea Fecioară decât toată zidirea cea văzută şi nevăzută, că ai născut pre ziditorul, precum bine a voit a se întrupà în pântecele tău, pre carele cu îndrăsneală roagă-l să mântuească sufletele noastre.

ALT CANON,

al Crucii cu al Invierii.

Al căruia Stihul cel de pre margine împreună cu Irmoasele este acesta la Greci.

Cânt laudă cuvântului celui aducător de viaţă.

Alt Irmos. Nebătută neobicinuită:

Putere neputinciosilor, sculare căzuţilor, şi nestricăciune morţilor te-ai făcut Christoase, cu patima trupului tău, că te-ai preamărit.

Miluit-a pre chipul cel căzut, şi a ridicat pre cel sdrobit, făcătorul Dumnezeu, şi înoitorul

celce a fost mort, că s'a preamărit.

ALT CANON,

al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Al căruia Stihul cel de pre margine la Greci este acesta.

Cânt laudă aducătoarei de viață Fecioară.

Alt Irmos.

Nebătută neobicinuită:

Scara cea fără materie de demult și calea mării, ceeace cu străin chip uscată s'a făcut, pre nașterea ta a arătat Curată, pre carea o lăudăm toți, că s'a preamărit.

Puterea celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârșit, înțelepciunea lui Dumnezeu, întrupându-se din tine Preacurată, cu oamenii a lăcuit, că s'a preamărit.

Umblat-au prin ușa cea neumblată a pântecelui tău celui încuiat, soarele dreptății Curată, și lumii a luminat, că s'a preamărit.

Peasna 3. Irmosul.

Inflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea ta, întru carea s'a întărit inima mea.

Făptura întru patima ta s'a schimbat, văzându-te în chip de sărac de cei fărădelege batjocorit, pre celce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeească.

Din țărînă după chip cu mâna ta m'ai zidit, și fiind sfărâmat iarăș în țărâna morții prin păcat, Christoase pogorându-te în iad, împreună m'ai înviat.

A Născătoarei.

Cetele îngerilor s'au mirat Preacurată, și inimile oamenilor s'au înfricoșat de nașterea ta, pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare cu credință te cinstim.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Arcul celor puternici:

Christos cel mai presus decât toate micșoratu-s'a mai puțin decât firea îngerească, prin patima trupului.

Mort cu cei fărădelege fiind socotit, strălucind cu cunună de Mărire Christoase, muierilor te-ai arătat după înviere.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Irmos acelaș.

Cel mai presus decât toată vremea, ca un făcător al vremilor, din tine Fecioară de voie prunc s'a zidit.

Pântecele cel mai desfătat decât ceriurile să-l lăudăm credincioșii, prin carele Adam în ceriuri bucurându-se petrece.

Peasna 4. Irmosul.

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci tu însuți Domnul te-ai întrupat, și m'ai mântuit pre mine tot omul. Pentru aceasta strig ție: Mărire puterii tale Doamne.

Stătut-ai înaintea divanului, ca un osândit Dumnezeul meu, nestrigând stăpâne, scoțând judecată neamurilor, cu carea prin patima ta ai lucrat lumii mântuire Christoase.

Prin patima ta săbiile vrășmașului au lipsit, și cetățile protivnicilor cu pogorîrea ta în iad

s'au surpat, și îndrăzneala muncitorului s'a biruit.

A Născătoarei.

Pre tine liman de mântuire, și zid neclătit, de Dumnezeu Născătoare stăpână, toți credincioșii te știm, că tu cu rugăciunile tale izbăvești din primejdii sufletele noastre.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Auzit-am Doamne:

Văzându-te Christoase pre lemn pironit, Fecioara, ceeace te-a născut fără durere, dureri ca o Maică a răbdat.

Biruitu-s'a moartea, mortul a prădat porțile iadului, că rupându-se mâncătorul a toate, mie toate cele mai presus de fire mi-s'au dăruit.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Irmos acelaș.

Iată s'a preaînălțat dumnezeescul munte în casa Domnului, mai presus decât puterile, Maica lui Dumnezeu prea arătat.

Afară de legile firii, Fecioară una născând pre stăpânul zidirii, te-ai învrednicit dumnezeeștii chiemări.

Peasna 5. Irmosul.

Mijlocitor lui Dumnezeu și oamenilor te-ai făcut Christoase Dumnezeule, că prin tine stăpâne la părintele tău încestăpâne la părintele tău începătorul luminii, din noaptea necunoștinței, aducere am aflat.

Ca pre niște chedri Christoase sumeția vrășmașilor ai sfărâmat, de voie stăpâne înălțându-te cu trupul, pre Ciparis și pre Pevcu și pre Chedru, precum bine ai voit.

In groapă prea adâncă Christoase pusu-te-au mort fără suflare, ci cu rana ta Mântuitorule pre cei răniți uitați, ce dormeau în mormânturi, împreună cu tine i-ai înviat.

A Născătoarei.

Roagă pre Fiiul tău și Domnul Fecioară Curată, celor robiți ce nădăjduesc spre tine, izbăvire pacinică de încunjurarea cea protivnică să le dăruească.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Cărbune te-ai arătat Isaiei:

A se postì lăpădându-se Adam cel dintâi, gustat-a din pomul cel aducător de moarte, ci păcatul aceluia l-a pierdut al doilea Adam, celce s'a răstignit.

Pre firea cu carea te-ai făcut pătimitor și muritor, celce ești fără patimă cu dumnezeirea cea fără materie, nestricată făcându-o, pre cei omorîți Christoase, din adâncul iadului i-ai înviat.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Irmos acelaș.

Nori, dulceață de veselie stropiți celor de pre pământ, că prunc s'a dat celce este mai nainte de veci, întrupându-se din Fecioară Dumnezeul nostru.

Vieții și trupului meu lumină a strălucit și mâhnirea păcatului o a deslegat, în vremile cele mai de pre urmă, din Fecioară, fără de sămânță întrupându-se cel preaînalt.

Peasna 6. Irmos.

Intru adâncul greșalelor fiind încunjurat, chiem adâncul milostivirii tale cel neurmat, scoa-

te-mă din stricăciune Dumnezeule.

Ca un făcător de rău cel drept s'a judecat, și cu cei fără de lege pre lemn s'a pironit, celor vinovați iertare cu sângele său dăruindu-le.

Printr'un om, adecă prin Adam cel dintâi, a întrat dedemult în lume moartea și prin unul Fiiul lui Dumnezeu s'a arătat învierea. A Născătoarei.

Neispitită de bărbat Fecioară ai născut și vecuești Fecioară, arătând semnele adevăratei dumnezeiri a Fiiului și Dumnezeului tău.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Glasul graiurilor:

Pus-ai celui căzut Heruvimi, strejari ai pomului vieții, dar văzându-te pre tine, au deschis porțile, că te-ai arătat făcând cale tâlharului în raiu.

Pustiu și sărac iadul s'a făcut prin moartea a unuia, că de acea bogăție multă ce adunase, unul pentru noi toți Christos l-a deșertat.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Irmos acelaș.

Firea omenească ceeace slujià păcatului, stăpână Curată, prin tine slobozire a dobândit, că Fiiul tău ca un miel pentru toți s'a junghiat.

Strigăm toți ție adevăratei Maicii lui Dumnezeu, izbăvește pre robii ceice îl măniem, că singură cătră Fiiul ai câștigat îndrăsneală.

CONDAC.

Glas 2. Podobie:

Cele de sus căutând:

Sculatu-te-ai din mormânt Mântuitorule atotputernice, și iadul văzând minunea s'a spăimântat și morții s'au sculat și zidirea văzând se bucură de tine, și Adam împreună se veselește și lumea Mântuitorul meu te laudă pururea.

ICOS.

Tu ești lumina celor întunecați, tu ești învierea tuturor și vieața oamenilor și pre toți împreună i-ai înviat, puterea morții Mântuitorule prădând, și porțile iadului ai sdrobit cuvântule, și morții văzând minunea s'au mirat, și toată zidirea împreună se bucură întru învierea ta iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți mărim și lăudăm plecăciunea ta, și lumea Mântuitorul meu te laudă pururea.

Peasna 5. Irmosul.

Porunca cea protivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat. Iară Christos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roaua Duhului, celace este binecuvântat și preamărit.

N'ai suferit stăpâne pentru milostivirea, să vezi pre om muncindu-se de moartea păcatului, ci ai venit și l-ai mântuit cu sângele tău, făcându-te om, celace ești binecuvântat și preamărit.

Văzându-te îmbrăcat în haină de izbândă, s'au spăimântat

portarii iadului Christoase, că pre tiranul rob cel nemulțămitor stăpâne ai venit să-l supui cu mâna, celce ești binecuvântat și preamărit.

A Născătoarei.

Sfânta sfinților te cunoaștem pre tine, ca pre singură ceeace ai născut pre Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neîntinată, Maică nenuntită, că tuturor credincioșilor ai izvorît nestricăciune cu dumnezeească naștere-rea ta.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Ritori s'au arătat pruncii:

Osândit-a pre strămoșul de demult neascultarea cea din Edem, ci de voie s'a judecat, deslegând greșala celui călcător de poruncă, Dumnezeul părinților cel mai presus de dumnezeire și preamărit.

Mântuit-ai pre cel rănit cu limba cea veninată în Edem, că mușcarea cea de voie, cu patima cea de voie o ai vindecat, Dumnezeul părinților cel mai presus de dumnezeire și preamărit.

A Născătoarei.

Pre mine celce umblam în umbra morții, m'ai chemat la lumină, pre iadul cel cu chip întunecat, lovindu-l cu fulgerul dumnezeirii, Dumnezeul părinților cel mai pre sus de dumnezeire și preamărit.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Irmos acelaș.

Văzut-a Iacob noaptea cu adevărat, ca întru închipuire pre Dumnezeu întrupat, iară din tine întru strălucire s'a arătat celorce cântă: Dumnezeul părinților cel mai presus de dumnezeire și preamărit.

Semnele negrăitei împreunări ceii întru tine mainainte vestindu-le, s'a luptat cu Iacob, prin carea de voie s'a împreunat cu oamenii Curată: Dumnezeul părinților cel mai sus de dumnezeire și preamărit.

Necurat este celce nu te propoveduește pre tine unul Fiiul Fecioarei din Prealăudata Treime, cu minte neîndoită și cu limba strigând: Dumnezeul părinților cel mai presus de dumnezeire și preamărit.

Peasna 8. Irmosul.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Vavilon lucrările și-a despărțit cu dumnezeească poruncă pre haldei arzând, iară pre cei credincioși răcorind, pre ceice cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu sângele tău Christoase, văzând haina trupului tău roșită, cu cutremur s'au mirat de multă îndelungă răbdarea ta, cetele îngerilor strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Tu a mea omorîre o ai îmbrăcat îndurate întru fără nemurire cu scularea ta. Pentru aceasta veselindu-se, cu mulțămită cântă ție poporul cel ales Christoase strigând ție: Inghițitu-s'a cu adevărat întru biruință moartea.

A Născătoarei.

Tu pre cel nedespărțit de Tatăl, pre celce dumnezeește bărbătește a viețuit, în pântece fără de sămânță l-ai zemislit și negrăit l-ai născut Născătoare de Dumnezeu Preacurată. Pentru aceasta pre tine mântuirea noastră a tuturor te știm.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Chipul cel de aur:

Văzutu-te-ai pre cruce pironit cel bogat în milă, și de voie te-ai îngropat, și a treia zi ai înviat, și ai izbăvit pre toți oamenii iubitorule de oameni, pre ceice cântă cu credință: Să laude pre Domnul toată făptura și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Pogorîtu-te-ai întru cele mai de jos cuvântule al lui Dumnezeu, ca să izbăvești din stricăciune pre celace l-ai zidit cu dumnezeească puterea ta Christoase și nestricăcios făcându-l părtaș al Mărirei tale ceii deapururea vecuitoare, l-ai lucrat, carele strigă: Să laude toată zidirea și să preaînalțe pre Christos în veci.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Acelaș Irmos.

Văzutu-s'a pre pământ prin tine, și cu oamenii împreună a petrecut, cel neasămănat cu bunătatea și cu puterea, căruia cântând toți credincioșii strigăm: Toată făptura cea înființată să laude pre Domnul și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Cu adevărat pre tine Curată, vestindu-te te mărim Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut întrupat pre unul din Treime, căruia împreună cu Tatăl și cu Duhul toți cântăm: Să laude toată zidirea pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Peasna 9. Irmosul.

Fiiul părintelui celui fără început Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară, s'a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre Născătoarea de Dumnezeu cea Prealăudată o mărim.

Fiind sădit ca în raiu în locul căpățânii Mântuitorule, lemnul cel de treiori fericit, al Preacuratei crucii tale și adăpat cu sângele și cu apa cea dumnezeească, ca dintru un izvor din dumnezeească coasta ta Christoase, viață nouă ne-a înflorit.

Pogorît-ai pre cei puternici, răstignindu-te ca un puternic a toate și firea omenească, carea zăceà jos în temnița iadului, ridicându-o, o ai pus să șeazã pre scaunul Tatălui, cu carea împreună venind tu, închinându-ne ție te mărim.

Troicina.

Unimea cea cu întreit număr, Treimea cea de o ființă, firea cea netăiată și mai presus de dumnezeire în trei străluciri, raza cea neînserată, și una nemuritoare, carea a strălucit nouă lumină: Cu dreaptă credință să o lăudăm credincioșii și să o mărim.

Al Crucii cu al Invierii. Alt Irmos.

Pre Dumnezeu cuvântul:

In mijlocul celor osândiți ca un miel te-ai spânzurat Christoase pre cruce în locul căpățânii, cu sulița în coastă fiind împuns, vieață ne-ai dăruit nouă celor din țărână, ca un bun, celorce cu credință cinstim dumnezeească învierea ta.

Lui Dumnezeu, celuice cu moartea sa pre stăpânia morții cu putere o a stricat, toți credincioșii să ne închinăm, că pre morții cei din veac împreună i-a înviat și tuturor vieață le-a dăruit și înviere.

Al Născătoarei de Dumnezeu. Alt Irmos.

Tot ești dorire:

Toiag de tărie s'a dat firii ceii slabe cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău Curată, și pre aceasta o a sculat fiind alunecată până la iad. Pentru aceasta pre tine Preacurată ca pre Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Primește stăpâne cu milostivire rugătoare pentru noi pre Maica ta, ceeace o ai ales, și de a ta bunătate toate se vor umpleà, ca toți pre tine, ca pre făcătorul de bine să te mărim.

LA HVALITE.

Stihirile Invierii. Glas 2.

Toată suflarea și toată zidirea pre tine te mărește Doamne, că prin cruce moartea ai stricat, ca să arăți popoarelor învierea ta cea din morți, ca un iubitor de oameni.

Să spună jidovii, în ce chip ostașii străjuind au pierdut pre împăratul; că pentruce piatra n'a păzit pre piatra vieții; sau pre cel îngropat să-l dea, sau celuice a înviat să se închine împreună cu noi zicând: Mărire mulțimei îndurărilor tale Mântuitorul nostru mărire tie.

Bucurați-vă popoare și vă veseliți, îngerul carele a șezut pre piatra mormântului, acela ne-a vestit nouă zicând: Christos a înviat din morți, Mântuitorul lumii, și a umplut toate de bună mireazmă, bucurați-vă popoare și vă veseliți.

Inger mainainte de zemislirea ta Doamne: Bucură-te ceii cu daruri dăruite i-a adus, înger încă și la învierea ta piatra măritului tău mormânt o a răsturnat. Acela adecă în locul întristării semne de veselie a vestit, iară acesta în locul morții pre stăpânul dătătorul de vieață ne-a propoveduit nouă. Pentru aceasta strigăm ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne mărire ție.

Alte Stihiri Anatolicești.

Vărsat-au mir cu lacrămi la mormântul tău muierile și s'a umplut de bucurie gura lor, când au grăit ele: A înviat Domnul.

Să laude neamurile și popoarele pre Christos Dumnezeul nostru, carele de voie pentru noi crucea a răbdat și în iad până a

treia zi a fost, și să se închine învierii lui cei din morți, prin carea s'au luminat toate marginile lumii.

Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalțe-se mâna ta:

Răstignitu-te-ai și te-ai îngropat Christoase, precum ai voit, prădat-ai moartea ca un Dumnezeu și stăpân, dăruind lumii vieață vecinică, și mare milă.

Stih: Mărturisi-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea:

Cu adevărat călcătorilor de lege, pecetluind voi peatra, a mai mare minune pre noi ne-ați învrednicit; au cunoștința străjerii. Astăzi a ieșit din mormânt, și au zis: Ziceți, că noi dormind, au venit învățăceii și l-au furat pre el. Și cine fură mort, mai ales și gol? însuș a înviat cu a sa putere ca un Dumnezeu, lăsând și în mormânt cele de îngropare ale sale: Veniți de vedeți jidovilor, cum n'a rupt pecețile, celce a călcat moartea, și neamului omenesc vieață nesfârșită a dăruit, și mare milă.

LA LITURGIE.

Fericirile.

Glasul tâlharului îți aducem, și strigăm ție: Pomenește-ne pre noi Mântuitorule întru împărăția ta.

Crucea aducem ție spre iertarea greșalelor, carea pentru noi ai luat, iubitorule de oameni.

Închinămu-ne îngropării tale stăpâne și scularii, prin carea din stricăciune ai izbăvit lumea, iubitorule de oameni.

Cu moartea ta Doamne s'a omorît moartea, și cu învierea ta Mântuitorule lumea ai mântuit.

Pre mironosițe ai întâmpinat, sculându-te din mormânt, și învățăceilor ai zis, să spue învierea ta.

Ceice dormiau întru întunerec, văzându-te pre tine lumina, întru cele mai de jos ale iadului Christoase au înviat. Mărire:

Pre Tatăl să-l preamărim, Fiiului să ne închinăm toți, și pre Duhul Sfânt cu credință să-l lăudăm.

Și acum: A Născătoarei.

Bucură-te scaunul cel în chipul focului, bucură-te mireasă nenuntită, bucură-te fecioară, carea pre Dumnezeu oamenilor l-ai născut.

Duminecă seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri, de umilință.

Glas 2. Podobie:

Când de pre lemn:

Dă-mi gând de pocăință, dă și dorire de umilință smeritului meu suflet, ridică-mă din somnul cumplitei împietriri, și întunerecul lenevirii gonește-l, și negura desnădăjduirii râsipește-o, ca ridicându-mă ticălosul, să mă lipesc de tine Cuvântule, și în voile tale să umblu.

Unule lesne iertătorule Christoase, unule preabunule Cu-

vântule, și suferitorule de rele, la tine milostive cad, pre tine te rog cu ferbințeală: Ție rugându-mă strig: Greșit-am mântuește-mă, mântuește-mă pre mine (curvarul, desfrânatul) cu milostivirea ta, ca cu mulțămită să strig: Doamne dă-mi iertare, și întru bunătatea ta voiu umblà.

Toate câte am greșit ție Dumnezeul meu, cu cuvintele și cu lucrurile și gândurile, toate le vestesc ție, toate acum le spuiu ție, că ziua și toată vremea o am trecut, noaptea o am ajuns, plin fiind de rele. Pentru aceasta cad la tine strigând: Stăpâne al meu stăpâne, Mântuitorule, greșit-am, iartă-mă și mă mântuește.

Altele ale sfinților îngeri, asemenea.

Veniți în cântări Duhovnicești, pre cei întâi începători ai îngerilor să-i lăudăm, căci ca niște mai mari decât toate cetele celor fără de trupuri, voevozi, și arhangheli s'au numit amândoi, că Gavriil este începător al darului, iar legii, și al celor mainainte de Moisi, începător se cunoaște iarăș, Mihail mai marele arhanghelilor.

Bine, luminătorule al celor fără de trupuri, bine, o Arhistratige al cetei fără materie, tăinuitorule al tainelor lui Dumnezeu, și întâiule îngere, Mihaile prea fericite, însuți văzătorule ale celor de sus, rugămu-ne să ne izbăvești pre noi, ceice alergăm la tine, de toate răutățile și primejdiile, că pre tine cătră Domnul toți pătimitorii milostiv înainte te punem.

Bucură-te voevodule al îngerilor, și tăinuitorule al celor negrăite, și slujitorule al lui Dumnezeu, mai mare și verhovnicule al cetelor celor fără de trupuri, Gavriile Preamărite, că al tainelor celor înfricoșate, și al sfatului celui cu taină ascuns, te-ai arătat slujitor, că pre cea desăvârșit pogorîre a lui Dumnezeu cătră oameni, ai venit pentru mântuire, vestindu-o nouă.

Mărire: Și acum: A Născătoarei: Asemenea.

De ciasul cercării aducându-mi aminte, mă cutremur, gândind la mulțimea greșalelor mele, ce voiu răspunde, că curvește viețuind, cum voiu scăpà de rușinea ce va să fie; pentru aceasta cu lacrimi fierbinți strig cătră tine Fecioară: Ceeace ai născut pre Christos mărgăritarul cel curat, spală întinăciunea sufletului meu, și mă mântuește.

LA STIHOAVNA.

Stihiri de umilință.

Greșit-am ție Mântuitorule, ca Fiiul cel curvar, (desfrânat) primește-mă părinte, pre celce mă pocăesc, și mă miluește Dumnezeule.

Strig cătră tine Christoase Mântuitorule, cu glasul vameșului, curățește-mă, ca pre acela, și mă miluește Dumnezeule.

Mucenicina.

Purtătorii de chinuri neiubind desfătarea cea pământească, cereștilor bunătăți s'au învrednicit, și cu îngerii dimpreună ce-

tăţeni s'au făcut, Doamne pentru rugăciunile lor milueşte şi ne mântueşte pre noi.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei:

Uşă neumblată cu taină pecetluită, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, primeşte rugăciunile noastre, şi le du Fiiului şi Dumnezeului tău, ca să mântuească pentru tine sufletele noastre.

Luni dimineaţa.

După întâia Stihologie, Sedealne de umilinţă.
Glas 2.

Ca valurile mării s'au ridicat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu însumi mă înviforăsc de multele greşale, ci la limanul cel lin prin pocăinţă îndreptează-mă Doamne, şi mă mântueşte.

Eu sunt pomul cel neroditor Doamne, carele nici cum nu aduc roadă de umilinţă, şi mă tem de tăiere, şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog ţie, mainainte de nevoia aceea, întoarce-mă şi mă mântueşte.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Ceeace eşti izvorul milii, învredniceşte-ne, să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu, caută spre poporul cel păcătos, arată precum deapururea puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil, mai marele voevod al celor fără de trupuri.

După a doua Stih. Sedealne, Glas 2.

Milueşte-mă, a zis David, şi eu cătră tine strig, greşit-am Mântuitorule, păcatele mele prin pocăinţă ştergându-le milueşte-mă.

Milueşte-mă Dumnezeule, milueşte-mă, pentru două păcate a plâns David, iară eu pentru întunerece de păcate strig ţie, acela aşternutul cu lacrămi şi-a udat, iară eu nici o picătură nu am, desnădăjduit-am, şi mă rog, milueşte-mă Dumnezeule după mare mila ta.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu strigând: Bucură-te uşa cea încuiată, prin carea s'a deschis oamenilor raiul cel de demult.

După a 3-a Stihologie, Sedealne, Glas 2.
Podobie: Ceeace eşti izvorul milii.

Preasfinte cete ale celor fără de trupuri, rugaţi pre bunul Dumnezeu şi stăpânul, ca să se milostivească spre noi în ceasul judecăţii, să ne izbăvească de munca cea amară, de răutatea dracilor, şi de întunerecul patimilor, şi de toată îngrozirea, pre noi cari alergăm cu dragoste la acoperemântul vostru.

Mucenicina.

Pre tine celce îmbraci ceriul cu nori, avându-te sfinţii îmbrăcăminte în lume, munci au răbdat dela cei fărădelege, şi înşelăciunea idolească au surpat. Pentru rugăciunile lor slobozeşte-ne Mântuitorule dela nevăzutul vrăşmaş, şi ne mântueşte.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Care maică s'a auzit Fecioară? Și care Fecioară s'a cunoscut maică? Toate ale tale sunt Preamărite Născătoare de Dumnezeu, pentru aceea cu credință te mărim.

CANONUL DE UMILINȚA.

Al căruia Stihul cel de pe margine la greci este acesta:

Dă-mi mie ploaie de lacrămi, Cuvântule al lui Dumnezeu. Iosif.

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Veniți popoarelor, să cântăm cântarea lui Christos Dumnezeu, celuice a despărțit marea, și a trecut pre poporul, pre carele l-a slobozit din robia Egiptenilor, că s'a Preamărit.

Cuvântule celace te-ai întrupat, și ai venit să chemi nu pre cei drepți la pocăință, ci pre cei păcătoși, precum ai zis, pre mine celace am greșit mult, primește-mă, și mă mântuește.

Eu însumi m'am făcut rob păcatului, eu însumi ușa patimilor am deschis, unule lesne iertătorule, întorcându-mă cu îndurarea ta, mântuește-mă.

Mucenicina.

Inaintea divanului tău purtând cununi stau purtătorii de chinuri Doamne, sumețiile pierzătorului biruindu-le, și cu nemurirea îmbogățindu-se.

Izvor de vindecări izvorând nouă purtătorii de chinuri mucenici, patimile celece izvorăsc ale trupului nostru cu puterea dumnezeeștiului Duh le usucă.

A Născătoarei.

Ceeace ai născut izvorul nepătimirii, pre mine cel rănit cu patimile, tămăduește-mă Fecioară, și din vecinicul foc mă răpește, ceeace însăți ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

ALT CANON.

Al celor fără de trup. Al căruia Acrost:

Cânt lauda cetei îngerești:

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Nebătută neobicinuită:

Cărbuni de Dumnezeu purtători, aprinși de raza ființii tale, pre cetele celor fără de trupuri ai arătat, cari te măresc Christoase, ca pre cel Atotputernic.

Cu puterea de nestricăciune, și cu mărire de nemurire dăruiți fiind îngerii tăi Christoase, cu apropierea cea către tine se luminează.

Ingerii Christoase s'au arătat purtători de lumină, arătând curățenia cea nematerialnică, și după fire prin semne simțitori închipuindu-se. A Născătoarei.

Cetele îngerești, nașterii tale cei mai presus de fire, Fecioară, bucurându-se, slujesc Preacurată, că ai născut pre Dumnezeul și Domnul acestora.

Peasna 3. Irmosul.

Intărește-ne pre noi întru tine Doamne, celace prin lemn ai omorît păcatul, și frica ta sădește-o în inimile noastre, celorce te lăudăm pre tine.

Celace ai întrat în pântecele cel nestricat Christoase, sufletul meu cel stricat de patimi înnoește-l prin pocăință, și-l arată plin de lumina cea pururea fiitoare.

Ascultat-am pre vrășmașul cel ce amărește, și am săvârșit tot păcatul, și nebunește te-am amărît pre tine iubitorule de oameni, celce ești unul îndelung răbdător. Mucenicina.

Cu crucea îngrădindu-se nebiruiții ostași și mucenici ai Mântuitorului, ca pre niște zidure au surpat vitejește întăririle înșelăciunii.

Cu dumnezeeasca putere întărind neputința voastră vitejilor purtători de chinuri, tăria luptătorului până în sfârșit o ați pierdut. A Născătoarei.

Marie, ceeace ești cădelniță de aur, gonește putoarea patimilor mele și mă întărește pre mine, celce mă clătesc de asuprelele vicleanului luptător.

Alt Irmos.

Arcul celor puternici:

Dumnezeu cel cu firea nemuritor, cu înțelepciune zidind, oști după dar nemuritoare arată.

Stând acum îngerilor lângă Christos vârful doririlor, rugați-vă, să ne mântuim noi toți.

A Născătoarei.

Inceput supt vreme luând din tine, o Maică pururea Fecioară, se crede celce este ziditor al vremilor. Peasna 4. Irmosul.

Te laud, că auz am auzit Doamne și m'am spăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pre mine cel rătăcit. Pentru aceea preamăresc multă smerenia ta cea către mine, mult milostive.

Căzut-am în noroiul păcatului și frumsețea chipului cea dintru început o am pierdut Doamne, și mă tem de muncă. Pentru aceasta cu frumsețea pocăinței strălucește smeritul meu suflet.

Cu graiuri amăgitoare, amăgitorul trăgându-mă dela tine, mâncare lui m'a făcut, răpește-mă din răutatea acestuia, Dumnezeule al tuturor și mă chiamă prin chipuri de pocăință.

Vremea vieții mele mi-s'a făcut lucrare de pierzare, ci întru o clipeală mă mântuește Christoase, precum ai mântuit cu porunca ta oarecând pre curva pocăindu-se, ca să te laud pre tine unul cel fără de păcat.

Mucenicina.

Inoitor al răutății ceii de voie fiind cel fărădelege, pre mucenicii lui Christos îi sileà să dea închinăciune dumnezeilor celor fără de suflet, ci s'au întunecat, că ei numai pre un Dumnezeu făcătorul l-au cunoscut.

Troicina.

Unime după ființă și Treime după fețe, pre dumnezeirea cea nezidită cinstind voi mucenici ai lui Christos, zidirilor nici cum cinste nu ați dat, pentru aceasta toate muncile ați răbdat.

A Născătoarei.

Se întrupează Domnul din curatele tale sângiuri, și cu oamenii se împreună, voind Prea-

curată, și pentru rugăciunile tale plecându-se pururea, primește pre ceice se pocăesc, carii mai nainte se supuseseră păcatelor.

Alt Irmos.

Auzit-am Doamne:

Pre cei fără de trupuri aduc ție rugător milostive, pre cari primindu-i ca un îndurat, izbăvește-mă de păcate.

Apropiindu-se de mintea cea a toate pricinuitoare dumnezeeștile minți, se curățesc prin gândurile cele preaînalte și se luminează.

Dumnezeeștile podoabe ale cereștilor începătorii de cete, cu dumnezeesc Duh înfrumsețându-se, se păzesc fără schimbare.

A Născătoarei.

Înțelegându-te de departe, pre tine Fecioară ceeace ai purtat în brațele tale pre Dumnezeu întrupat, Isaia mainainte te-a vestit.

Peasna 5. Irmosul.

Dătătorule de lumină și făcătorul vecilor Doamne, întru lumina poruncilor tale îndreptează-ne pre noi, că afară de tine pre alt Dumnezeu nu știm.

Celace ai făcut pre orbi cu ochi, luminează sufletul meu cel orbit și-l întărește a privegheà întru fapte bune, iară somnul lenii de tot să-l urască.

Vindecă unule Mântuitorule sufletul meu cel rănit cu adevărat de mușcăturile cumplitului păcat, celace ai vindecat dedemult ranele celui căzut în tâlhari.

Mucenicina.

Ceata cinstiților pătimitori au rușinat pre poporul gonacilor celor fărădelege, multe feluri de dureri răbdând, și acum dimpreună cu sfințitele cete ale îngerilor pururea se bucură.

Stele mult luminoase s'au arătat prealuminații mucenici, slobozind razele răbdării și sufletele credincioșilor luminând cu dumnezeescul Duh.

A Născătoarei.

Prunc tinăr pre Fiiul cel mai nainte de veci l-ai născut nouă, în două lucrări voitoare îndoit fiind, ca celace erà om împreună și Dumnezeu, ceeace ești cu totul fără prihană.

Alt Irmos.

Cărbunele carele s'a arătat:

Heruvimii și Serafimii, împreună cu scaunele cele preaînalte cu dumnezeeasca strălucire aproape de începătoria cea dumnezeească strălucind după dumnezeeească urmare, luminează pre celelalte.

Cuvântule al lui Dumnezeu, ca un dătător de toată vărsarea de lumină, oglinde luminate ai adus întru ființă, care primesc raza ta cu veselie și cu întindere neabătută.

A Născătoarei.

Gavriil sfințitul Arhangel, din cer venind, bine ți-a vestit ție bucuria, carea întristarea strămoșilor o a deslegat cinstită dumnezeească mireasă.

Peasna 7. Irmosul.

Intru adâncul greșalelor fiind încunjurat, chiem adâncul mi-

lostivirii tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Căzut-am prin răutatea șarpelui, și zac în patul desnădăjduirii, ridică-mă Christoase, cel ce cu cuvântul ai îndreptat pre cei slăbănogi.

Pre mine cel vânturat de vânturile bălaurului, și viscolit de toate părțile de valurile păcatelor, mântuește-mă ca pre Petru iubitorule de oameni Doamne. Mucenicina.

Covârșind hotarele firii, muncile cele mai presus de fire ați răbdat. Pentru aceasta bunătăților celor mai presus de minte v'ați învrednicit mucenicilor.

Ca niște buni, ca niște frumoși, ca niște cinstiți, cu cel de podoabă făcător și frumos v'ați împreunat, rugându-vă pururea pentru noi preamăriților mucenici. A Născătoarei.

Din toate neamurile te-a ales pre tine frumsețea lui Iacob, pre carea te-a iubit făcătorul, ceeace ești cu totul fără prihană, și din tine răsărind s'a arătat.

Alt Irmos.

Glasul graiurilor cel de rugăciune.

Dumnezeeștile locuri ale mărirei tale ceii începătoare de lumină stăpâne Christoase, cu luminătoare străluciri aprinzându-se, în chipul razelor celor luminoase petrec în veci.

Cu dumnezeească putere întăriți fiind serafimii, cu glasuri netăcute strigă cântarea cea întreit sfințită, ridicându-ne pre noi a cinsti firea cea în trei ipostasuri. A Născătoarei.

Precum s'a jurat Domnul oarecând lui David întru adevăr, din pântecile tău ieșind a plinit, că ai născut Fecioară, pre celce împărățește ceriul și pământul.

Peasna 7. Irmosul.

Chipul cel de aur în câmpul deira, cinstindu-se cei trei tineri, au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cu abaterile minții, și cu asuprelile dracilor, departe m'am făcut dela brațele tale, ca curvarul, și de toată rușinea m'am umplut, iară acum întorcându-mă strig ca acela, greșit-am, nu te scârbì de mine Iisuse, celce te-ai întrupat pentru mine.

Dumnezeule al tuturor, pre Ninevitenii ceice s'au pocăit oarecând, de îngrozirea, carea năștea moarte, i-ai mântuit. Așijderea unule iubitorule de oameni și inima mea cea spurcată cu covârșirea păcatului, carea se întoarce acum, de înfricoșata muncă izbăvește-o.

Mucenicina.

Rănitu-s'a cumplit făcătorul de răutăți, celce vrea să vă rănească pre voi de Dumnezeu fericiților, dumnezeești mucenici, și au rămas nevin-

decat, iar ranele voastre s'au arătat vindecări tuturor credincioșilor, celor răniți de năvălirile vechiului împiedecător.

Nici de cumplitele hiară, nici de îngrozirile tiranilor, nici de sabiile cele tăetoare, nici de uneltele cele hirăstruitoare nu v'ați temut, ci ca în niște trupuri streine fiind, toate ați răbdat marilor mucenici, pentru aceasta v'ați încununat.

A Născătoarei.

Lăcaș al luminii cei nematerialnice pântecele tău s'a făcut, ceeace cu strălucirile dumnezeeștii cunoștințe nedumnezeirea a împuținat, Curată Fecioară mireasă dumnezeească, pre carele lăudându-l strigăm: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Alt Irmos.

Prea înțelepții tineri.

Imprejurul scaunului negrăitei tale Măriri, pururea dănțuind mințile cerești, cu netrupești guri cântă: Cel mai presus de Dumnezeire Dumnezeul părinților și al nostru bine ești cuvântat.

Dacă te-au văzut cetele îngerești du-te, porțile cerești au deschis ție cântând: Cel mai presus de dumnezeire, Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

A Născătoarei.

Capul legii și al prorocilor pre tine Fecioară Gavriil arătându-te strigà: Iată tu nești una întru tot lăudată pre cel mai presus de dumnezeire, Dumnezeul părinților și al nostru, ceeace ești binecuvântată.

Peasna 8. Irmosul.

Pre Dumnezeul celce s'a pogorît în cuptorul cel cu foc cătră tinerii evreești, și văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pre Domnul lăudați-l lucrurile, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Căzând sub cel viclean, meșteșujirilor lui m'am făcut rob, și văzându-mă înșelătorul în multă perzare se laudă, răpește-mă dela acesta, celace ești întoarcerea celor rătăciți îndurate.

Desleagă-mă pre mine cel legat cu nedeslegatele legături ale patimilor trupești, celace ai deslegat legăturile celor din veac nedeslegate, și mă îndreptează, ca să alerg cătră cărările cele mântuitoare, Christoase Mântuitorul lumii.

Mucenicina.

Ziditorii patimilor preste mine smeritul toată răutatea o au lucrat, ceice sunteți omorîtorii patimilor lui Christos cu adevărat, fericiților mucenici, de vătămarea acelora izbăviți-mă.

Neplecându-vă genunchele celor ciopliți, în cuptorul muncilor ca Tinerii oarecând ați fost aruncați, și cu dumnezeească răcoreală arătându-vă, nearși ați rămas, mucenicilor, lăudând pre Christos în veci.

A Născătoarei.

Ticălosul meu suflet cel slăbit cu multe supărări ale viclea-

nului, Născătoare de Dumnezeu, cu tămăduitoarele tale rugăciuni Fecioară, fă-l sănătos, ca să te măresc întru toți vecii.

Alt Irmos.

De chipul cel de aur:

Înființat-ai pre îngeri, chipuri ale bunătății tale, carii săvârșesc cu tărie poruncile tale Cuvântule, și ajută pre toți ceice cu credință strigă: Toată zidirea cea înființată să laude pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Cu roditoare fapte bune ai împodobit cereasca petrecere a îngerilor, înfrumsețându-o cu sfințite începătorii pre aceasta, care strigă ție Christoase, toată zidirea cea înființată să laude pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Bucurându-ne luminat să cântăm dumnezeeasca cântare a celor fără de trupuri neîncetat, și pre stăpânul dumnezeește cuvântându-l, cântare împreună cu dânșii să strigăm: Toată zidirea cea înființată să laude pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

A Născătoarei.

Dreptatea, care toate cu înțelepciune le îndreptează după vrednicie, te-a iubit pre tine cea cu totul fără prihană, și prea neîntinată și Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, sălășluindu-se întru tine negrăit, pre carea o preamărim: Toată zidirea să laude pre Domnul, și să-l preaînalțe întru toți vecii.

Peasna 4. Irmosul.

Pre Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, carele cu negrăită înțelepciune a venit, să înnoiască pre Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din sfânta Fecioară negrăit întrupându-se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude să-l mărim.

Iată vremea lucrării suflete, ce dormi fără de minte în trândăvire desăvârșit? Scoală-te și cu lacrimi luminează-ți făclia ta, sârguește că se apropie mirele sufletelor, nu zăbovì, ca să nu rămâi afară de dumnezeeasca ușă.

O cât este de înfricoșat divanul tău, arătând toată fapta goală, înaintea îngerilor și a oamenilor. O cum este de cumplită hotărîrea, care vei să dai celorce au greșit. Din carea mai nainte de sfârșit izbăvește-mă Christoase, dăruindu-mi lacrămi de întoarcere.

Mucenicina.

Însemnându-se prin dragoste cu sângele mielului, și al păstorului, mărițiii, și dumnezeeștii pătimitori, se junghiau bucurându-se, ca niște miei fără răutate, si toată sfânta biserică a celor întâi născuți în ceriuri cu adevărat o luminează.

Arătându-vă ca niște luminători, cu raze de soare cu strălucirea patimilor voastre, tot sufletul luminați, și tot întunerecul înșălăciunii îl goniți vitejilor pătimitori: Pentru aceasta cu credință după vrednicie vă fericiți.

A Născătoarei.

Fie-ți milă de mine Doamne, fie-ți, când vei vrea să mă judeci, și să nu mă osândești în foc, nici cu mănia ta să mă mustri, te roagă Fecioara ceeace te-a născut pre tine Christoase, și mulțimea îngerilor, și adunarea mucenicilor.

Alt Irmos. Cu totul ești Dorire:

In vestminte albe s'au arătat îngerii luminați cu închipuire, dumnezeeștilor învățăcei spuind a doua venire a ta Christoase, cu carii toți teologisindu-te te mărim.

Ca un făcător de bine toată firea cea cuvântătoare o zidești, a razei tale cei dintâi, a doua strălucire. Pentru aceea toți cu cântări cuvântându-te te mărim.

A Născătoarei.

Înțelegând Preacurată fecioria ta cea cu chip de lumină, și spăimântându-se, cu bucurie a strigat ție, dumnezeescul Arhistratig. Pentru aceea toți ca pre Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

La Stihoavna Hvalitelor.
Stihiri de umilință. Glas 2.

Aducându-mi aminte de netrebnicele răutăți, care am făcut, scap cătră îndurările tale, asemănându-mă vameșului, și curvei, care a plâns, și fiiului celui curvar. Pentru aceea și caz înaintea ta milostive, mainainte pânăce nu mă vei osândì, iartă-mă Dumnezeule și mă miluește.

Fărădelegile mele treci-le cu vederea Doamne, celace te-ai născut din Fecioară, și inima mea o curățește, făcându-o biserica sfântului tău Duh. Nu mă lăpădà dela fața ta, celace ai mila cea nemăsurată. Mucenicina.

Pentru Christos pătimind până la moarte, o purtători de chinuri mucenici, sufletele le aveți în ceruri în mâna lui Dumnezeu și în toată lumea sunt cinstite moaștele voastre. Preoții și împărații se închină și toate popoarele bucurându-ne, strigăm după obiceiu: Somn cinstit înaintea Domnului este moartea cuvioșilor lui.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Fecioara, ca un maslin prearoditor, te-a odrăslit pre tine rodul vieții, ca să rodești lumii pre cea mare și bogată milă.

LUNI. — FERICIRILE.

Glasul tâlharului îți aducem și strigăm ție: Pomenește-ne Mântuitorule întru împărăția ta.

Greșalele mele cele multe trecându-se cu vederea iubitorule de oameni, arată-mă părtaș strălucirii tale, rogu-mă.

Cetele îngerilor se roagă ție Doamne, pentru toți credincioșii, care cu dragoste te laudă.

Mucenicina.

Cu rugăciunile mucenicilor tăi Iisuse preabunule arată-te credincioșilor milostiv în ziua judecății.

Mărire:

Pre Tatăl să-l mărim, Fiiului să ne închinăm și pre dum-

nezeescul Duh toți credincioșii să-l lăudăm.

Și acum:

Rodul pântecelui tău Preacurată pre cei alunecați cu roada lucrători raiului i-a făcut.

Luni seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri de umilință.

Glas 2. Podobie:

Când de pre lemn:

Unule fără de păcate Christoase, unule fără de răutate, unule izvorul bunătății, vezi suspinarea mea, vezi năcazul meu și bubele ranelor mele curățește-le toate și cu mila ta mântuește pre robul tău, ca gonind norii lenii departe, să te măresc pre tine preabunule Mântuitorul meu.

Caută o suflete al meu smerite, vezi lucrurile tale, care sunt cu totul spurcate, vezi goliciunea ta, oh și singurătatea, pentrucă vreai să te deosebești de Dumnezeu și de îngeri, și să te arunci în munca cea fără de sfârșit, trezvește-te, scoală-te, sârguește, strigă: Greșit-am Mântuitorule, dă-mi iertare și mă mântuește.

Trupul mi-am întinat rău, stricatu-mi-am sufletul și inima, și cu gânduri spurcate, toate simțirile mele mi-am rănit, ochii mi-am pângărit, întinatu-mi-am urechile, cu cuvinte limba mi-am pângărit și toate cele de rușine le am. Pentru aceasta cătră tine căzând strig: Stăpâne Christoase, greșit-am ție greșit-am, iartă-mă și mă mântuește.

Alte Stihiri ale mergătorului înainte. Asemenea.

Sârguește-te de mă scoate din ispite, mărite al Domnului prorocule, rogu-mă ție, că înzadar s'au pornit asupra mea cumpliții draci, ceice se luptă cu mine, căutând să răpească sufletul robului tău, ca pre o pasăre ticăloasă, nu mă lăsà până în sfârșit, ci să cunoască mai vârtos preafericite că tu ești scăparea mea.

Odrasla cea preasfântă a ceii sterpe, stâlparea cea frumoasă a pustiei, rândunelaua cea veselă, priveghitoarea cea cu bun glas, porumbiță de aur: Ticălosul meu suflet cel sterp, totdeauna arată-l bine roditor de fapte bune, ca odrăslind spic însutit roditor, să-ți aduc ție fericite laudă dumnezeească.

Izbăvește-mă de focul cel vecinic, de întunerecul cel neluminat, de nevoi și de tot năcazul, de toată patima rea și de toată îmbulzeala, rogu-te mergătorule înainte și mă arată în partea celor mântuiți fericite, cu rugăciunile tale, unde sunt cetele sfinților și bucuria cea negrăită pre mine cel singur osândit pentru păcate.

Mărire: Și acum: A Născătoarei: Asemenea.

Năcazurile și asuprelele celor rele, și patimi de multe feluri îmi viforesc smeritul meu

suflet, Fecioară neispitită de nuntă, Maică al lui Christos Dumnezeu, arată-te mie ocârmuitoare în marea vieții și potolește viforul ce-mi stă asupra, povățuindu-mă la limanul cel lin al pocăinței și al răsuflării, pre mine celce alerg spre dumnezeescul tău acoperemânt.

LA STIHOAVNA.

Stihiri de umilință.

Greșit-am ție Mântuitorule, ca Fiiul cel curvar, primește-mă părinte pre celce mă pocăesc și mă miluește Dumnezeule.

Strig cătră tine Christoase Mântuitorule glasul vameșului, curățește-mă ca și pre acela și mă miluește Dumnezeule.

Mucenicina.

Sfinții mucenici rugându-se pentru noi și pre Christos lăudând, toată înșelăciunea a încetat și neamul omenesc prin credință se mântuește.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Toată nădejdea mea spre tine o pun Maica vieții, păzește-mă supt acoperemântul tău.

Marți dimineața.

După întâia Stihologie, Sedealna de umilință. Glas 2.

Cugetând suflete al meu de cercarea zilei ceii înfricoșate și de răsplătirea muncii ceii vecinice, cutremură-te și întru pocăință strigă lăcrămând: Dumnezeule greșit-am, miluește-mă.

Când vei cercà știința mea cea osândită, mă tem Doamne de înfricoșată judecata ta, căci din lucruri nu-mi este mântuire, ci ca celace ai bogăție de îndurare, miluește-mă Christoase Dumnezeule și mă mântuește.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Pre tine te mărim Născătoare de Dumnezeu strigând: Bucură-te toiagul din carele fără sămânță Dumnezeu răsărind, a pierdut prin lemn moartea.

După a doua Stihologie: Sedealne. Glas 2.

Miluește-mă a zis David și eu strig cătră tine greșit-am Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință curățindu-le, miluește-mă.

Miluește-mă Dumnezeule, miluește-mă, de două păcate a plâns David, iară eu pentru întunerece de greșale strig cătră tine, acela așternutul cu lacrămi și-a udat, iară eu nici o picătură nu am. Desnădăjduitum'am și mă rog, miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea, pre mine celce-mi trebuește sprijineala cea dela tine. Că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluește-mă.

După a treia Stihologie: Sedealne. Glas 2.

Podobie: Ceeace ești izvorul milii:

Pre izvorul milostivirii cel îndestulat în repejunile Iordanului l-ai afundat Ioane, pentru aceasta cu osârdie te rog, pre mine celce mă înec de multe patimi, în marea vieții, în toate zilele cumplit, cu rugăciunile

tale cele bine primite la limanul vieții mă povățuește.

Mucenicina.

Celace ai luminat pre sfinții tăi mai mult decât aurul și ai mărit pre cuvioșii tăi ca un bun, de dânșii fiind rugat Christoase Dumnezeule, vieața noastră o chivernisește ca un iubitor de oameni și rugăciunea o îndreptează ca o tămâe, unule celace în sfinți te odihnești.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Cine a văzut, cine a auzit; Maică să nască pre făcătorul său fără ispită bărbătească, să hrănească cu lapte pre celace dă hrană la tot trupul; o minune! Scaun de Heruvimi s'a arătat pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu ceeace ești plină de daruri, roagă-te pentru sufletele noastre.

CANON DE UMILINȚA.

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Cântarea lui Moisi luând strigă suflete, ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, acesta este Dumnezeul meu, și-l voiu mări pre el.

Pre noi înșine fraților mai nainte de ieșire să ne plângem cu amar, ca cu lacrămi bune să scăpăm de lacrămile muncii, care nici un folos nu vor aveà atuncea.

De mii de ori m'am făgăduit Christoase să mă pocăesc, și nesimțitor suflet având, caz în greșale, milostivește-te Mântuitorule spre neputința mea.

Mucenicina.

Ceice ați suferit focul muncilor cu dumnezeească răcorire, purtătorilor de chinuri ai lui Christos, de focul geenii izbăviți-mă pre mine celce zac în patimi cumplite.

Tari asupra vrășmașilor arătându-vă cu puterea dumnezească, puterea lor cea slabă o ați surpat, mucenici ai lui Christos cei vrednici de minune.

A Născătoarei.

Clește purtător de văpae, pre carea Isaia te-a văzut odinioară, patimile inimii mele cele materialnice, Născătoare de Dumnezeu arde-le, și desăvârșit le perde.

ALT CANON.

Al mergătorului înainte. Al căruia Acrost: este acesta la Greci.

Botezătorule rugăciunea aceasta primește-o.

Iosif.

Peasna 1. Alt Irmos.

Intru adânc a înnecat:

Botezătorule și înainte mergătorule al lui Christos, mintea mea, care se afundă totdeauna în desfătările trupești, îndreptează-o, și valurile patimilor le potolește, ca fiind întru liniște dumnezeească, cu cântări să te măresc.

Cu luminare negrăită luminând ca o stea mult luminoasă, înaintea răsăritului celui gândit ai alergat, de carele, ca să se lumineze inima mea cea întunecată de toate asuprelele vrășmașului, Botezătorule roagă-te.

In raiu ai afundat odinioară preaînțelepte pre adâncul cela

ce face cu darul înecare la toată călcarea de poruncă, ci mă rog usucă fericite păraele greșalelor mele, cu dumnezeească mijlocirea ta.

A Născătoarei.

A Curatei Fecioare, ceeace a întrupat pre Dumnezeu, rudenie ai fost fericite mergătorule înnainte, cu carea te cinstim si te rugăm, ceice încunjurăm acum dumnezeeească casa ta, fă-ne pre noi case ale Duhului.

Peasna 3. Irmosul.

Mintea mea cea neroditoare, aducătoare de roadă Dumnezeule arată-o lucrătorule al bunătăților, și săditorule al celor cuvioase, cu milostivirea ta.

Cu dormitarea legii mi-am îngreuiat sufletul, deșteaptă-mă Christoase spre priveghiarea pocăinței, ca să fac poruncile tale.

Să nu mă arăți Iisuse în ziua cea înfricoșată desnădăjduit, ci mai nainte de sfârșit întorcându-mă, izbăvește-mă de munca cea cumplită.

Mucenicina.

Ceice bine ați urmat patimilor lui Christos, cu dumnezeești chipuri, purtătorilor de chinuri ai lui Christos, patimile sufletului meu cele rele vindecați-le.

Ca să vă învredniciți în ceruri bunătăților celor deapururea vecuitoare, toată ispita celor rele, purtătorilor de chinuri, pre pământ tare ați răbdat.

A Născătoarei.

Hrănit-ai cu lapte cum se cuvine maicii pre hrănitorul a toate, și ai purtat în brațe Curată pre acesta, carele pre toate le poartă cu mâna totdeauna.

Alt Irmos. Pre piatra credinței:

Vindecă ranele sufletului meu, și mintea mea cea înecată prin nepurtare de grije luminează-o cu dumnezeească mijlocirea ta, mergătorule înainte al Domnului, și de toată încunjurarea cea protivnică mă izbăvește, rogu-mă.

De sterpiciune ai deslegat pre ceeace te-a născut, născându-te după pronia lui Dumnezeu înțelepte prorocule. Deci inima mea cea stearpă fă-o doritoare acum, mergătorule înnainte al Domnului, ca să aducă odrasle de fapte bune.

Celace zidește cu dragoste ție casă dumnezeească, ca să dobândească moștenirea cea de sus, roagă-te, pre ceice slujesc cu credință lăcașului tău, fă-i bisericii dumnezeescului Duh, Boterzătorule și mergătorule înnainte, cu mijlocirile tale.

A Născătoarei.

Veselitu-s'a mergătorul înnainte purtându-se în pântecele Maicii sale, și s'a închinat Domnului celui purtat în pântecele tău de Dumnezeu cu daruri dătău ruită, pre carele roagă-l, să mă izbăvească de tot năcazul.

Peasna 4. Irmosul.

Nașterea ta cea din Fecioară prorocul mainainte văzându-o, a propoveduit strigând: Auzul tău l-am auzit și m'am temut,

că dela amiază zi, și din muntele cel sfânt umbros ai venit Christoase.

Pre mine jăfuit de pretutindenea și sărăcit, Cuvântule, văzându-mă vrășmașul, de perzarea mea se bucură amăgitorul. Ci scoate-mă din răutatea lui Doamne al Mărirei, îmbogățitorule al săracilor.

Mânile și ochii mi-am întinat Doamne, lucrând celece nu se cade a face, și spre mânie am întărâtat îndurările tale, cheltuit-am îndelungă răbdarea ta, caută și mă miluește bunule.

Mucenicina.

Cât este de minunat Dumnezeul nostru întru sfinții ceice se pleacă lui, și strică idolii periciunii, și moștenesc desfătarea raiului, din carea de demult s'a izgonit Adam.

Cu curgerile sângiurilor ați oprit fericiților sângele cel perzător, ce se aduceà oarecând tuturor dracilor, spre peirea oamenilor celor ce-l aduceà. Pentru aceasta fericiți sunteți pururea.

A Născătoarei.

Invățându-ne prin Duhul ciata prorocilor cea Preamărită, taina ta cea mai presus de minte Născătoare de Dumnezeu, în multe feliuri de chipuri, pre aceasta mainainte o au însemnat cu sfințite închipuiri, ale cărora vedem sfârșitul luminat.

Alt Irmos. Venit-ai din Fecioară.

Al celuice a plecat ceriurile, și cu oamenii a petrecut, capul i-ai plecat cu dreapta ta Preafericite, cu carea păzește-mă, întru smerenie ferind inima mea.

Pustiul cel neumblat pre tine cetățean te-a avut, fericite mergătorule înnainte, pentru aceasta strig cătră tine: Păzește sufletul meu celce s'a pustiit de toată fapta cea dumnezeească.

Legea cea dumnezeească apărând, fărădelege te-ai junghiat, pentru aceasta mă rog ție, pre mine celce fac fărădelege totdeuna, și mă amăgesc cu amăgirile dracilor, îndreptează-mă.

Zidindu-te însuți pre tine stăpânului biserică, la lăcașurile cele dumnezeești acum ai trecut mergătorule înnainte, care roagă-te să le dobândească, celce ți-a ridicat ție Preasfântă casă.

A Născătoarei.

Caută spre mine cel bolnav, ceeace ești cu totul fără prihană, și desleagă patimile mele cele cumplite și anevoie de vindecat, ca să te măresc pre tine ceeace ai mărit toată omenirea.

Peasna 5. Irmosul.

Negura sufletului meu Mântuitorul meu risipindu-o cu lumina poruncilor tale mă luminează, ca un singur împărat al păcii.

Păcate împreunez cu păcate nebunește și privire în sus nu este întru moartea mea, vai mie cum mă voiu arătà lui Christos.

Spărgându-mă ca o corabie, mi-am pierdut povara mea,

carea mi-ai dat îndurate, și acum sărăcind strig: Să nu mă treci cu vederea Christoase.

Mucenicina.

Ca ceice Mărirea cea de jos și călcată o ați trecut cu vederea, purtătorilor de chinuri, Mărirei cerești v'ați învrednicit, împreună fiind cu Christos.

De milostivirea cea către trup, mintea depărtându-vă prin credință, cu dragoste munci ați primit, purtătorilor de chinuri, împreunându-vă cu Christos.

A Născătoarei.

Daniil munte mare întru Duhul te-a văzut Născătoare de Dumnezeu, din carele piatra tăindu-se, a sdrobit cele cioplite ale dracilor.

Alt Irmos. Lumină celor întunecați:

In curgerile cele vărsătoare ale Iordanului pre Christos curgerea nestricăciunii botezând, mergătorule înainte, roagă-l, ca să usuce izvoarele patimilor mele, și părăul desfătării să moștenesc, și bucuria dreptților cea veselă.

Acum mă tânguesc și mă strâng de frică, și cu nepricepere totdeauna sunt cuprins, cugetând faptele mele și judecata cea groaznică ce va să fie. Incea durate Doamne, iartă-mă pentru rugăciunile botezătorului tău.

Punând lege popoarelor mântuirea, carea se face întru pocăință de greșale, mergătorule înainte, în mijlocul legii și al darului ai stătut. Pentru aceasta te rugăm, cu chipuri de pocăință luminează-ne pre noi.

Dă-mi vreme de pocăință făcătorule de bine, celuice am cheltuit prin lene toată vremea cea trecută, având spre aceasta, rugându-se ție cuvântule, pre Ioan marele mergător înainte și propoveduitorul pocăinței a toată lumea.

A Născătoarei.

Cu bântuielile și cu pânditurile celui viclean m'am omorît, stăpână Preacurată, înviază-mă ceeace ai născut vieața tuturor cea Ipostatnică, Născătoare de Dumnezeu, ca să te laud cu bună credință pre tine cea cu totul fără prihană.

Peasna 6. Irmos.

Intru adâncul păcatelor sunt ținut Christoase, și în noianul vieții mă învăluesc: Ci precum pre Iona din hiară, și pre mine din patimi scoate-mă și mă mântuește Mântuitorule.

Ca și Hananeanca de demult strig către tine Mântuitorule, Fiiul lui Dumnezeu milostivindu-te miluește-mă, că suflet pătimind întru cele cumplite am, și nevrând să vie însuș acum întru simțire.

Mă turbură pre mine viforul patimilor celor nenumărate, precum marea oarecând o ai certat și ai mântuit pre sfinții tăi învățăcei, și pre mine Iisuse mă scoate și mă mântuește Christoase.

Mucenicina.

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor cele fără de trup de

răbdarea voastră cea în trup, și au lăudat pre celce v'a dat putere, cinstiți nevoitori și pentru ostenințe răsplătire.

Stropiți fiind cu curgerile sângiurilor voastre mucenicilor și cu ochii scoși și înghețați de ger iute, la căldura vieții ați trecut, lăudând pre Christos.

A Născătoarei.

Ca o masă ai încăput pânea cea de Taină, din carea mâncând nu mai flămânzim cu totul lăudată, ceice te știm pre tine Născătoare a lui Christos Dumnezeului tuturor și hrănitoare cu adevărat.

Alt Irmos.

Intru adâncul greșalelor:

Glasule celace ai propoveduit pre cuvântul, primind glasurile tuturor, cere iertare păcatelor, să dăruească celorce te laudă pre tine cu credință.

Sfărâmarea sufletului meu vindecă-o, sarcina păcatelor o desleagă, și mai presus de nădejde mă mântuește cu rugăciunile tale, fericite mergătorule înainte.

Pre Iisus, pre carele cu mâna ta l-ai botezat, roagă-l mergătorule înainte, să mă izbăvească din mâna păcatului, pre celce pururea ridic mânile către dânsul preamărite.

A Născătoarei.

Cu dormitarea lenii sunt cuprins, somnul păcatului îngreuiază inima mea, ci cu a ta neadormită mijlocire Preacurată, ridică-mă și mă mântuește.

Peasna 7. Irmosul.

Pre Heruvimi urmând tinerii, în cuptor dănțuiau strigând: Bine ești cuvântat Dumnezeule, că întru adevăr și judecată ai adus asupră-ne acestea toate, pentru păcatele noastre, celace ești prealăudat și preamărit întru toți vecii.

De legile tale m'am lăpădat, și m'am supus poftelor celor necuvântătoare, lucrând celece nu se cuvin Christoase: Că înzadarnic m'am făcut întru nebunia mea, ca nimenea altul din oameni pre pământ: Deci să nu mă lași Mântuitorule să pieiu, pentru iubirea de oameni.

Intru fărădelegi Doamne iată eu zemislit sunt, ca David strig, și ca curva lăcrămez, și ca sluga ce întărîtă te-am mâniat, pre tine unul Dumnezeul cel bun. Deci pentru iubirea de oameni, să nu mă lași pre mine Mântuitorule să pieiu.

Mucenicina.

Mucenicește s'a nevoit ciata purtătorilor de chinuri, mucenicește s'a încununat de dreapta cea de viață purtătoare, că întru adevăr a iubit pre Dumnezeu, celace a făcut toate cu cuvântul, și acum în ceriuri bucurându-se se desfătează, cu dumnezeeasca moștenire.

Cu ochii scoși fiind, și de mâni și de picioare lipsiți, cu bună mergere s'au trimis bine mărițiii

la călătoria cea cerească, împedecând căile ale singur luptătorului. Pentru rugăciunile lor, mântuește cuvântule pre toți ceice te măresc pre tine.

A Născătoarei.

Heruvimii măresc, Serafimii laudă, scaunele, stăpâniile și domniile pururea nașterea ta cea mai presus de minte. Marie cu totul lăudată, că tu una pre Dumnezeu l-ai purtat în pântece cu trup, pre carele roagă-l Curată, ca să ne mântuim noi toți, ceice cu dragoste te cinstim.

Alt Irmos. Porunca cea protivnică:

Din rădăcină scoțând cu săcurea ta cea de pocăință ranele inimii mele ceii pătimașe, sădește mergătorule înainte, dumnezeeasca nepătimire, și Preacurată frica lui Dumnezeu, carea mă înstreinează de toată răutatea.

Ca celace în curgerile Iordanului ai botezat pre Domnul, celce acopere cu ape cele mai pre deasupra, pre dânsul roagă-l, să dăruească apa dumnezeștii umilințe pururea ochilor mei, mărite mergătorule înainte.

Pre celce a ridicat păcatul lumii, pre mielul lui Dumnezeu mergătorule înainte proveduind, pre acela roagă-l, să mă arete înstreinat de partea caprelor și împreună cu oile lui cele de-a dreapta și pre mine să mă numere mărite.

A Născătoarei.

Pântecele sterp te-a purtat Fecioară pre tine ceeace ai purtat în pântece pre cuvântul întrupat, pre carele cu dumnezeești săltări marele mergător înainte, rodul cel preasfânt al ceii sterpe, l-a cunoscut bucurându-se și i-s'a închinat.

Peasna 8. Irmosul.

Pre celce a însemnat mainainte în rug lui Moisi taina Fecioarei, în muntele Sinai oarecând, lăudați-l, bine-l cuvântați, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Ca să ne îndumnezeești pre noi, te-ai întrupat pentru milostivirea, și nici cum n'am înțeles, robit fiind de desfătări, cu bunătatea ta întoarce-mă Christoase, celace ești Mântuirea tuturor.

Tu păstorul cel bun cuvântule ticălosul meu suflet cel rătăcit în munții călcării de poruncă întoarce-l și-l mântuește, ca să nu mă înghită desăvârșit vrășmașul cel amăgitor.

Mucenicina.

Să stăm bărbătește împreună, strigat-a unul către altul împodobiții purtătorii de chinuri, fiind munciți cumplit, iată Christos tinde cununi de biruință întru toți vecii.

Cuvintele cele prea tari ale ostenințelor voastre celor tari, ați sugrumat pre șarpele celce vrea să vă înșale pre voi cu rea meșteșugire, și desfătării raiului moștenitori v'ați arătat.

A Născătoarei.

Ca să ne îndumnezeeze pre noi Dumnezeu, s'a întrupat din Curate sângiurile tale, Fecioară

Născătoare de Dumnezeu, și s'a făcut om, pre carele roagă-l pururea pentru ceice te cinstesc.

Alt Irmos.

Cuptorul cel cu foc oarecând:

Dă-mi dreapta, celuice zac jos mergătorule înainte, celace ți-ai întins dreapta, și ai spălat cu ape pre cel neîntinat, și mă izbăvește de spurcăciunea trupului, tot curățindu-mă prin pocăință și mă mântuește.

Având suflete vreme de pocăință, somnul cel prea greu al lenii scutură-l și cu osârdie privegheză, strigând cătră Stăpânul tău: Milostive miluește-mă, pentru rugăciunile botezătorului.

Părae ale patimilor și ape ale răutății pâna la sufletul meu au întrat, fericite mergătorule înainte, sârguește-te degrabă de mă scoate, celace în curgerile râului ai spălat pre noianul cel prea lin al nepătimirii.

Vai mie celuice am făcut multe rele, vai mie unuia celuice am mâniat pre Dumnezeu cel prea bun. Botezătorule al lui Christos ajută-mi, și-mi dă deslegare greșalelor mele și curmare datoriilor mele, cu mijlocirile tale.

A Născătoarei.

Ceeace ai născut cu trup pre înaltul Dumnezeu, ridică-mă din gunoiul patimilor celorce mă năcăjesc, și pre celce rău am sărăcit de tot, mă îmbogățește Preacurată, cu dumnezeștile fapte bune, ca să te laud fiind mântuit.

Peasna 9. Irmosul.

Din pământeni cine a auzit una ca aceasta? sau cine a văzut cândva? Că Fecioară s'a aflat în pântece având, și fără de durere prunc a născut; întru acest chip este Minunea ta, și pre tine Curată Născătoare de Dumnezeu te mărim.

O cât este de înfricoșat divanul tău, întru carele aștept să mă judec, și nici cum nu simț frica aceasta, în lene toată vremea petrecând, întoarce-mă unule ziditorule, carele ai întors pre Manasi cel greșit.

Oprește Christoase strig cătră tine, curgerile răutăților mele celor nenumărate, dându-mi mie ploi de lacrămi, care să spele întinăciunea ce am luat din nepricepere, și mă mântuește cela ce ai mântuit pre curva ce s'a pocăit din suflet, cu mila ta.

Mucenicina.

Strălucitoarea pomenire a dumnezeeștilor purtători de chinuri, ca soarele răsărind nouă tuturor, la toate marginile pământului lumină a adus, și a gonit întunerecul nebuniei idolești și negura patimilor cea vătămătoare de suflet cu dumnezeescul Duh.

Șireagul cel cinstit, oastea cea purtătoare de biruință și tabăra cea aleasă, soborul sfinților Mucenici, ceata cea fericită, cu cetele celor fără de trup s'au împreunat, pentru rugăciunile

lor Christoase, pre noi pre toți împărăției tale ne fă părtași.

A Născătoarei.

Cu luminătoarele raze ale celui ce a răsărit nouă din pântecele tău, și noaptea nedumnezeirii o a pierdut, Fecioară Maică Marie, luminează pre toți, ceice te cinstesc cu credință, și din neluminatul întunerec îi izbăvește în ciasul judecății.

Alt Irmos. Fiiul părintelui:

De tina păcatului izbăvește-mă Doamne, unule celace ești fără de păcate și mult milostive, pentru rugăciunile botezătorului, celuice te-a propoveduit la toată lumea pre tine miel al lui Dumnezeu, celce ai ridicat păcatele oamenilor.

Ca pre un trandafir mirositor și ca pre un chiparis cu bun miros, ca pre un crin nevestejit, ca pre niște mir scump avându-te pre tine prorocul Domnului, de rea putoarea faptelor mele mă voiu izbăvì cu rugăciunile tale, eu celce alerg la acoperemântul tău.

Sterp a fi de lucruri neroditoare fă-mă pre mine, întru tot fericite, fiiu al Domnului făcându-mă, aducător pururea de bună rodirea faptelor bune, și părtaș dumnezeeștii împărății, și cu adunarea sfinților împreună lăcuitori.

Nouă celorce te iubim, și cu dragoste te cinstim, și în dumnezeeească biserica ta dănțuim, dă-ne din ceriu deslegare de cele cumplite, mergătorule înainte al Domnului, și îndreptare vieții, și izbăvire de greșale.

A Născătoarei.

Celui purtat în pântecile Maicii lui Dumnezeu, carele toate le poartă cu voia, te-ai închinat, cu carea roagă-te prorocule, să se mântuească smeritul meu suflet, celce cade în toate zilele în multe greșale.

LA STIHOAVNA HVALITELOR.

Stihiri de umilință.

Pre toți covârșesc cu păcatul, dela cine mă voiu învățà pocăința? de voiu suspinà ca vameșul, mi-se pare, că voiu îngreuià ceriurile, de voiu lăcrămà ca curva, voiu spurcà cu lacrămile pământul, ci-mi dă mie iertare de păcate Dumnezeule, și mă miluește.

Fărădelegile mele treci-le cu vederea Doamne, celce te-ai născut din Fecioară, și inima mea o curățește, biserică făcându-o pre ea sfântului tău Duh, să nu mă lapezi dela fața ta, celce nemăsurată ai mila cea mare.

Mucenicina.

Crucea lui Christos luând sfinții mucenici, armă nebiruită, toată tăria diavolului o au surpat, și luând cunună cerească, zid nouă s'au făcut, pentru noi aceluia rugându-se.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Bucură-te Marie de Dumnezeu Născătoare, biserica cea nestricată, și mai vârtos sfântă, precum strigă prorocul: Sfântă este biserica ta minunată întru dreptate.

MARȚI. — FERICIRILE.

Glasul tâlharului îți aducem și strigăm ție: Pomenește-ne pre noi Mântuitorule întru împărăția ta.

Pre tâlharul am întrecut, și pre curva cu patimile, miluește-mă Mântuitorule pre mine cel însumi osândit.

Celace ai afundat pre adâncul milostivirii în apă mergătorule înainte, cu rugăciunile tale patimile mele micșorează-le.

Mucenicina.

Curgerile înșelăciunii, cu curgerile sângiurilor uscându-le, pătimitori ai lui Christos, după vrednicie vă măriți.

Mărire:

Impodobit vorbind, precum este scris, mintea omenească nu poate să laude, o stăpânie a dumnezeirii în trei Ipostasuri.

Și acum: A Născătoarei:

Pre ceeace a născut fără de ardere pre Dumnezeu cel mai nainte fără de început, cu cântări de laude, toți neîncetat să o lăudăm.

Marți seara.

La Doamne strigat-am: Stihirile Crucii.

Glas 2. Podobie:

Când de pre lemn:

Pironindu-te pre cruce Mântuitorule, soarele văzând s'a întunecat de frica ta, și zaveza bisericii s'a rupt, iară pământul s'a cutremurat, și pietrile așișderea de cutremur se despicau, neputând să vază pre ziditorul lor și Dumnezeu, pre lemn de voie pătimind fără dreptate, și de cei fărădelege batjocorindu-se.

Tot s'a surpat în pământ, tot s'a răsturnat, și zace cădere de spaimă prea vicleanul șarpe, înălțându-te tu pre lemn iubitorule de oameni, și Adam din blăstăm se desleagă, și se mântuește cel mai nainte osândit. Pentru aceea și noi ne rugăm, mântuește-ne, miluește-ne pre toți, și împărăției tale ne învrednicește.

Judecată ai primit unule împărate, celace vei să judeci pre toate întru venirea ta, și cu cunună de spini te-ai încununat Mântuitorule, smulgând iubitorule de oameni cu puterea ta spinul cel dintru înșelăciune înrădăcinat și sădit, întru ceice cu credință se închină răstignirii tale și cunoștinții îndurării tale.

Alte ale Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Asemenea.

Stăpână tu ești bogăția săracilor și desfătarea și scăparea lipsiților și nădejdea sârmanilor, și pre tine te mărim ceice în năcaz strigăm, sfântă a sfinților, apucă mainainte, de mântuește și acum pre robii tăi de toată ispita dracilor, și de cumplita muncă și de osânda cea vecinică.

Cu adevărat, mulțimea greșalelor mele au prea covârșit capul meu, și fărădelegile mele s'au prea înmulțit, și povări grele de ținut și fără de număr,

mi-am agonisit eu ticălosul și neîndreptatul. Ci tu Curată Fecioară, cu rugăciunea ta cea ferbinte, apucă mainainte și mă mântuește, ceeace însuți ești îndreptarea păcătoșilor.

Ca la un liman alergând supt acoperemântul tău cel sfânt, Maică Fecioară Curată, mă rog, milostivește-te și să nu mă lapezi, ci mă izbăvește pre mine robul tău de năcazul ce a venit acum asupră-mi, ca ceeace ai firească milostivire, Maica lui Dumnezeu celui preaînalt, totdeauna rugându-te, mântuește de toată încungiurarea pre robii tăi.

Mărire: Și acum: A Născătoarei.

Pre strugurul cel prea copt, Preacurată, pre carele nelucrat l-ai purtat în pântece, dacă l-ai văzut spânzurat pre lemn, plângând cu tânguire te văetai și strigai: Fiiule, izvorește must, prin care se va ridică toată beția patimilor, prin mine carea te-am născut, cu dumnezeeștile mângăieri, ca un îndurat, făcătorule de bine.

LA STIHOAVNA.

Stihirile Crucii.

Mântuește-mă Christoase Mântuitorule, cu puterea crucii, celace ai mântuit pre Petru din mare, și mă miluește Dumnezeule.

Lemnul crucii tale Christoase Dumnezeule, lemn de viață l-ai arătat nouă, celorce credem întru tine, și printr'ânsul surpând pre celace aveà stăpânia morții, ne-ai înviat pre noi cei omorîți prin păcat. Pentru aceea strigăm ție: Făcătorule de bine al tuturor, Doamne mărire ție.

Mucenicina.

Cetele mucenicilor s'au împotrivit tiranilor grăind, noi ne oștim împăratului puterilor, de ne veți da pre noi și focului și muncilor, nu ne vom lăpădà de puterea treimei.

Mărire: Și Acum: A Născătoarei: Podobie:

Când de pre lemn:

Multe dureri suferind, întru răstignirea Fiiului și Dumnezeului tău Preacurată, suspinai lăcrămând și strigând: Vai mie dulcele meu Fiiu, cum pătimești fără dreptate, vrând să izbăvești pe pământenii cei din Adam: Pentru aceea Preasfântă Fecioară, ție ne rugăm cu credință, fă-l nouă pre dânsul milostiv.

Miercuri dimineața.

După întâia Stihologie, Sedealne ale Crucii.
Glas 2.

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului Christoase Dumnezeule, pre cruce întinzându-ți Preacuratele tale mâni, adunând toate limbile, care strigă: Doamne mărire ție.

De viață făcătoare crucea bunătății tale Doamne, pre care o ai dăruit nouă nevrednicilor, ție o aducem întru rugăciune. Mântuește pre împărați și cetatea ta, dăruind pace, pentru

Născătoarea de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Mărire: Și acum: A Născătoarei:

Fecioara și Maica ta Christoase văzându-te mort întins pre lemn, plângând cu amar grăià: Fiiul meu, ce taină înfricoșată este aceasta, celace tuturor dăruești vieață vecinică, cum mori pre cruce de voie cu moarte de ocară.

După a 2-a Stihologie, Sedealna.

Preacuratului tău chip ne închinăm bunule, cerând iertare greșalelor noastre Christoase Dumnezeule, că de voie bine ai voit cu trupul a te suì pre cruce, ca să izbăvești din robia vrășmașului, pre carii i-ai zidit. Pentru aceea cu mulțămită strigăm ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, celace ai venit să mântuești lumea.

Celace ai luminat cele pământești, prin cruce stăpâne, și ai chemat la pocăință pre păcătoși, nu mă despărți de turma ta păstorule cel bun, ci mă caută pre mine cel rătăcit, și cu sfântă turma ta mă numără, unule bunule și iubitorule de oameni.

Mărire: Și acum: A Născătoarei:

Stând lângă crucea ta Christoase, ceeace te-a născut fără sămânță, și nesuferind să te vază pătimind fără dreptate, se tânguià cu plângere, și strigà ție: Cum pătimești dulcele meu Fiiu, celace din fire ești fără patimă, laud bunătatea ta cea nemărginită.

După a 3-a Stihologie, Sedealna.

Ca tâlharul mărturisesc, și strig cătră tine bunule: Pomenește-mă Doamne întru împărăția ta, și împreună cu dânsul mă numără, celace de voie ai primit patimile pentru noi.

Mucenicina.

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, fericit este pământul carele s'a adăpat cu sângiurile voastre, și sfinte sunt lăcașurile, care au primit trupurile voastre, că în priveliște pre vrășmașul ați biruit, și pre Christos cu îndrăzneală ați propoveduit, pre dânsul ca pre cel bun rugați-l, să mântuească, rugămu-ne, sufletele noastre.

Mărire: Și acum: A Născătoarei: Podobie: Cele de sus căutând:

Cea cu totul fără prihană, văzând pre Fiiul său pironit pre cruce, strigà: O minune nouă! Celce cuprinde cu mâna toate, sufere patimă, și ca un osândit se judecă, celce dărueste tuturor iertarea.

CANONUL CRUCII.

Al căruia Stihul cel de pre margine la Greci este acesta.

Cădere s'a făcut dracilor, înfigerea crucii. Iosif.

Peasna 1. Glas 2. Irmosul.

Intru adânc au așternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea într'armată, iară întrupându-se cuvântul, a perdut păcatul cel prea rău, Domnul cel preamărit, că cu mărire s'a preamărit.

Pre întâia poruncă călcând, de demult cel întâi zidit, moarte din pom a cules: Iară cel ne-

muritor înălțându-se pre lemn, și moarte gustând, tuturor oamenilor nemurire a dăruit.

Infigându-se crucea pre pământ, a căzut întărîtarea vrășmașilor, și de tot s'a perdut, iar omul cel mainainte lăpădat iarăș se întoarce cătră rai, mărire ție unuia Dumnezeul nostru, carele bine ai voit așa.

Mucenicina.

Ca niște berbeci, ca niște miei cuvântători, junghiindu-vă, și mădulările bucăți fără milă tăindu-vi-se, prealăudaților mucenici, v'ați adus celuice s'a jertfit ca o oaie, și acum sfânta biserică acelor întâi născuți o ați luminat.

Totdeauna făcând împotrivire tare înțelepților, pre viclenii vrășmași i-ați surpat, cu sabii tăindu-vă, și în foc și în apă aruncându-vă. Pentru aceea fericitului sfârșit v'ați învrednicit, purtătorilor de chinuri.

A Născătoarei.

Sfințita ciată a prorocilor pre tine te numià, ușă neumblată, pământ ales, și munte netăiat, Preasfântă stăpână, că ai născut pre stăpânul tuturor, carele de voie răstignire cu trupul a primit.

ALT CANON,

Al preasfintei de Dumnezeu Născătoarei.

Al căruia Stihul cel de pre margine la Greci este, pre Alfa Vita, înapoi cetind. Irmosul acelaș.

Dumnezeu alegându-te, ca pre o frumoasă, ca pre o împodobită toată, ca pre cea fără prihană între muieri, în pântecele tău cel fără de prihană s'a sălășluit, pre carele roagă-l ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana greșalelor să se izbăvească toți ceice te laudă pre tine.

Precum zice Psalmistul, stătut-ai Preacurată ca o împărătească, de-adreapta împăratului celuice a strălucit din pântecele tău, pre carele roagă-l, ca să mă arate stătător de-adreapta, în ziua răsplătirii, ceeace ești cu totul fără prihană.

Firea oamenilor cea înțelenită cu toate cele necuvioase o ai înoit toată, născând pre ploaia cea cerească. Ci mă rog, breazda sufletului meu cea înțelenită arată-o aducătoare de roadă, mireasă a lui Dumnezeu.

Peasna 3. Irmosul.

Inflorit-a pustia ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea ta, întru carea s'a întărit inima mea.

Răstignindu-te, toată făptura ai clătit Doamne, și pre credincioși i-ai întărit, cari au cunoscut puterea ta, Cuvântule, și negrăită pogorîrea ta.

Prin crucea ta raiul ai deschis Stăpâne, și pre tâlharul l-ai băgat într'ânsul, carele a cunoscut împărăția ta, și bogăția dumnezeeștii tale milostiviri.

Mucenicina.

Inflorit-au mucenicii, ca niște trandafiri cu bun miros, în văile cele înțelegătoare, și înșelăciunea cea cu rea putoare o

au micșorat, și inimile credincioșilor de bun miros le-au umplut.

Sfinților luminători a toată lumea, mântuitori ai credincioșilor, cu luminătoarele raze ale Duhului luminați pre toți, carii după datorie vă fericesc pre voi. A Născătoarei.

Văzând pre dătătorul de viață înălțat pre lemn, și de voie murind, și tuturor viață dăruind, se clătea la cele din lăuntru, cea cu totul fără prihană. Alt Irmos. Acelaș.

Intru mine omul îmbrăcându-se Făcătorul, a ieșit din pântecele tău Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celorce prin multe necuvioșii s'au golit.

Născut-ai Curată pre Dumnezeu cuvântul cel preacinstit, pre carele cu deadinsul roagă-l, ca să miluească smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstea dulceților.

Vindecă Preacurată ranele sufletului meu, și smerita mea inimă, cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduește-o cu doftoria ta cea lucrătoare.

Peasna 4. Irmosul.

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci tu însuți Doamne te-ai întrupat, și pre mine tot omul m'ai mântuit, pentru aceea strig ție: Mărire puterii tale Doamne.

Surpat-ai stăpânirile luptătorului celui cumplit, înălțându-te pre lemn, și ai pierdut blăstămul. Pentru aceea te mărim cei mântuiți prin tine unule Doamne.

Intinsu-te-ai pre cruce, și soarele văzându-te și-a strâns lumina, munții și pietrile s'au despicat, și zaveaza bisericii s'a rupt, atotputernice.

Mucenicine.

Omorându-vă, pre vrășmașul de tot l-ați omorît, cu fier strujindu-vă, v'ați desbrăcat de patima omorîciunii ceii de piele, dumnezeeștii mucenici, și cu Mărire v'ați îmbrăcat.

Tăinduli-se capetele mucenicilor, capetele viclenelor puteri întru uimire le-au tăiat, și vecinica Mărire au moștenit bucurându-se. A Născătoarei.

Răsărit-a din pântecele tău Christos raza Tatălui, și a luminat lumea, răstignindu-se Fecioară neispitită de nuntă, și întunerecul dracilor l-a pierdut.

Alt Irmos, acelaș.

Picătură de umilință ploauă-mi mie stăpână, ridicând tot zăduhul inimii mele și oprind greșitele aduceri aminte ale gândului meu.

Pre mine celce sunt rănit cu sabia desmierdărilor, și zac rănit, nu mă trece cu vederea Preacurată, ci mă vindecă cu sulița și cu sângele celui răstignit Fiiului tău, și Dumnezeului nostru.

Ceeace te-ai îmbogățit cu stăpânirea a toată zidirea, pre mine celace rău am sărăcit de

dumnezeescul dar, miluește-mă, ca să te măresc ca pre o bună a mea folositoare, ceeace ești cu totul fără prihană.

Peasna 5. Irmosul.

Mijlocitor te-ai făcut lui Dumnezeu și oamenilor Christoase Dumnezeule: că prin tine stăpâne către Părintele tău începătorul luminii din noaptea necunoștinții, aducere am aflat.

Pre cruce pironindu-te, temeliile pământului le-ai clătit și cu sulița împungându-te, pre vrășmașul începătorul răutății l-ai junghiat, și izvoară de mântuire tuturor ai izvorît Christoase.

Nesuferind a vedeà rătăcit pre celace l-ai zidit cu mânile, mânile ți-ai întins cuvântule, omorându-te pre lemn, și pre acesta l-ai înviat, carele oarecând murise pre lemn.

Mucenicine.

Prietinii lui Dumnezeu, folositorii oamenilor cei fierbinți, cinstitele flori, luminatele vase ale Duhului, înțelepții purtători de chinuri, după vrednicie se fericesc.

După lege pătimind ceata cea sfântă a pătimitorilor tăi, pre cei fără de lege i-a rușinat cu puterea ta, unule dătătorule de lege și alergarea săvârșind, mucenicește s'a încununat.

A Născătoarei.

Arătatu-te-ai Curată după nașstere fără stricăciune, că Dumnezeu s'a născut din tine ca un om, pre carele văzându-l răstignit, nesuferind cu durerea celor din lăuntru te tânguiai.

Alt Irmos, acelaș.

Preacurată, ceeace ai născut calea vieții, povățuește-mă la calea cea dreaptă, pre mine, celce acum mă prăpăstuesc dobitocește în căi neumblate și în prăpastiile cumplitelor întâmplări.

Instrăinându-mă pre sine-mi cu cuget nemulțămitor, Fecioară Maica lui Dumnezeu, curvește am viețuit, în lature depărtată rătăcindu-mă, ci întoarce-mă și mă mântuește cu mângăerile tale.

Din apele tale cele de vieață curgătoare adapă pre robul tău, celace se arde de văpaia păcatelor, și se primejduește de năvălirile dracilor, Fecioară Maică Preacurată.

Peasna 6. Irmosul.

Către Domnul Iona din chit a strigat, tu pre mine scoate-mă din fundul iadului, rogu-mă, ca cu glas de laudă, și cu Duh adevărat, să jertfesc ție ca izbăvitorului.

Oarecând punând Iacob palmele pre capetele cele tinere, crucea mainainte a însemnat, pre care cuvântule palmele ți-ai întins. Și din mâna amăgitorului luptător ai izbăvit omenirea Christoase.

Răstignindu-te tu Christoase, împărate al tuturor de voie, păcatul stăpânitor s'a izgonit, iar Adam cel izgonit din raiu

oarecând, într'ânsul iarăș se sălășluește, lăudându-te pre tine.

Mucenicine.

Pre sfinții cei înfrumsețați cu ranele, pre cei îmbrăcați cu buna cuviință cea cerească, pre cei cu adevărat iubiți mucenici ai Domnului, cu neîndoită inimă să-i lăudăm.

Păzind candela sa nestinsă, dumnezeeștii mucenici, cu sângiurile sale din destul o au adăpat, și în dumnezeească cămară întrare au dobândit bucurându-se.

A Născătoarei.

Lăudămu-te Prealăudată, ca pre ceeace ai născut pre Dumnezeu cel Prealăudat, carele pre lemn pe tiranul cel începător de răutate cu a sa putere l-a pierdut, spre mântuirea noastră și lauda.

Alt Irmos.

Intru adâncul greșalelor.

Să nu mă arăți dracilor bucurie, la judecata ce va să fie stăpână. Ci roagă pre Judecătorul și Fiiul tău, ca să caute spre mine cu blândețe.

Cu gândurile și cu faptele mele cele rele și necuvioase pre tine Doamne pornindu-te spre mănie, pre Maica ta aduc ție spre îmblânzire, ci îndurându-te mântuește-mă.

De osândă izbăvește-mă stăpână, pre celce însu-mi sunt osândit cu greșalele, ca ceeace ai născut pre Judecătorul și Dumnezeul tuturor și Domnul.

Peasna 7. Irmosul.

Porunca tiranului călcător de lege, cea potrivnică lui Dumnezeu, înaltă văpae a ridicat. Iară Christos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, celace este binecuvântat și preamărit.

Sabia, ceeace mainainte se învârteà, îmi dă mie dosul, de când te-ai împuns cu sulița, înălțindu-te pre cruce îndurate Doamne. Pentru aceea te măresc, aflând nepătimire prin cinstită patima ta.

Șarpele înălțându-se de Moisi, închipuià dumnezeeasca spânzurare a lui Christos pre lemn, a celuice a omorît pre șarpele cel viclean, și pre noi cei omorîți cu călcările de poruncă pre toți ne-a înviat.

Mucenicine.

Urmând Preacuratei patimi a Fiiului celui fără început sfinților, v'ați făcut fii prin dumnezeeasca împărtășire ai Tatălui celui fără de început, pentru aceea frați pre voi, și moștenitori ai împărăției lui vă numește.

Pre cruce spânzurându-se ca stăpânul, și cu sulița împungându-se, și cu sabia tăindu-se, și în foc și în apă aruncându-se, și cu roate sdrumicându-se se bucurau, de Dumnezeu purtătorii Mucenici.

A Născătoarei.

Pre strugurul cel copt, pre carele nelucrat l-ai odrăslit Preacurată, dacă la-i văzut spânzurat pre lemn, ai strigat: Prea dulcele meu Fiiu, izvorește must, prin carele beția patimilor se va oprì.

Alt Irmos, acelaș.

Tăria mea și lauda, și mântuirea, și adevărata sprijineală, și zid nebiruit fiind stăpână, pe dracii, ceice se luptă cu mine, surpă-i, carii pururea caută, să mă omoare.

Pre Dumnezeu întrupându-l din Fecioreștile tale sângiuri, ai îndumnezeit Fecioară omenirea. Pentru aceea pre mine cel spurcat cu patimile, și stricat cu meșteșugurile vrășmașului, cu rugăciunile tale izbăvește-mă.

Cuptorul mainainte a închipuit nașterea ta, ceeace ești cu totul fără prihană: Că pre tineri nu i-a ars, precum nici focul cel nesuferit pântecile tău. Pentru aceea te rugăm, izbăvește de focul cel vecinic pre robii tăi.

Peasna 8. Irmosul.

Cuptorul cel cu foc în Vavilon oarecând lucrările ș'a despărțit, cu porunca lui Dumnezeu, pre haldei arzând, iară pre credincioși răcorind, pre ceice cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cu sângele tău cel curs din nestricăcioasă coasta ta îndelung răbdătorule zidirea s'a sfințit, și râurile mulțimei dumnezeilor s'au uscat, și ploile bunei credințe s'au arătat, oprind seceta înșelăciunii.

Soarele s'a sfiit de răstignirea ta Cuvântule, și razele și-a ascuns, și petrile s'au despicat, și iadul jos s'a înfricoșat, iară Duhurile drepților au săltat, așteptând izbăvirea cea cu totul desăvârșit.

Mucenicine.

Tămăduire izvorește totdeauna credincioșilor pulberea moaștelor purtătorilor de chinuri, și sângiurile lor tămăduesc patimile cele anevoe de tămăduit, cât de minunat ești Doamne, întru sfinții tăi mucenici, cu mulțămită strigăm.

Gurile hiarălor, și ferberile căldărilor, și înghețarea gerului, greutatea zăduhului, și zgărieturile unghiilor, și închisorile, și moartea cea sâlnică, purtători de chinuri prea tare ați răbdat, pentru aceea împreună cu Christos vă veseliți.

A Născătoarei.

Trup din pântecile tău de voie, și văzut se face cel nevăzut, și răstignire primește, și blestem se numește, scoțând pre toți din blestem, Fiiul tău stăpână de Dumnezeu dăruită.

Alt Irmos, acelaș.

Răne ște cele bune, de cele rele depărtându-te, prin lucrarea dumnezeeștilor fapte, având pre Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea nerușinată rugătoare pentru tine suflete al meu, ca pre o milostivă și de bine iubitoare.

Deslegat-ai omenirea din legătura osândirii ceii de demult Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție Preacurată, ca să deslegi toată legătura răutății inimii mele, legându-mă cu dumnezeeasca dragoste a ziditorului.

Raza Mărirei Tatălui născându-o Născătoare de Dum-

nezeu, luminează inima mea cea mâhnită pentru nemărirea greșalelor și Mărirei ceii pururea vecinice mă arată părtaș, binecuvântată, ceeace ești cu totul fără prihană.

Peasna 9. Irmosul.

Fiiul părintelui celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară, s'a arătat nouă ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pre cea întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu o mărim.

Vindecat-ai sdrobirea și ticăloșia mea cu rana ta, cuvântule celace ești neurmat: Și chipul cel îngropat cu viclenele patimi, cu patima ta l-ai curățit, Doamne Dumnezeul mântuirii mele.

Văzututе-ai înălțat stăpâne pre Chiparis și pre Pevcu și pre Chedru pentru bunătatea, unul fiind din sfânta Treime, ceeace ai un Ipostas în două voi, ca să mântuești omenirea.

Mucenicine.

Cu crucea ca cu o pavăză îmbrăcându-vă mucenicilor, nevătămați v'ați arătat de toate săgețile ziditorului de răutate. Pentru aceea acum pre dânsul îl călcați, batjocorindu-l pururea ca pre o pasere ticăloasă.

Pământul adecă acum sângiurile voastre primește, iară ceriul câștigă dumnezeeștile Duhuri, cu cetele cele de foc înaintea dumnezeescului scaun stând, purtătorilor de chinuri Mucenici, ceice sunteți turnuri neclătite ale bisericii.

A Născătoarei.

Inoit-ai firea strămoșului cea stricată, născând mai presus de fire pre ziditorul a toată firea și rămânând Fecioară. Pre carele de demult văzându-l spânzurat pre cruce, te tânguiai, preasfântă Maică Fecioară.

Alt Irmos, acelaș.

Gustând Adam din mâncarea ceeace nu se cădea, moarte din pom cu amar a cules, iară Fiiul tău pironindu-se pre lemn, dulceața nemuririi a izvorît Preacurată, pentru aceasta te cinstim.

Impărătească ești Fecioară, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pre împăratul Domnul, celce a stricat împărățiile iadului, pre carele cu deadinsul roagă-l, să învrednicească împărăției ceii de sus pre toți cei ce te laudă.

Imbunătățează (luminează) stăpână smerită inima mea, cea neclătită de undele desmierdărilor, ca ceeace ai născut pre cel bun, și bună fiind toată, bagă-mă în porțile cele bune ale pocăinței.

La Stihoavna Hvalitelor.

Stihirile Crucii.

Să se răstignească, strigau, ceice pururea se desfătau de darurile tale, și în locul făcătorului de bine cereau să ia pre făcătorul de rele, ucigașii drepților, și tăceai Christoase suferind obrăznicia lor, vrând să păti-

meşti, şi să ne mântueşti pre noi, ca un iubitor de oameni.

De voie sărăcind cu sărăcia lui Adam Christoase Dumnezeule, venit-ai pre pământ, întrupându-te din Fecioară şi răstignire ai primit, ca să ne slobozeşti din robia vrăşmaşului, Doamne mărire ţie.

Mucenicina.

Mulţimile sfinţilor tăi te roagă Christoase, miluieşte-ne ca un iubitor de oameni.

Mărire: Şi acum: A Născătoarei.

Podobie:

Când de pre lemn:

Când te-a spânzurat pre lemn poporul cel fără de lege Mântuitorule pre tine vieaţa tuturor, atuncea cea cu totul fără prihană şi Curată Maica ta, stând înainte, tânguindu-se strigà: Vai mie preadulcele meu Fiiu, lumina ochilor mei, cum ai suferit a te pironì pre lemn în mijlocul făcătorilor de rele? Celace preste ape ai spânzurat pământul.

MIERCURI LA LITURGIE.

Fericirile.

Glasul tâlharului îţi aducem şi strigăm ţie: Pomeneşte-ne Mântuitorule întru împărăţia ta.

Pre cruce înălţându-te Mântuitorule, împreună ai înălţat toată firea omenească, carea te laudă neîncetat.

Zapisul lui Adam cu sulița ta l-ai rupt, scriindu-l pre el în cartea celor vii, iubitorule de oameni.

Mucenicina.

Următori fiind celuice a răbdat crucea, părtaş ai Mărirei cu dânsul v'aţi făcut mucenicilor.

Mărire:

Tatăl cel mainainte fără de început, Fiiul cel împreună fără de început, se laudă întru o cinste şi Mărire împreună cu Duhul.

Şi acum: A Născătoarei:

Dacă ai văzut pre cruce pre celce l-ai născut fără de sămânţă, lăudai Fecioară, negrăita milă a acestuia.

Miercuri seara.

La Doamne strigat-am: Stihiri apostoleşti.

Glas 2. Podobie:

Când de pre lemn:

Ca nişte trâmbiţe ale Cuvântului, celuice s'a arătat pre pământ, arătându-vă dumnezeeşti apostoli, mântuirea acestuia tuturor aţi arătat, şi popoară aţi adunat spre dumnezeeasca credinţă, surpând întăririle înşelăciunii, pentru aceasta, după vrednicie daruri, şi după biruinţă cununi, cu adevărat aţi luat fericiţilor.

Soboarele îngerilor, cu adevărat bucurându-se, au lăudat sus pre sfinţiţii învăţăcei, văzându-i cu îndrăzneală multă propovăduind întruparea Domnului, şi către toţi strigând: Acesta este Dumnezeul nostru cel mainainte de veci, carele a luat trup de

voie, și este împreună cu Tatăl șezător pre scaun, și întocmai cinstit cu dumnezeescul Duh.

Pre voi pescarii a toată lumea vă rog, sufletul meu cel vânat de undița măiestrilor vrășmașului izbăviți-l degrabă, și pre mine celce cu desnădăjduirea acum mă primejduesc, mântuiți-mă dumnezeești apostoli, și mă întăriți, ca să aduc roduri de pocăință. Ca neispitind focul geenii, împărăției ceriurilor să mă învrednicesc.

Alte Stihiri: Ale Sft. Nicolae, asemenea.

De mulțimea ispitelor fiind cuprins, și de valurile vieții încunjurat, și de viforul primejdiilor înecat, și cu scârbele împroșcat, spre tine părinte Nicolae îmi pun toată nădejdea: Cu rugăciunile tale fericite cele către stăpânul tău dă-mi deslegare din toate răutățile mele.

Norul cel întunecos al mâhnirii, și negura strâmtorării, acum mă acopere, și năcazurile cele necontenite mă turbură, încă și frica primejdiilor cumplit mă cuprinde. Deci mă rog ție de Dumnezeu fericite, mântuește-mă, și-mi trimite ajutorul tău părinte, că pre tine te chem și te numesc folositor.

Dar luând dela Dumnezeu, tuturor celor ce aleargă supt acoperemântul tău, le dai tămăduiri sfinte Nicolae, că izgonești patimile cele netămăduite ale dracilor, și cu folosința ta pre toți îi tămăduești. Deci și noi ne rugăm, roagă-te Domnului, să se izbăvească de toată stricăciunea, ceice te laudă pre tine.

Mărire: Și acum: A Născătoarei, asemenea:

Toată tăria vieții noastre, scăparea, și sprijineala, tuturor ce te laudă, tu ești Preacurată Maică, deci să nu socotească înzadar folosința ta, ceice se laudă împotriva robilor tăi, că tu te-ai dat către Dumnezeu folositoare, pentru aceasta să nu treci cu vederea, de a mântuì stăpână pe robii tăi.

LA STIHOAVNA.

Stihiri Apostolești. Glas 2.

Mărit-ai Mântuitorule în toată lumea numele mai marilor apostoli, că au învățat cele negrăite ale ceriurilor, și au dat vindecări pământenilor, și singure umbrele lor tămăduiau patimile, cel din pescari minuni făceà, și cel din jidovi dogmele darului teologisà. Pentru cari îndurate dă-ne nouă mila ta cea mare.

Ceice din nedrepte fapte de pretutindenea ne luptăm, și către tine scăpăm, celace ești adevăratul Dumnezeu, glasul învățăceilor tăi îți aducem zicând: Mântuește-ne stăpâne, că perim, arată și acum vrășmașilor noștri, rugămu-ne, că acoperi poporul, și mântuești din primejdii, cu rugăciunile apostolilor, trecând cu vederea păcatele, pentru multa bunătate, Doamne mărire ție.

Mucenicina.

Mare este mărirea, care ați câștigat prin credință sfinților, că nu numai pătimind ați bi-